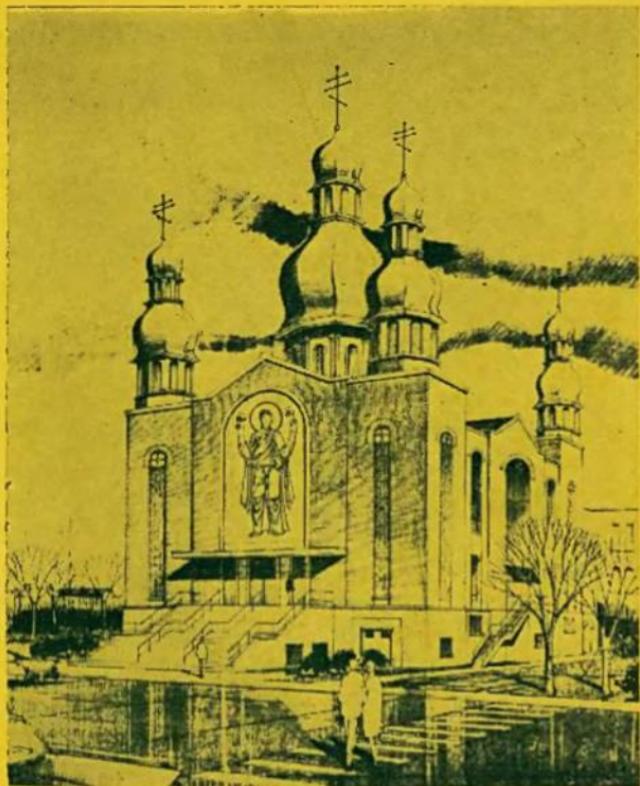

**УРОЧИСТЕ ВІДКРИТТЯ
МИТРОПОЛИЧОЇ
ВСЕКАНАДІЙСЬКОЇ КАТЕДРИ ПРЕСВ. ТРОЇЦІ**

**DEDICATION
OF THE HOLY TRINITY CATHEDRAL
Winnipeg, Man.**

July 8, 1962

УРОЧИСТЕ ВІДКРИТТЯ
МИТРОПОЛИЧОЇ
ВСЕКАНАДІЙСЬКОЇ КАТЕДРИ ПРЕСВ. ТРОЙЦІ
УКРАЇНСЬКОЇ ГРЕКО-ПРАВОСЛАВНОЇ ЦЕРКВИ
в КАНАДІ

8-го липня, 1962
Вінніпег, Ман.

DEDICATION
of the
HOLY TRINITY CATHEDRAL
UKRAINIAN GREEK ORTHODOX CHURCH
of CANADA

July 8./ 1962
Winnipeg, Man.

ВПРЕОСВЯЩЕНИШИЙ ІЛАРІОН,
МИТРОПОЛИТ ВІННІПЕГУ і всієї КАНАДИ

РАДІСНЕ СВЯТО ВСЬОГО УКРАЇНСЬКОГО НАРОДУ.

†

Смиренний I ла r i o n, з ласки Божої Митрополит Української Греко-Православної Церкви в Канаді, до Преосвящених Архипастирів, до всього Всечесного Духовенства, Преподобного Монашества та до всіх боголюбивих вірних, —

„Цей день, що його створив Господь:
Радіймо й веселімось цього дня!”

Сьогодні, 8-го липня 1962-го року, великий і історичний день в Українській Греко-Православній Церкві в Канаді: наша Свята Церква високо зросла і пишно розвинулась, і на чолі її стає закінчена Всеканадійська Митрополича Катедра Пресвятої Тройці в Вінніпегу.

Ще тринадцять літ тому, року 1949-го, почалася будова нашої величної Катедри, і за Божою допомогою сьогодні ми офіційно й всенародно відкриваємо цю нашу Всеканадійську Святиню.

Всеканадійська Митрополича Катедра мусить стати рідною Матір'ю для всіх православних Церков у Канаді, — вона мусить стати для них правдивим зразком усього церковного й духовного життя. По всьому православному світі прийнято, що Катедри стають головними центрами духовно-релігійного життя всього краю, і такою

власне мусить бути і наша всеканадійська Свя-
тиня.

Із нашої Катедри Пресвятої Тройці, як із великою церковного центру, виходять усі Послання Митрополита нашої Церкви, тут він відправляє спасенні Богослужби, тут він гаряче молиться за всю Канаду й за весь український народ, тут він проповідує і навчає Слова Істини всю православну Канаду.

Радімо й веселімося цього дня, бо сьогодні офіційно і привсюдно широко й на віки вічні відкриваємо двері Катедри Матері, яка голосно кличе всіх своїх синів під свої матірні крила!... „Прийдіть до Мене всі струджені та обтяжені, — і Я вас заспокою!” (Матвія 11: 28), устами свого Спасителя кличе наша Всеканадійська Катедра до всього українського народу!

І ми глибоко віrimо, що під теплі матірні крила нашої Святої Катедри зберуться усі українці з розсіяння, які ще знаходяться поза Церквою.

Бо Церква — основа правдивого й чеснотного життя!

Церква — основа людського спасіння!

Церква — основа української родини, і в ній і з нею вона стає міцною та незламною!

Українська Церква — основа української нації, — з нею нація високо зростає і пишно цвіте!

Українська Церква — головна основа всього українського життя: духового, державного, політичного, освітнього!

Нехай же буде благословенним цей великий і величний день, коли на віки вічні відкривається наша Всеканадійська Митрополича Катедра!

З цим великим всерадісним Святом широ й тепло вітаю весь український народ!

І нехай на це величне й радісне Свято належно відгукнеться весь український народ своєю широю й теплою Молитвою та посильною й радісною підтримкою найбільшої нашої Святині українського народу в розсіянні.

„І нехай будуть Милості Великого Бога і Спаса нашого Ісуса Христа зо всіма Вами!”

† І л а р і о н,

Митрополит Вінніпегу і всієї Канади,
ревний богомолець за щастя і спасіння
українського народу.

Всеканадійська Митрополича Катедра Пре-
святої Тройці в Вінніпегу.

Року Божого 1962-го, місяця липня 8-го
дня.*)

*) Благословляю всьому нашему Всечесному Духо-
венству перечитати це Послання по всіх Церквах пара-
фіяльних і громадських.

ПРИВІТ ВІД АРХІЄПІСКОПА МИХАЇЛА

Волею Божою та діянням Духовенства й Віруючих Українська Греко-Православна Церква в Канаді розвинулася до міри незалежної Церкви на три єпархії з власним Митрополитом, Архиєпископом і єпископом. В парафіях повстали величні й коштовні Храми, в тому ї єпископські Катедри в Торонто і Едмонтоні, але всежтаки відчувалося щось недокінчене — бракувало Митрополичної Всеканадійської Катедри. Та з волі Божої все стається в свій час. Зусиллями віруючих у Вінніпезі та допомогою всієї нашої Церкви і ця проблема тепер розв'язана — Величний Собор на честь Святої Тройці, як Митрополича і Всеканадійська Катедра, тепер викінчений. Це радість не тільки Високопреосвященнішого Владики Митрополита ІЛАРІОНА та вінніпегської пастви, а і всієї нашої Церкви та кожного зокрема. Тому — від себе, від Духовенства і всіх Вірних дорученої мені Східньої

Єпархії з радістю вітаю перше Високопреосвященнійшого Владику Митрополита ІДАРІОНА, Повну Консисторію, її Президію, Духовенство і всю Катедральну Громаду з нагоди відкриття цього Катедрального величного Собору, який став прикрасою міста Вінніпегу і наочним репрезентантом сили духа нашої Святої Церкви.

Зхвильовує й підносить те, що Всееканадійська Катедра Митрополита збудована на Честь і Славу Триєдного Бога — Отця і Сина і Святого Духа.

Нехай же Боже Благословення навіки буде над цим святым Храмом і нехай Дух Святий завжди наповняє всіх тих, що в ньому будуть молитися, Любов'ю до Бога і до Рідної Української Православної Церкви. ,

Вся Східня Єпархія 8-го липня ц. р. в день відкриття Всееканадійської Катедри піднесе щирі вдячні молитви до Господа, що допоміг довершити таке велике й святе Діло.

Нехай охороняє Бог.

За себе і за всю Єпархію.

† Михаїл,
Архиєпископ Торонта і Східної Канади.

ПРИВІТ ВІД ЄПІСКОПА АНДРЕЯ

Світла Катедральна Громадо!

Настав для Вас день світлий і радісний, коли то Актом офіційного Відкриття Всеканадської Катедри стає вона головним Храмом Божим нашої Святої Української Греко-Православної Церкви в Канаді.

Тішимось і радіємо всі ми, Священики й Вірні всієї Канади, а в тому нашої Західньої Єпархії, бо нашими жертвами-датками старались приспішити цей історичний акт у житті нашої Святої Церкви, яка силою Духа Святого, що так могутньо діяв серед наших піонерів на вільній канадській землі, воскресла до нового життя з гробу неволі, до якого поклали її ворожі сили під час політичного поневолення нашого українського народу, приставивши римську сторожу...

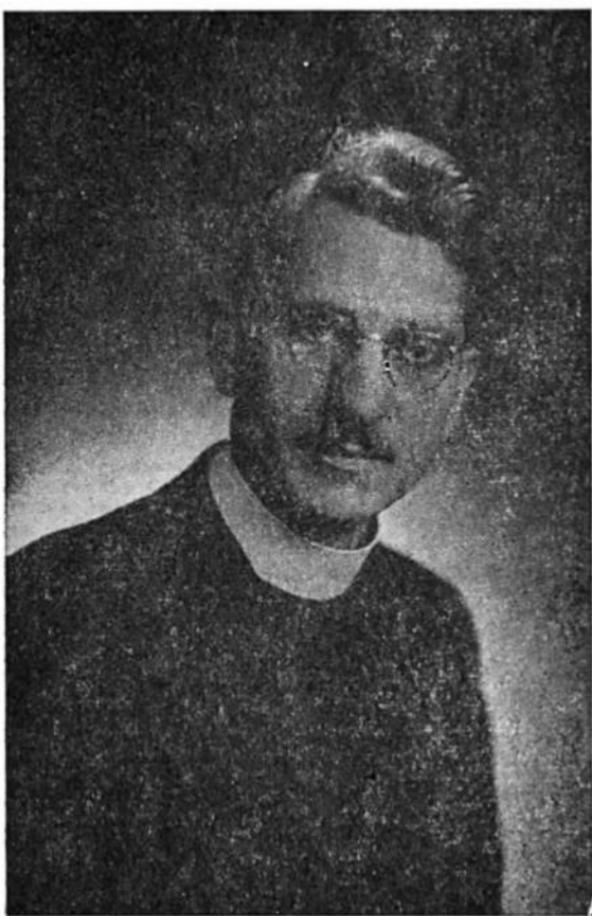
Найбільший тягар у будові Катедри спочиває на вірних Катедральної Громади, бож до пожертв грошових Ви даєте повсякчасно свою ширу працю й свій пильний догляд. Але і радість Ваша найбільша, бо Ви

маєте великий привілей молитись разом з Первоієрархом нашої Церкви, Митрополитом усієї Канади.

Радіючи нашим спільним торжеством з нагоди Відкриття Всеканадської Катедри Пресвятої Тройці в Вінніпегу, посилаємо Вам щиро-сердечний привіт та побажання якнайбільших успіхів у Вашій дальшій праці над приоздобою Всеканадської Катедри й розбудовою церковно-релігійного та культурно-національного життя Громади, щоб світло християнських і національних чеснот її промінювало на всю Канаду, від моря до моря.

Благодать вам та спокій від Бога, Отця нашого, й Господа Ісуса Христа! (Римл. 1, 7).

† Андрей,
Єпископ Едмонтону й Західної Канади,
Голова Єпархіальної Ради.

З нагоди офіційного відкриття
КАТЕДРИ ПРЕСВЯТОЇ ТРОЙЦІ
в ВІННІПЕГУ

складаю

Катедральній Громаді сердечний привіт
та бажаю якнайкращих успіхів у її
 дальшій праці.

Протопресв. *C. V. Savchuk,*
Голова Президії Консисторії.

On the historic occasion of the
Dedication of Holy Trinity Ukrainian Greek-
Orthodox Cathedral in Winnipeg, I extend my ~
cordial greetings to the clergy and laity and
would express the wish that all who gather
there on this day and in the years to come
will find an abiding spirit of brotherly love
and Christian fellowship.

Jack Babb

Ottawa,
1962.

PROVINCE OF MANITOBA
OFFICE OF THE PREMIER
WINNIPEG

June 6, 1962.

Dear Father Yurkiwsky:

I appreciate your kindness in allowing me to send a word of warm greeting to you and the members of Holy Trinity Cathedral on the happy occasion of the completion and opening of the magnificent new Cathedral edifice.

I have some knowledge of the years of sacrifice and devotion which were required to reach this great moment of accomplishment. The new Cathedral is not only the pride of members of the Ukrainian Greek-Orthodox community but also of all your fellow citizens of Manitoba.

I pray that God will richly bless the Cathedral throughout the years ahead in its worship of Almighty God and in its witness to the eternal values for mankind.

With kindest regards and again my congratulations on this fine achievement,

Yours sincerely,

A handwritten signature in black ink, appearing to read "Duff Roblin".
Duff Roblin,
Premier of Manitoba.

The Very Reverend Michael Yurkiwsky, Pastor,
Holy Trinity Ukrainian Greek-Orthodox Cathedral,
1175 Main Street,
Winnipeg 4, Manitoba.

STEPHEN JUBA
MAYOR

Winnipeg 2, Manitoba.
June 5th, 1962.

MESSAGE FROM THE MAYOR

On the solemn occasion of the Dedication of the new Cathedral, I join with our citizens in offering sincere good wishes as you give thanks in your new church.

I know you will be rejoicing because this magnificent church edifice has been completed after great sacrifices and hard work by your parishioners.

May your fondest hopes be realized as you give thanks to Almighty God for giving you this church home and as your people bow in humble thanksgiving may He be there in the midst of you.

MAYOR.

МИТРОПОЛИЧА ВСЕКАНАДІЙСЬКА КАТЕДРА ПРЕСВЯТОЇ ТРОЙЦІ У ВІННІПЕГУ

„З волі Соборів Української Греко-Православної Церкви в Канаді, що відбулися 1946 р. в Саскатуні і 1951 р. в Вінніпегу, повстала Катедра Пресвятої Тройці у Вінніпегу. Це буде величний Божий Храм, який будується добровільними жертвами побожних та віруючих православних українців Канади. Це буде Митрополича Катедра нашої Церкви і як така, вона мусить бути найкращим нашим Храмом на всю Канаду. Будується вона на гарній площі при головній вулиці, і буде манити очі тисячі людей, що біля неї будуть щоденно переходити. . . Це буде Храм Божий, в якому повсякчас будуть линути молитви до Всешишнього Господа за щастя й долю всього нашого народу, вічно за тих, що своїми дарами помогли його збудувати”.

(Іларіон, Митрополит Вінніпегу і всієї Канади. Дня 8-го червня, 1952 Р. Б.)

НОВА СОФІЯ — ПАМЯТНИК

Про Катедру Пресвятої Тройці у Вінніпегу чуємо такі вислови: Це **Всеканадійська Катедра, Митрополича Катедра, Памятник Українських Піонерів, Нова Софія**.

Українська Греко-Православна Церква в Канаді складається із тисячі православних українців, які обєднані в поверх 300 церковних громад. В процесі зросту й розбудови, настав був такий час, що православні українці Канади вирішували дальший розвиток Церкви отже, між іншими справами, застновлялися над питанням своєї Ієпархії в Канаді. На Девятому Соборі УГПЦеркви в Канаді, який відбувся в місті Саскатуні в місяці липні, 1946 Р. Б., ці питання були темами нарад Собору. Девятий Собор постановив, щоб Українська Греко-Православна Церква в Канаді поробила всякі можливі старання мати власних Єпископів й також винесено рішення збудувати в Вінніпегу Катедру Пресвятої Тройці.

„Собор, вислухавши просьбу новозорганізованої громади Пресвятої Тройці в Вінніпегу, щоб її признати Катедральною Громадою Української Православної Церкви в Канаді, уважає, що узгляднення просьби згаданої громади є на місці та що вона може стати катедральною громадою на таких умовах:

„а) Церковний будинок, що буде побудований, і майно, яке громада буде мати в посіданню, має бути власністю Української Греко-Православної Церкви в Канаді.

„б) Будова катедральної церкви має бути в стисливому терміні з Консисторією Української Греко-Православної Церкви в Канаді й громада має понести половину коштів будови церкви”.

(Дев'ятий Собор УГПЦеркви в Канаді, 28-30 липня, 1946, в Саскатуні, Саск.)

Згідно з тією ухвалою, Катедра Пресвятої Тройці у Вінніпегу, вже на початку стала власністю не самої тільки громади, а Української Греко-Православної Церкви в Канаді, а тим і всіх вірних. Тому вона — **Всеканадійська**.

Катедра Пресвятої Тройці у Вінніпегу є постійним осідком Правлячого Архиєрея Української Греко-Православної Церкви в Канаді. Правлячим Архиєреєм нашої Церкви є Високопреосвященніший Іларіон, Митрополит Вінніпегу і всієї Канади. Катедра Пресвятої Тройці, отже, правильно звуться **Митрополичною Катедрою**.

Катедра Пресвятої Тройці будується за час життя українського канадійського піонера. 1962-ий рік є 71-им роком від часу прибуття до Канади першого українського імігранта і 44-тим роком від часу відродження Української Греко-Православної Церкви в Канаді. В місяці липні, 1918 року, відбулися збори представників українського населення Канади. Збори представників рішили, що треба заснувати Українську Греко-Православну Церкву в Канаді. Для здійснення цієї справи покликали до життя Українське Православне Братство. Побудовання Всеканадійської Митрополичної Катедри у Вінніпегу можна вважати за фізичну ознаку завершення мрії і праці українського піонера Канади. Тим самим Катедру Пресвятої Тройці у Вінніпегу можна вважати за найвеличавішого **Памятника** українського піонера в Канаді.

Останні роки цього десятиліття відзначаються незвичайною акцією в боротьбі проти комуністичної загрози для вільного світу і акцією близької співпраці між християнськими Церквами, тим самим і для зближення між собою окремих автокефальних православних Церков. Найсильнішою українською православною Церквою у вільному світі є Українська Греко-Православна Церква в Канаді. На нашу Церкву спадає моральний обовязок бути тим тілом і тим голосом для українського народу, що в часах волі, була Свята Софія в Києві. Поневолену Св. Софію мусить заступити **Нова Софія** — Всеканадійська Митрополича Катедра Української Греко-Православної Церкви в Канаді.

„... (Катедра) є наочним свідком жертвенности вірних Української Греко-Православної Церкви в Вінніпегу й поза Вінніпегом. Катедра також є наочним свідком релігійності та церковно-національної свідомості православних українців в Канаді. До того ж вона є свідком двох основних засад Української Греко-Православної Церкви в Канаді — автокефальності та соборноправности. Автокефальності — бо Катедра є осідком Митрополита Української Греко-Православної Церкви в Канаді, яка „в своїх відносинах до інших Православних Церков є автокефальна” (з резолюції Надзв. Собору УГПЦ в Канаді, 8-9 серпня 1951). Соборноправности — бо організація і будова Катедри почалася не з волі самих тільки вінніпегських українців, ні з волі самого тільки Церковного Проводу, але рішенням загального Собору цілої Церкви. Як така, Катедра Пресвятої Тройці являється власністю не самих її членів та жертводавців, ані не самої Консисторії чи Митрополита Церкви, але цілої Церкви, як такої, отже всіх її вірних по всій Канаді”.

(о. Д-р С. В. Савчук, 8-го червня, 1952 —
Відкриття Катедри Пресвятої Тройці.)

ПЕРШІ РОКИ КАТЕДРАЛЬНОЇ ГРОМАДИ

В роках 1944-1946 дозріли три поважні питання між православними українцями північного Вінніпегу, які вимагали конкретного вирішення. Молодші батьки клопоталися організуванням Недільної Школи, яка дала б релігійне вишколення їхнім дітям. В цих роках піднеслися сильніші голоси про потребу зорганізувати в цій частині

міста Українську Греко-Православну Громаду й остаточно збудувати Божий Храм. В 1945-46 роках Українська Греко-Православна Церква в Канаді готовилася до Девяного Собору Церкви. Передсоборні наради постановили предложить Соборові питання Ієрархії Української Греко-Православної Церкви в Канаді. Із питанням Ієрархії в'язалося питання потреби центральної Катедри, яка була б осідком Правлячого Ієрарха Церкви. Питання Недільної Школи й питання Катедри знайшли розвязку, коли в північному Вінніпегу з'організувалася Громада Пресвятої Тройці.

**„Звіт Діяльності Громади Пресвятої Тройці від 7-го грудня, 1945 року, до 24-го вересня, 1947 року.
(3 Протокольної Книги I-ої, ст. 47-51)**

„Перші ініціативні збори цієї Громади відбулися 7-го грудня, 1945 року, в залі Колегії Св. Андрея (259 Чорч Евеню, Вінніпег). На цих зборах були слідуючі: Григорій Бугера, Назар Боднарчук, Петро Крип'якевич, Андрій Павлик, Ярослав В. Арсенич, Йосиф Богонос, Тарас Д. Ферлей, Василь Сарчук, Константин Масцюх, капітан С. Мисак, і о. С. В. Савчук.

(В цьому часі старенький Григорій Бугера, з власної волі й власного переконання, підпринявся працею з'організувати як найбільше число людей в Громаду. Він відвідував domи родин. Він оповідав їм про можливості Громади в Північному Вінніпегу. Він заохочував їх приходити на наради й збори. Його заохочував Йосиф Богонос і дуже багато допомагав Петро Крип'якевич. — Р)

„На цім зібрannю вибрано Комітет для розслідання справи (організування УГП Громади в північному Вінніпегу — Р.) Вибрані були: Григорій Бугера, Андрій Павлик і Петро Крип'якевич. По цім слідували інші збори: 26-го березня, 1946 року, де вибрано тимчасовий Уряд зо слідуючих: Андрій Павлик — голова, Григорій Бугера — заступник голови, Петро Крип'якевич — секретар, Григорій Угринюк — касієр, Пилип Олійник, Василь Богонос і Стефан Саранчук — члени екзекутиви. Присутніх (на цих зборах) було 24 осіб (Йосиф і Марія Богонос, панна Марія Марко, Константин і Марія Масцюх, Іван і Марія Семенюк,

Василь і Марія Грицюк, Стефан Саранчук, Василь Богонос, Петро Калушка, Гриць і Стефанія Угринюк, Тедор Циганевич, Пилип Олійник, Григорій Бугера, Михайло Грушка, о. С. В. Савчук, Андрій Павлик, Петро Крипякевич, капітан Стефан Мисак, Андрій Крипякевич й Орест Бабинець. — оМЮ).

„Перші формальні збори відбулися в залі Українського Народного Дому 9-го квітня, 1946 року. (Присутніх було 24 осіб). Тут вибрано сталий уряд зо слідуючих: голова — Андрій Павлик, заступник голови — Григорій Бугера, рекордовий секретар — Петро Крипякевич, фінансовий секретар — Стефан Саранчук, касієр — Назар Боднарчук, директори — Гриць Угринюк і Василь Богонос.

„На цих же зборах вибрано також перший Комітет Недільної Школи. Увійшли до цього Комітету слідуючі: панна Марія Марко, Михайло Завісляк і Стефан Саранчук.

„На цих зборах ухвалено резолюцію, щоб нашу Громаду прийнято було в склад Української Греко-Православної Церкви в Канаді.

„Рівнож вибрано тут комітет, який мав вгляднути в справу набуття площі (для будови церкви). До комітету увійшли: Петро Крипякевич, Іван Семенюк і Олександр Брик.

„Слідуючі Збори відбулися 10-го травня, 1946 року, в залі Українського Народного Дому. Тут Комітет площі предложив справу площі: була нагода набути дві площі — на розі Бойд і Мейн вулиць (під числом 1149 Мейн стріт) і лоти поруч Ст. Джанс Парку, власителем яких є Друріз. Справу площі відłożено на слідуючі збори, бо ще не було певної відповіді від Друріза.

„На заклик Івана Р. Соломона, зроблена перша збірка на покриття коштів закупна площі. Збірка принесла \$2,350.00 (готівкою і деклараціями — оМЮ).

„На Зборах 16-го травня, 1946 року, вибрано комітет зо слідуючих для купна площі: о. С. В. Савчука, Іллю Симчича і Назара Боднарчука.

„На цих зборах прийнято теперішню назву Громади: Українська Греко-Православна Громада Пресвятої Тройці, а по англійськи: Holy Trinity Ukrainian Greek Orthodox Parish.

„Слідуючі важні збори відбулися 25-го червня, 1946 року, в залі Колегії Св. Андрея. Тут ухвалено резолюцію, щоб купно площі було покищо на ім'я

Української Греко-Православної Церкви в Канаді. На цих зборах п. Назар Боднарчук повідомив, що комітет добив торгу з Друріз і дав завдаток на купно площі. На цих зборах також був делегат до надходячого Собору (Дев'ятий Собор УГПЦ в Канаді — оМЮ). Через свого делегата (Назара Боднарчука — Р.) наша Громада подала просьбу, щоб Собор признав нашу Громаду Катедральною Громадою.

„Ще одні збори відбулися 16-го вересня, 1946 року. Тут була справа Богослуження вповні передискутована. Контакти, які були пороблені для приміщення, не увінчалися успіхом.

„Останні чергові збори і чайне прийняття відбулися 2-го лютого, 1947 року. Тут було рішено, щоб Річні Збори відбулися в місяці вересні. Від самого заснування Громади відбулося 9 зібрань. Це включає і організаційні збори на яких не було багато членів. На лісті адрес, на які висилаємо повідомлення, є 130 імен, включаючи тих старших СУМКівців, які не мають у Вінніпегу родичів.

П. Крипякевич, секретар.

(Протокольна Книга Перша, 1945-1946, стор. 47-51)

ПЕРШІ РІЧНІ ЗБОРИ 24 ВЕРЕСНЯ, 1947.

Збори відбулися в залі Укр. Народного Дому у Вінніпегу під головуванням Всеч. о. М. Юрківського. Із протоколу зборів відзначується такі цікаві й важніші справи:

— Рішено пожертвувати кампанію за фондами в Вінніпегу і поза Вінніпегом.

— Рішено поробити потрібні старання, щоб Громада мала сталого Пароха.

— Рішено, щоб пляни будови Катедри були якнайскорше опрацьовані.

— Вибрано урядників на 1947-1948 рік із слідуючих осіб: голова — Андрій Павлик, заст. гол. — Олександер Брик, рекордовий секретар — Петро Крипякевич, касієр — Іван Долинчук. Директори — Павло Павлюкевич, Іван Сирник і Теодор Циганевич. Контрольна комісія — Іван Семенюк, Ярослав Колтек і пані О. Войценко. Статутова комісія — Ярослав В. Арсенич, Іван Р. Соломон, Ярослав О. Масцюх, Павло Павлюкевич і Назар Боднарчук. Комітет підприємств — Петро Крипякевич, Михайло Барилюк і пані Марія Масцюх. Комітет Недільної Школи — Стефан Саранчук, панна

Марія Марко, пані Наташка Бачинська і Славко Батицький. Будівельний комітет — Іван Р. Соломон (голова), Назар Боднарчук, пані Марія Симчич, Григорій Бугера і Петро Ковтун.

Звіт касієра:	Прихід	\$5,152.05
	Розхід	5,009.56
	На руках	142.49

Суму \$5,152.05 приходу зложено із слідуючих прибутків:

Пожертви зложили: По \$600 — Іван Р. Соломон, По \$200 — Назар Боднарчук, Петро Крипякевич, Григорій Бугера. По \$100 — о. С. В. Савчук, Ілля Симчич, Микола Залозецький, К. Ф. Сліпець, Д-р Петро А. Кондра, панна Марія Марко, Павло Павлюкевич, Павло Німчук, Д-р Павло Закус, Петро Г. Войценко. По \$89.05: відділ СУК ім. Лесі Українки. По \$50: Андрій Крипякевич, Іван Семенюк, Йосиф Богонос, Тарас Д. Ферлей, Андрій Павлик, Никола Маріян, Никола Долинчук, Ярослав С. Колтек. По \$25: Антон Скоробогач, Олекса Боднарчук із Ретвел, Іван Туркевич, По \$10: К. Левицький. Разом: \$2,774.05.

Із чайного прийняття \$26.55. Із контесту популярності \$1,156.25. Із базару \$827.77. Дрібні зборки \$14.14. Зворот з друкарні \$1.08. Вкладки (43 родині) \$134.00. Коляда 1957 року \$218.00. Разом \$2,378.00."

Наведені витяги із протоколів Катедральної Громади за 1946-1947 роки вказують нам, краще мабуть, за спогади із пам'яті учасників, про посвяту, витривалість і віру тих людей, які вкладали основну працю, наче перші зерна для майбутнього врожаю, яким є сьогодні будинок Все-канадійської Митрополичної Катедри Пресвятої Тройці у Вінніпегу з її працюючою Громадою.

З-поміж членів першого року існування Катедральної Громади, яких імена появляються в повищих уривках і в протоколах зборів, впокоїлися слідуючі: Назар Боднарчук і його дружина Теодора, Григорій Бугера і його дружина Пелагія, Тарас Д. Ферлей, Іван Семенюк, Йосиф Богонос, Петро Г. Войценко, Константин Ф. Сліпець, Теодор Циганевич, Ярослав В. Арсенич, Антон Скоробогач, Мирослав Стечишин, Олександер Іванчук.

ВІЧНА ЇМ ПАМЯТЬ!

БУДОВА КАТЕДРИ

Тут буде на місці дати признання тим щирим і незвичайно завзятым і відважним членам Громади під духовним проводом о. Д-ра Семена В. Савчука. З початку ішла мова тільки про з'організування звичайної парафії в Північному Вінніпегу, яка, з часом, збудує для своїх потреб гарну, невеличку церкву. Коли склались так обставини, що Українська Греко-Православна Церква в Канаді приготувлялась на прийняття для себе Ієрархів і повстало питання Катедри Правлячого Ієрарха, новоз'організована Громада Пресвятої Тройці, не маючи іще випробованої Громади, не маючи забезпечених фондів, погодилася взяти на себе обовязки Катедри.

Протоколи зборів виказують, що члени були свідомі того, що кошта будови Катедри й кошта утримання Катедри будуть багато більшими ніж були б кошта будови й утримання звичайної парафіяльної церкви. Вони постійно пригадували собі, що їхня праця буде подвійна: звичайна праця Громади й незвичайна праця Катедральної Громади.

Передусім їм належиться признання за те, що прийняли на себе обовязки Катедральної Громади, а цим са-мим особливe служіння Українській Греко-Православній Церкві в Канаді. Їм належиться признання за те, що розпочали будову першої частини катедрального будинку, не маючи на початку ніякого запевнення, що матеріальна допомога від вірних усієї Церкви буде вистарчальна. Їм належиться признання за те, що завсіди були готові зложити пожертви свого часу, своїх фізичних і духових сил та власних матеріальних засобів. Як признання, хай буде тут сказано, що протоколи зборів ніде не згадують і ніде не натякають на те, щоб члени Катедральної Громади жалувалися, що взяли на себе відвічальноти Митрополичної Всеканадійської Катедри Пресвятої Тройці у Вінніпегу.

Члени Катедральної Громади, цих перших років — це основоположники Катедри, дійсні фундатори!

Конкретні кроки будови Катедри почалися з початком 1948 року.

На Надзвичайному Соборі УГПЦеркви в Канаді, який відбувся у Вінніпегу в днях 12-13 листопада, 1947 року, Архиєпископ Мстислав став Правлячим Єпископом Української Греко-Православної Церкви в Канаді.

Дня 26-го січня, 1948 року, відбулися збори з участю ВПреосв. Архиєпископа Мстислава, о. д-ра С. В. Савчука, членів Управи Громади й членів Будівельного Комітету в особах Н. Боднарчука, П. Ковтуна, А. Павлика, Івана Долинчука, О. С. Брика, Т. Циганевича, П. Крипякевича, Івана Р. Соломона й пані Марії Симчич.

На цих зборах рішено оголосити конкурс шкітових проектів наміченого катедрального будинка.

Учасники зборів мусіли рішати, який мав би бути катедральний будинок. Цього питання не могли відкладати (хоч його вже не раз обговорювали), бо треба було подати ці інформації із оголошеннями конкурсу шкітових проектів. Усі були згідні в тому, що при Катедрі мусить бути авдиторія. Думка загальна була, щоб Храм і авдиторію збудувати як два окремі будинки. Був і той погляд, що авдиторію могла б бути долішня частина катедрального будинка. Дискусія кружляла довкола питання, скільки було б обмежень до вжитку авдиторії для соціальних потреб парафії, коли б авдиторія була спідньою частиною катедрального будинка.

На це питання „Архиєпископ Мстислав висловив свою думку. З огляду на конечність будувати церкву в якнайскоршому часі, і з огляду на факт, що ще тепер (при збудуванню церковного будинка — Р) не буде місця на забаву для молоді, не буде нічого злого в тім, коли наша молодь буде мати забави, навіть із танцями, заки заля побудується на окремому місці — на другому лоті поруч церкви”. (Протокольна Книга Перша, ст. 70).

Після цієї поради Архиєпископа Мстислава, учасники зборів рішилися оголосити будову катедрального будинка, якого долішня частина була б авдиторією і вживалась би на всі парафіяльні потреби до часу, коли буде спромога вибудувати окрему парафіяльну залю. В дальших нарадах, які відбувалися в часі будови, були тільки

дискусії про те, чи долішну частину катедрального будинка викінчувати на авдиторію, чи залишити цю частину не викінченою і будувати Храмову частину. Остаточно самі матеріяльні обставини примусили Громаду викінчити авдиторію і вживати її на всякі парафіяльні потреби, а будову Храму відложить на пізніше.

Повище згадані збори винесли слідучу резолюцію: „Внесок І. Р. Соломона й Олександра С. Брика: Щоб Громада негайно приступила до будови Катедри з відповідною залею, і щоб розписати на це конкурс на шкіцові проекти для цієї будови, вдаючись до таких людей, яких порекомендує Архиєпископ Мстислав, призначуючи три нагороди у сумах \$300, \$200 і \$100” (Проток. Кн. Перша, ст. 71).

Під кінець місяця травня, 1948 року, в наслідок конкурсу отриманоколо 40 шкізових проектів катедрального будинка. Комісія, в особах Архиєпископа Мстислава, Івана Г. Сирника й Петра Кріпякевича, взявши під увагу місцевий клімат, кошта будови й потреби Громади, порекомендувала проект „Київ” архітектів Юрія Кобрина й Олекси Повстенка.

Проект „Київ” послужив за взірець для оброблення плянів, за якими Катедра була збудована. Заряд і Будівельний Комітет запросили до Вінніпегу архітектора Олександра Ласька з Торонто для обговорення з ним справи будови. Архітект О. Ласько подав дуже цінні поради відносно проекту будинка, але не міг сам заняться виготовленням будівельних плянів і доглядом будови через віддалу. Громада замовила фірму архітектів Прет і Росс (Pratt & Ross). Ця фірма доглядала будову до часу закінчення будови катедральної залі.

Справа контракту з будівничими була вирішена на Надзвичайних Зборах членів Громади, які відбулися дня 29-го серпня, 1949 року. Будівничі пляни, що їх опрацювали архітекти, були вислані до 12 будівничих фірм. Із цих три фірми подали свої оферти. Найдешевну оферту подала фірма Воліс і Ейкенс (Wallace & Aikens) в сумі \$138,188.00 із застереженням, що коли б в часі будови

зайшли зміни в коштах матеріалів й платні робітників, оригінальна заява підвищиться або знижиться в ціні на відповідну суму грошей. Взято також під увагу, що додатки або зміни до прийнятих будівничих плянів можуть навести додаткові кошта.

На цей час Громада мала на руках не більше \$12,000 готівкою. Реєстр членства виказував около 125 вписаних родин. Не відомо було з яким успіхом розвинеться збірка пожертв по Канаді. Збірковий Комітет в особах Івана Долинчука, Д-ра Петра А. Кондри, Василя Сарчука, Івана Семенюка і Петра Ковтуна (обрані на Зборах Управи 9 травня, 1949) розробив був обширний плян збіркової акції але, без ділового секретара в канцелярії Громади й без колектора, який роз'їджав би по Канаді, не міг запевнити успішного збудування будівельного фонду.

Помимо трудних обставин, члени Заряду, члени Будівельного Комітету і Збіркового Комітету, та більшість членів Громади не впадали на дусі. Всеч. о. Д-р С. В. Савчук бував з членами на нарадах і зборах та заохочував людей, щоб не відступали від позитивної акції. Він постійно віддавав самого себе й канцелярію Консисторії УГПЦеркви на усюку можливу поміч, щоб Громада мала зможу довершити будову Всеканадійської Катедри як це постановили були члени Девятого Собору УГПЦеркви в Канаді.

Надзвичайні Збори, за внеском Василя Сарчука, який був піддержаній М. Грушкою, зробили рішальну постанову: „щоби Громада прийняла ‚тендер‘ фірми Валис і Ейкенс (Guaranteed Tender) в сумі \$138,188, з тим розумінням, щоб роботу починати негайно”. Внесок перейшов без супротивних голосів. Збори припоручили Управі найняти відповідну особу на працю ділового секретаря. Збори прийняли пораду о. Д-ра С. В. Савчука, щоб Громада зарядила Полеву Архиєрейську Службу Божу, на якій совершився б Чин Освячення площині під будову Всеканадійської Катедри. До Комітету, який мав би ці урочистості зарядити й перепровадити було обрано о. Д-ра С. В. Савчука, Івана Семенюка й Андрія Павлика. (Прот. Кн. перша, ст. 109-112).

Чин Освячення площі задокументував „Український Голос” в числі, що вийшло з датою 21-го вересня, 1949, цими словами:

„ВЛАДИКА МСТИСЛАВ ПОСВЯТИВ КАТЕДРАЛЬНУ ПЛОЩУ У ВІННІПЕГУ

Акт посвячення зазначує велику подію в життю Православних Українців в Канаді

,Затягнене хмарами небо не відстрашило православних українців Вінніпегу й деяких з подальших околиць бути учасниками великої події в життю Української Греко-Православної Церкви в Канаді, а це посвячення площі під Катедру тієї Церкви в неділю 11-го вересня.

,Довго перед полевою Службою Божою простора катедральна площа почала заповнятися вірними, які бажали бути наочними свідками великого задуманого діла. Пів до одинадцятої громада народу на чолі з Всеч. о. Прот. Савчуком і Всеч. о. Дмитровим подалася до воріт зустрінути Впреосв. о. Владику й провела його до імпровізованого престолу на підвищенню, яке збудували на площі працьовиті СУМ-Ківці.

,Полева Служба Божа почалася в супроводі церковного хору св. Михаїла під диригентурою п. Володимира Богоноса і можна сказати, що він вповні дірівняв висоті хвилі. Студенти теольгії з Колегії св. Андрея прислуговували при престолі.

,Впреосв. Владика Мстислав, Архиєпископ Вінніпегу і всієї Канади, виголосив прекрасну проповідь на тлі Євангелія. Починаючи словами: „Прийдіть до мене всі струджені й знеможені, а я заспокою Вас”, о. Владика вказав, як на протязі століть український нарід знаходив в нашій св. Церкві душевну потіху і захист та завізвав вірних докладати всіх зусиль, щоб на цьому місці якнайшвидше повстала святиня на славу Божу і гордість православного люду.

,При кінці промовляв голова Консисторії, Всеч. о. Савчук. Він подякував Впреосв. о. Владиці, що не зважаючи на те, що тільки недавно повернув з довших візитаций, зволив взяти участь в Богослужебній

відправі й посвяченю катедральної площі, як також парохові й громаді св. Михаїла, яка так громадно взяла участь у цьому святі. Задумане діло надзвичайно велике, але ми, православні українці, не одне велике діло починали і з Божою поміччю доводили до кінця. Бог щедро благословив нашу дотеперішну працю і ми будемо Його молити, щоб Він помог нам в цьому найновішому замірі.

,Після посвячення площі Впреосв. Владика Мстислав звернувся щирим словом до вірних і згадуючи традиційний звичай, символічне копання землі на Україні під будову громадських та церковних будівель, вивернув рискаlem шмат свіжої землі.

,Після цього коротко промовляв п. Андрій Павлик, голова Катедральної Парафії Пресв. Тройці, а по нім посол І. Р. Соломон, голова Будівельного Комітету. Він покликав до слова п. Н. Долинчука, голову громади св. Михаїла при Дізраелі (ул.), який зложив привіт і побажання Катедральній громаді й передав від своєї громади дар в сумі п'ятьсот долярів на будову Катедри. Нових жертв зложено три тисячі долярів, що з іншими збірками того дня створило суму чотири тисячі долярів.

,Присутніх на святі було коло 800 осіб, помимо непевної погоди. Гучномовці, розставлені в чотирьох кутах площі, функціонували напричуд добре і вірні могли без найменьшого труду слідити за ходом програми цього великого свята.

,Свято закінчилося спільним обідом на площі, який приготовив відділ Союзу Українок ім. Лесі Українки у Вінниці.

Того самого тижня (26-го вересня, 1949) будівничі запровадили машини на катедральну площину й почалася праця, якою приготовляли землю до викопання пивниці. До дня 20-го листопада, 1949, батанові стіни пивниці вже були закінчені. Вся масива спочиває на 180 залізних-батанових слупах. Слупи, як це вимагає кожна велика будівля у Вінниці, вкопані по 52 фіти в землю до самої підземної скали.

В місяці жовтні, 1949, п. Максим Бойко почав працювати в канцелярії Катедри, яка на той час містилася в будинку Колегії Св. Андрея у Вінниці під числом 259 Чорч Евеню. Справа оголошення зібраних пожертв, ре-

кордовання їх в належній картотеці, лустування і звітування розвинулось вповні. До Всеканадійського Комітету Будови було вибрано слідучих осіб: Павла Павлюкевича, Петра Ковтуна, Назара Боднарчука, Івана Сирника, Івана Семенюка, Николу Долинчука і пані Стечишин.

ПОЧАТОК ПРАЦІ НА ПЛОЩІ ПІД БУДОВУ КАТЕДРИ

Пляни почати докінчення будови з весною 1950 року цілком змінилися. Цієї весни ріки Асинабойн і Ред вилили води поверх берегів. Вінніпег потерпів в повені. Всяка праця на декілька місяців перервалася. Літною порою цього року при самій будові нічого не зроблено, а вся робота провадилася в майстернях де приготовляли матеріали. В між часі провадилася посилена збіркова акція.

В цьому році відбувся Десятий Собор УГПЦеркви в Канаді (18-20 червня, 1950) який прийняв резигнацію Впреосв. Архиєпископа Мстислава. Цей Собор звернув увагу на рішення Девятого Собору, відносно Катедри, й виніс постанову слідуючого змісту: „Собор стверджує рішення Девятого Собору з 1946 р. в справі будови Всеканадійської Катедри Пресвятої Тройці у Вінніпегу й закликає оцим загал вірних нашої Церкви прийти негайно з посиленою матеріальною допомогою на ціль будови Катедри”.

Фінансовий Звіт, із датою 10 червня, 1950 р. виказує слідуючий вплив фінансів:

Місто Вінніпег	\$27,807.32
Саскачеван	3,300.00
Манітоба (без Вінніпегу)	2,250.00
Онтеріо	2,900.00
Алберта	1,200.00
Британська Колюмбія	350.00
Квебек	150.00
З. Д. Америки	85.00
<hr/>	
Р а з о м	\$39,042.32

З цієї суми було виплаченоколо \$30,000.00 за землю і на покриття коштів будови. Будівельний Комітет повідомив був Громаду, що негайно треба знайти ще около \$12,000.00, щоб можна було будову провадити.

Це був найприкріший період за всі роки будови Все канадійської Кatedри. Будова вже почалася. Працю будови конче треба було відновити. Для цього треба було незвичайно великої суми грошей, бо контракт (без змін) виносив на суму поверх \$138,000.00. Члени Громади, які вже зложили були поважніші пожертви, зголосилися зробити позички або підписати гарантії на позичку.

На Піврічних Зборах членів Громади, які відбулися 21-го квітня, 1950 року, рішено внести прохання до Консисторії УГПЦеркви в Канаді, щоб Консисторія була ласкава призначити Священика для Все канадійської Кatedри Пресвятої Тройці, який послужив би за Місіонера Кatedри й зайнявся б збіркою пожертв по парафіях УГПЦеркви в Канаді до часу, коли катедральний будинок буде готовий на Богослуження. Консисторія, на чолі з о. Д-ром С. В. Савчуком, призначила для цієї великої праці о. Франка Керніцького. Всеч. о. Ф. Керніцький перебрав обовязки Місіонера Кatedри з днем 22-го серпня, 1950 року.

Цієї осені дальша праця будови знова почалася і вже продовжувалася майже безпереривно до закінчення будови спідної частини Кatedри.

СОБОР УГПЦЕРКВІ В КАНАДІ, 1951 РОКУ, ОБИРАЄ ВПРЕОСВ. МИТРОПОЛИТА ІЛАРІОНА ЗА ПРАВЛЯЧОГО ЄПІСКОПА УГПЦЕРКВІ В КАНАДІ

В днях 8-9 серпня, 1951 року, відбувся Надзвичайний Собор УГПЦеркви в Канаді. Собор прийняв Високопреосвященнішого Іларіона за Правлячого Єпископа УГПЦеркви в Канаді із титулом Митрополит Вінніпегу і всієї Канади, а Архиєпископа Михаїла за Заступника Митрополита із титулом Архиєпископ Торонто й Східної Канади. Єпископ Платон, який був іменований кандидатом до Ієархії УГПЦеркви в Канаді, впокоївся 5-го серпня (три дні перед відкриттям сесії Надзвичайного Собору).

„Собор взяв під увагу велике значіння Катедри Пресвятої Тройці у Вінніпегу, яка тепер будується та в якій буде служити Митрополит всієї Канади... (i) закликає всіх вірних та всі Громади і Парафії Укр. Гр.-Православної Церкви в Канаді, щоб вони широко відносилися до справи Катедри та підтримували її будову щедрими пожертвами... Собор накладає обов'язок також на Всеческих Отців Духовних, та на парафіяльні уряди, щоб вони занялися перепроваджуванням збірок на ціль будови Катедри по всіх Громадах і Парафіях, а зокрема Собор постановляє, щоб кожного року, доки не закінчиться будова Катедри, кожна українська православна парафія і громада в Канаді давала одноразову тацову збірку на ціль будови Катедри. Збірка має бути переведена в такий час і спосіб, як вирішить Консисторія”.

Всеч. о. Д-р С. В. Савчук, який був іменований Собором кандидатом Голови Президії Консисторії, вмовив Собор звільнити його з кандидатури, щоб він міг відпочати після 32-ох років безпереривної праці. Собор, прийнявши просьбу о. Д-ра Савчука, обрав Всеч. о. Мітрата Єроніма Грицину на Голову Президії Консисторії.

ПОСВЯЧЕННЯ УГОЛЬНОГО КАМЕНЯ

Слідуюча велика урочистість відбулася 30-го вересня, 1951 року, коли це Високопреосвященніший Митрополит Іларіон совершив Освячення Угольного Каменя при

співучасти Високопреподобних Отців: Прот. Є. Грицини (голови Президії Консисторії), о. Ф. Керніцького (Пароха Катедральної Громади), Прот. С. В. Савчука (Настоятеля Колегії Св. Андрея), і Прот. Івана Дмитрова (Пароха Громади Св. Михаїла в Вінніпегу). Прот. В. Кудрик (Редактор Вістника), Прот. Сергій Герус (Парох Вайта, Ман. округа) і Протпр. Григорій Метюк (Парох Собор-

ПОСВЯЧЕННЯ УГОЛЬНОГО КАМЕНЯ

Напереді зліва направо Впреосв. Митр. Іларіон і Протопресв.
С. В. Савчук

ної Громади в Вінніпегу) були присутнimi на обiдi й програмi, якi слiдували по Богослуженню. Велике число вiрних i представникiв церковних громад узяли участь в уroчищостях того дня. В Угольному Каменi замуровано копiї важливiших документiв Кatedri, списi iмен i пожертв тодiшнiх Ктиторiв, Фундаторiв, Добродiїв, Почесних Братчикiв i Сестриць, Прихильникiв i всiх будiвничих Кatedri, що своїми пожертвами й працею будували Кatedru. Це було перше Богослуження, яке вiдправилося в самому будинку Кatedri Пресвятої Тройцi у Віннiпегу.

ВСЕЧ. о. Ф. КЕРНІЦЬКИЙ

Наспів час коли треба було доложити всіх зусиль, щоб розпочату будову першої частини Катедри закінчiti в найскоршому часі.

ПРОТ. ФРАНКО КЕРНІЦЬКИЙ

Збірки пожертв не припинялися. Місіонер о. Ф. Керніцький відвідав майже всі парафії Канади. Він зібрав поверх \$30,000.00 готівкою. Вслід за його відвідинами парафії впливали додаткові пожертви, що їх збиралі й висилали місцеві Парохи й місцеві Збіркові Комітети. Найбільший тягар спадав на членів Катедральної Громади, які прийняли на себе обовязки опіки будови й перепровадження збіркової кампанії. В осені 1951 року Громада зарядила дві позички. В Роял Бенк оф Кенеда (що на розі Мейн і Мавнтен вулиць) заряджено позичку на суму \$40,000.00, за яку поручилося 52 поручителів. Прямо від членів було позичено додаткових \$52,000.00. Цими фондами сподівалися будову першої частини (авдиторії) докінчiti.

Силою обставин Всеч. о. Ф. Керніцький мусів, майже

виключно, сповняти ролю Пароха-місіонера і збирати пожертви на покриття коштів Всеканадійської Катедри. Цю ролю він сповняв з посвятою. Він успішно збудив серед вірних УГПЦеркви в Канаді, навіть у найдальших закутинах Канади, переконання про конечність Всеканадійської Катедри Пресвятої Тройці у Вінніпегу.

Поза ролю Місіонера, він мусів доглянути духовно-релігійні потреби парафіян катедральної громади. Він заряджував періодичні відправи Богослужб у каплиці Колегії Св. Андрея. Він активно працював серед мешканців Вінніпегу, щоб збільшити членство Громади та щоб збудити дух жертвенности серед парафіян. Йому приходилося виконувати всі Треби без сталого та відповідного приміщення на відправи. Він доглядав усі потреби Недільної Школи при Громаді, яка, через його майже постійну місійну працю, мусіла бути під опікою й наглядом Добродійки М. Керніцької.

З кінцем 1951 року добачувалося, що з весною 1952 року будова катедральної залі може бути скінчена. Громада почала обговорювати потребу питання урочистого відкриття збудованої частини Всеканадійської Катедри Пресвятої Тройці, яке було залежне від того, щоб ця частина будови була довершена. Для цього найперше треба забезпечених фондів, якими покриваються кошти самої будови та якими можна сплачувати позички. Заряд і Будівельний Комітет уважали, що збірку пожертв конечно провадити безпереривно й інтенсивно.

Одночасно із питанням фондів на покриття коштів будови обговорювалося питання парафіяльного життя і парафіяльної праці при Катедрі. Фактом є, що при Катедрі мусить бути сильна Громада із сильними своїми відділами. Матеріальний стан Катедри найперше залежний від піддержки самої Катедральної Громади. Через Громаду Всеканадійська Катедра мусить стати зразком для усіх Православних Церков в Канаді та, в міру можливостей, центром духовно-релігійного життя православних украйнців Канади.

Парох о. Ф. Керніцький знайшовся під напором цих

двох поглядів. Він обстоював погляд, що Священик повинен під цей час обмежити збіркову акцію до міста Вінніпегу і посвятити як найбільше часу для того, щоб розбудувати громаду та скріпити виховавчі відділи при Громаді. Були ті, які настоювали, що Священик повинен дальше продовжувати місійну працю по Канаді. Через цю різницю поглядів о. Ф. Керніцький подав свою резигнацію. Тимчасово пастирську опіку над Громадою перебрав на себе о. митрат Є. Грицина, який був тоді головою Президії Консисторії.

ОФОРМЛЕННЯ ГРОМАДИ

Приготовляючись до повного парафіяльного життя, при закінченні залі Катедри, Громада мусіла застановитися над цілим рядом питань, які відносилися до вияснення відношення Катедральної Громади до справ Катедри УГПЦеркви в Канаді і до Первоієарха. Взагалі треба було вияснити межі Катедральних обовязків і Парафіяльних обовязків.

Не маючи приміру з іншої громади, якого можна бути наслідувати, і, не маючи раніш встановленої практики, Заряд Катедральної Громади вдався на поради й переговори до свого Митрополита, Високопреосвященнішого Іларіона, й до Президії Консисторії. Своїми цінними порадами, та через процес дискусій, встановилися вияснення, за якими Катедральна Громада могла належно з'орієнтувати свою діяльність, могла внести Статут для Громади при Всеканадійській Катедрі Пресвятої Тройці та взагалі впорядкувати своє господарство.

Після цих початкових нарад і тих, які відбулися наступними роками між Проводом Церкви й Катедральною Громадою, взаємно прийнято, між іншим, такі основні засади й умови:

1. Катедра Пресвятої Тройці у Вінніпегу є осідком Правлячого Митрополита Вінніпегу і всієї Канади, як це зазначено в статуті Громади Пресвятої Тройці (й предвидено Девятым Собором УГПЦеркви в Канаді, 1946 р.).

2. Правлячий Митрополит Вінніпегу і всієї Канади є постійним Священонастоятелем Катедри.

НЕДЛЪЖНА ШКОЛА В 1951—1952 Р.

3. Правлячий Митрополит Вінніпегу і всієї Канади має в Катедрі Пресвятої Тройці у Вінніпегу свій постійний Престол з правом служити у Катедрі коли лише забажає.

4. При Катедрі існує Українська Православна Громада Пресвятої Тройці з такими самими правами, привілеями й обовязками як це має кожна інша громада в складі УГПЦ в Канаді, з тим, що льокуючись в осідку Митрополита, вона буде завжди дбати про свій високий рівень, щоб бути взірцевою під кожним оглядом.

5. Громаду Пресвятої Тройці у Вінніпегу обслуговує її Парох, якого Громада приймає на підставі свого Статуту і Статуту УГПЦ в Канаді.

6. Права й обовязки Громади Пресвятої Тройці у Вінніпегу супроти свого Пароха і навпаки є такі самі, як кожної іншої громади в складі УГПЦ в Канаді.

7. У всіх справах, що відносяться до Катедри, як постійного Престолу Митрополита, Парох Громади Пресвятої Тройці у Вінніпегу є помічником Митрополита Вінніпегу і всієї Канади як Священонастоятеля Катедри Пресвятої Тройці.

8. Фінансові зобовязання Катедральної Громади Пресвятої Тройці у Вінніпегу супроти Митрополита Вінніпегу і всієї Канади є такі самі як кожної іншої громади в складі УГПЦ в Канаді.

(Повищі точки наведені з Актів Катедральної Громади Пр. Тройці у Вінніпегу з дня 10 липня, 1952 р. Понижчі точки наведені зі Статуту Катедральної Громади).

9. Майно Катедри Пресвятої Тройці у Вінніпегу складається із майна рухомого й майна нерухомого.

(а) Будинок Катедри Пресвятої Тройці й площа, на якій Катедра знаходиться, становить нерухоме майно, яке належить до УГПЦ в Канаді, заінкорпорованої першого травня, 1929 року, під 98 розділом Домінії Канади.

(б) Все інше майно при Катедрі Пресвятої Тройці у Вінніпегу належить до майна рухомого.

(в) Катедральна Громада завідує і користується усім майном, рухомим і нерухомим, а розпоряджає лише май-

ном рухомим для цілей і вжитку Громади як складової частини Української Греко-Православної Церкви в Канаді на підставі Чarterу згаданої Церкви та на основі цього Статуту. (Роз. 3)

10. Завдання Катедральної Громади: а) Дбати про задоволення духовно-релігійних потреб своїх членів.

б) Зміцнювати членство в науці й чеснотах християнських.

в) Опікуватися будовою і розбудовою Катедри Пресвятої Тройці.

г) Наглядати над Катедрою: утримувати її в порядку, прикрашувати та взагалі дбати про її найкращий зовнішній і внутрішній вигляд.

г) Рішати про необхідну кількість Священослужителів для задоволення духовної обслуги членів Громади.

д) Бути відповідальною за винагородження цим Священослужителям.

е) Встановляти кожного року число офіційних Архієрейських візитацій у Катедрі. (роз. 5)

11. Фонди Громади: а) В цілі ведення своєї роботи Катедральна Громада вживає Адміністративний Фонд, який вона збирає в формі вкладок, добровільних пожертв і колект та доходів з підприємств і завідує ними згідно з постановами цього Статуту та Загальних Зборів Громади.

б) Катедральна Громада опікується Будівельним Фондом, який зібраний, призначений і вживається в цілі будови Катедри Пресвятої Тройці у Вінніпегу. (роз. 19)

12. Катедральна Громада може змінювати свій Статут лише на Загальних Річних Зборах Катедральної Громади, за згодою більшості членів присутніх на Зборах та за згодою Консисторії УГПЦеркви в Канаді та згідно із зasadами УГПЦеркви в Канаді. (роз. 20)

ВІДКРИТТЯ КАТЕДРИ ПРЕСВЯТОЇ ТРОЙЦІ В 1952 РОЦІ

З весною 1952 року докінчувалася будова першої частини Всеканадійської Катедри. Урочисте Відкриття Катедри відбулося в неділю Пресвятої Тройці, 8-го червня,

1952 року. „Український Голос” помістив опис цієї урочистості, як слідує:

„Гаряча мрія православних українців Канади мати Катедру для молитов голови своєї Церкви, потребу якої підкреслювалося на кількох останніх Соборах, стала дійсністю в неділю, 8-го червня (1952), коли відбулося святочне отворення закінченої долішньої частини Всеканадської Катедри Пресвятої Тройці у Вінніпегу.

„У присутності около 12 сот вірних з Вінніпегу і більших околиць, як також з Америки та дальших місцевостей Канади, Впреосв. Митрополит Іларіон відправив Богослужбу у сослужінню Священиків і Парохів місцевих громад, оо. Д-ра С. В. Савчука, В. Кудрика, Г. Метюка (пароха св. Покрови), І. Дмитрова (пароха церкви св. Михаїла на Дізраелі) та С. Геруса, пароха з Вайти у Манітобі.

„Була це дійсно соборна відправа, не лише тому, що у ній взяло участь духовенство, що походить з ріжких земель України, але й також тому, що в місцевих церквах, приналежних до УГПЦ в Канаді, відправи тієї неділі не було і їхні парафіяни прийшли на спільнє Богослужіння до нової Катедри, щоб заманіfestувати свою духову єдність з цілою Церквою та звеличати цей історичний день в її життю.

„Ціла урочистість зробила глибоке вражіння на присутніх. Глибоко запала у свідомість вірних проповідь Владики Митрополита про історичну роль Церкви в життю нашого народу в Україні, що й добре розумів ворог, бо перший свій наступ завжди звертав проти Церкви, як проти установи, з якої наш народ і черпав свою моральну силу. Владика закликав вірних доложити всіх зусиль, щоб у недалекій майбутності докінчити і верхню частину Катедри.

„Гарно співав церковний хор під диригентурою Володимира Богоноса.

„Перед Службою Божою о. д-р С. В. Савчук посвятив церковні нові речі, що їх члени подарували для Катедри.

„Після відправ відбувся у катедральній салі спільній обід, приготовлений Жіночим Товариством ім. Лесі Українки, яке лькується при Колегії св. Андрея, а по обіді програма, зложеня з привітів та промов. Після вступного слова о. д-ра С. В. Савчука, який проводив програмою, промовляв Митрополит Іларіон, а

відтак короткі привіти-промови виголосили: Николай Долинчук, голова церковної громади св. Михаїла у Вінніпегу, Н. Кушнірік, голова Собору св. Покрови, М. Кадинюк з Вайти, Н. А. Григорчук з Етелберт, І. Касюрак з Брендону, д-р Федір Тижук з Венкувер. о. І. Дмитрів від громади св. Михаїла і Консисторії, о. Г. Метюк, о. В. Кудрик, Йосафат Дзьобко з Буднорт і посол І. Р. Соломон від Будівничого Комітету Катедри. Відчитано привітальні листи й телеграми від духовенства і світських діячів та установ в Канаді й Америці.

„По відспіванню многоліття Впреосв. Владиці, духовенству і вірним УГПЦ, жертводавцям Катедри, та українському народові, програму закінчено молитвою та відспіванням національних гимнів.

„Розуміючи завдання Всеканадійської Катедри і потребу її дальншого викінчення, вірні зложили з нагоди отворення понад п'ять тисяч долярів готівкою.

„По закінченню програми присутні ще довго застремалися у салі, оглядаючи гарне внутрішнє викінчення й устаткування та радіючи в душі, що нарешті Українська Греко-Православна Церква в Канаді дочекалася своєї власної Катедри, якою можна і перед іншими погордитися.”

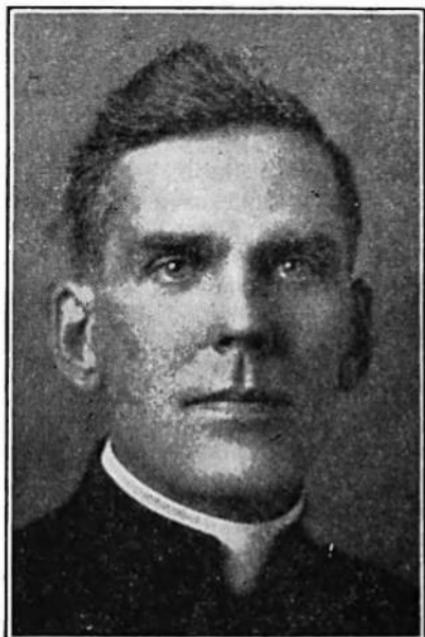
(Український Голос, 11 червня, 1952.)

ПРОТ. ДМИТРО Ф. СТРАТИЧУК, МІСІОНЕР КАТЕДРИ

Через літо, 1952 року, Громада занялася господарськими потребами при будинку Катедри. Ріжні старання були пороблені, щоб якнайскорше був призначений парох для Громади. Через ввесь час клопоталися сплаченнем тих короткотривалих позичок, якими довершилось добудову долішної частини Катедри. З уваги не могли опустити того, що не тільки короткотривалі позички буде трудно сплатити, але поки їх сплатиться, наслід час виплачувати рати на основну позичку. Не можна було забувати, що Катедра тільки частинно збудована й що в найближчому часі треба буде взятися до будування Храмової частини Катедри.

Згадуючи той час, тодішній голова Громади, п. Павло Павлюкевич пише так: „Вся та велика, невтомна праця Громади і братніх організацій при Катедрі та жертвенність

парафіян все таки не вистарчали на полагодження того великого довгу Катедри, тих рахункових зобовязань Громади, й Управа була спонукана просити Високопреосвященнішого Митрополита Іларіона й Митрата Є. Грицину (за того часу голову Президії Консисторії), про назначення місіонера, щоб він збирав дальші пожертви на Всеукраїнську Катедру Пресвятої Тройці у Вінниці. І Консисторія на це погодилася, а Владика Митрополит поблагословив у дорогу Прот. Д. Ф. Стратійчука на ширшу збірку по всій Канаді”.

Прот. Д.М. Ф. СТРАТИЙЧУК

Прот. Д. Ф. Стратійчук почав свою місійну працю в половині місяця жовтня, 1952 року. Для Прот. Стратійчука це була надзвичайно тяжка праця. Він вже тоді служив повних 32 роки священиком Української Греко-Православної Церкви в Канаді. Він був першим священиком, який був рукоположений в сан Священика для нашої Церкви. Прот. Д. Ф. Стратійчук прийняв тяжкий обовязок

місіонера, щоб врятувати Катедру від критичного фінансового положення. Він вірив, що Катедра буде належно представляти завершення тієї праці, яку він підприйняв 32 роки тому, коли був рукоположений в сан Священика Української Греко-Православної Церкви в Канаді.

Прот. Дмитро Ф. Стратійчук відвідав кожну громаду УГПЦеркви в Канаді. Тисячам людей він вияснював справу Всеканадійської Катедри, вказував на значіння її і про потребу її в життю УГПЦеркви в Канаді. За два і пів року праці Прот. Стратійчука, Всеканадійська Катедра Пресвятої Тройці у Вінніпегу звільнилася від поважних довгів і аж тоді Катедральна Громада знову могла сміліше думати про дальшу будову Катедри.

З приводу 10-ліття існування Катедральної Громади Прот. Дмитро Ф. Стратійчук у своїм привіті порівняв Всеканадійську Катедру Пресвятої Тройці до Собору Св. Софії у Києві. Цією дорогою складаємо найщирішу подяку Прот. Дмитрові Ф. Стратійчукові за його працю для Катедри. Молимось до Всешишнього, щоб Він дав Катедральній Громаді сили й розум і духа мудrosti так повести доручену їй працю, щоб слова о. Місіонера сповнилися. Ми хочемо вірити, що найкращою винагородою для Прот. Стратійчука була б запорука Громади, що вона буде стреміти до того, щоб слова його пророцтва сповнилися.

ПРОТ. КОНСТАНТИН ЖЕЛІШКЕВИЧ

З днем 15-го квітня, 1953 року Прот. Константин Желішкевич перебрав обовязки пароха Катедральної Громади Пресвятої Тройці у Вінніпегу. Парафіяльне життя Катедральної Громади лише тоді починало встановлятися і ширше розвиватися. Вимоги парафії були ріжнородні. Вони вимагали дуже багато праці від пароха. Треба було координувати працю всіх організацій, які працюють при Катедрі. Поза пастирську працю о. парох ще мусів виконувати обовязки ділового секретара й канцеляриста Всеканадійської Катедри. Він працював щиро й совісно, щоб піднести рівень Громади. Він учащав на всі засідання ріжних товариств та комітетів. Він провадив Недільну Школу і допомагав у всякій виховній праці. Він знаходив

час відвідувати парафіян громади. Остаточно Прот. К. Желішкевич повідомив заряд Катедральної Громади, що праця в Катедрі трохи затрудна для нього і просив, щоб

ПРОТ. К. ЖЕЛІШКЕВИЧ

його звільнили з обовязків пароха Катедри. Після одного року і кількох місяців пастирської праці при Катедрі Пресвятої Тройці Прот. Константин Желішкевич відійшов на іншу парафію.

На пароха Всеканадійської Катедри Пресвятої Тройці у Вінніпегу призначено Всеч. о. Михайла Юрківського. Пастирські обовязки о. М. Юрківський перебрав з першим днем вересня, 1954 року.

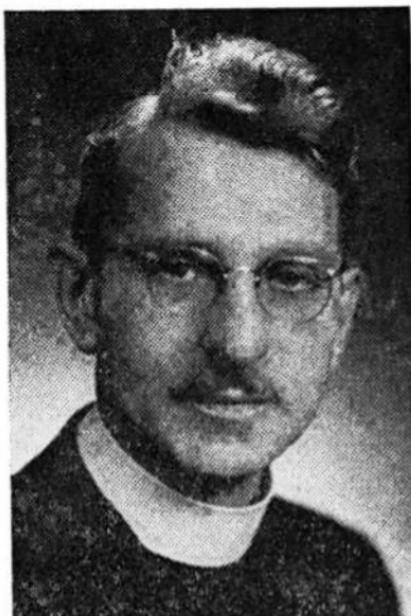
ПОДЯКА СВЯЩЕНИКАМ

Катедральна Громада оцім висловлює найщирішу подяку і признання всім Священикам (Парохам і Місіонерам Катедри й Парохом УГП Громад), які своїми трудами привчинилися до того, що нині відкривається Всеканадійська Митрополича Катедра Пресвятої Тройці.

В цій стислій історії про працю кількох Священиків, які працювали або працюють при Катедрі, досі були не повні описи їхньої праці або були тільки згадки про них. В дальших сторінках не буде відповідного місця для цього, про них й їхню працю пишемо тут.

ПРОТОПР. С. В. САВЧУК

Скінчилася друга світова війна і народ знова міг приступати до нормального розвою свого життя. Тодішній Адміністратор Української Греко-Православної Церкви в Канаді Протопр. Д-р С. В. Савчук почав думати про сталого Правлячого Епіскопа для УГПЦеркви в Канаді. При-

о. д-р С. В. САВЧУК,
Голова Президії Консисторії УГПЦ в Канаді

готовляючись до Собору, який мав відбутися літом 1946 року, де це питання, про правлячого Епіскопа, мало бути вирішene, Протопр. Д-р С. В. Савчук почав переговорювати з провідними членами УГПЦеркви у Вінніпегу про кочність будування у Вінніпегу Всеканадійської Катедри де

був би осідок правлячого Владики УГПЦеркви в Канаді. Його праця увінчалася успіхом. У Вінніпегу зорганізувалася нова громада Пресвятої Тройці, яка погодилася внести прохання до Собору УГПЦеркви в Канаді (1946 року), щоб Собор признав її Катедральною Громадою.

Від самих початків Протопр. Д-р С. В. Савчук був не лише духовним дорадником Катедральної Громади, але також активним членом-фундатором. Він разом з іншими членами громади, брав активну участь у всіх ділянках при розбудові громади. Без його поради та заохоти Громада була б мала великі труднощі утриматися при життю. Як тодішній Настоятель Колегії Св. Андрея, він зарядив приміщення для Громади при Колегії, що дало Громаді спромогу краще розвивати свою працю. Одним словом, Катедральна Громада правильно, при утворенню долішньої частини Катедри, назвала Протопр. Д-ра С. В. Савчука своїм батьком-основоположником.

Пізніше, як Протопр. Д-р С. В. Савчук став на становище Голови президії Консисторії УГПЦеркви, він далі тримав тісний зв'язок з Катедральною Громадою. Консисторія, через свого голову, постійно давала Громаді свою пораду та поміч при будові Всеканадійської Катедри. Громада була б мала великі труднощі дістати позичку, коли б Консисторія була не зужила свого доброго впливу в банку. Катедральна Громада складає Протопр. Д-р С. В. Савчукові якнайцирішу подяку, а через нього і всім членам Консисторії за щиру працю та за приязнє відношення до Катедральної Громади Пресвятої Тройці у Вінніпегу.

ВСЕЧ. о. МІТРАТ ЄРОНІМ ГРИЦІНА

Від 1952 до 1953 року, Катедральна Громада не мала сталого пароха. В той час о. Мітрат Є. Грицина, Голова президії Консисторії УГПЦеркви в Канаді, виконував пастирську працю при Громаді. Поза своїми обовязками при Консисторії, він знаходив час, щоб дати Катедральній Громаді відповідну пастирську обслугу за що йому належиться велике признання від Громади.

Від 1955 до 1960 року Катедральна Громада пробу-

вала, способами оголошення і листування, зібрати фонди, щоб можна було приступити до дальшої будови Катедри. Показалося, що без місіонера-колектора не вдасться відповідної збірки перевести. Літом, 1960 року, Громада вдалася до Консисторії, щоб Консисторія відпустила Мітранта Є. Грицину для праці при Катедральній Громаді. Мітрант Є. Грицина приступив до праці 9-го серпня, 1960 року, і відразу почав інтенсивну працю на докінчення збірки у Вінніпегу, а пізніше по цілій Канаді. Його успішна збірка дала

о. МІТРАТ Є. ГРИЦИНА

Громаді можливість приступити до будови верхньої частини Всееканадійської Катедри.

За останніх два роки о. Мітрант Є. Грицина відвідав майже всіх українських православних громадян міста Вінніпегу та тисячі наших вірних по всіх громадах в Канаді. Не раз прийшлося о. Мітрантові добре змерзнути зимою, або змокнути у літі. Нічо не спиняло його. Він з великою посвятою обіхав цілу Канаду для того, щоб запевнити докінчення будови Катедри. Всі парафіяни Катедральної Громади та всі вірні УГПЦеркви в Канаді складають подяку о. Мітрантові за його труди і велику працю для Всееканадійської Катедри Пресвятої Тройці у Вінніпегу.

ВСЕЧ. о. ПРОТ. МИХАЙЛО ЮРКІВСЬКИЙ

Настоятель Катедри Пресвятої Тройці у Вінніпегу
від 1-го вересня, 1954 року.

Вісім літ праці Протоієрея Михайла Юрківського, як Настоятеля, покриває найважніший період в розвитку Катедральної Парафії й в будові Всееканадійської Катедри Пресвятої Тройці у Вінніпегу. Участь о. Настоятеля в цій праці ділиться на дві галузі: його праця при добудові катедрального будинка і його духовна й виховна праця серед вірних Парафії.

ПРОТ. М. ЮРКІВСЬКИЙ

Відносно добудови Катедри Прот. М. Юрківський вложив дуже багато праці. Він був першим дорадником Будівельного Комітету. Він особливо багато часу і труду вложив коли виготовлялися будівельні пляни Катедрального Храму. Весь час він був і правою рукою Будівельного Комітету і посередником між Комітетом і Проводом Церкви

при вирішенню питань планів Храму, особливо по питанню плянування внутрішнього розloження Катедри.

Не мало труду вклав Прот. М. Юрківський в збірці пожертв на Будівельний Фонд у Вінніпегу і поза Вінніпегом. Його праця в цьому, як і в інших галузях діяння, увінчалася дуже гарними успіхами. В ціллях збірки пожертв Прот. М. Юрківський відвідав був Форт Френсес, Онт., всі парафії давфінського округа в Манітобі, парафії канорського округа в Саскачевані, місто Едмонтон, парафії мирнамського округа в Алберті, місто Торонто, парафії в Наягара Фалс, Гримзбі, Гемилтоні і Лонг Бренч в Онтеріо. Його поїздка до цих парафій буде мати довголітну місійну і фінансову користь.

Через вісім років, крім періодичної помочі о. Мітрата Грицини, в 1961 році, Прот. М. Юрківський сам провадив всією канцелярією Катедри. Все листування, випис посвідок за пожертви, які поштою були прислані, рекордування усіх пожертв в індивідуальні картотечні записи, звітування пожертв в пресі і т. п. були вчасно й точно зроблені. Як Діловий Секретар Всеканадійського Комітету Будови Катедри Пресвятої Тройці у Вінніпегу, Прот. М. Юрківський керував усією кампанією за фондами й посвятив надзвичайно багато часу на кореспонденцію, на видання інформацій, на зарекордовання пожертв і т. д.

Відносно духовної праці Прот. М. Юрківського, тут обмежимось тільки до деяких важніших галузей.

Недільна Школа при Катедрі є під постійною опікою Прот. М. Юрківського. Для Недільної Школи о. Настоятель готовив лекції й програми навчання. Періодично він мав змогу особисто навчати дітей. За вісім років праці число учнів, будучих членів Святої Церкви, збільшилось втроє.

Від 1955 року діти Катедральної Парафії і всіх наших вінніпегських парафій, користують з Літної Оселі. Прот. М. Юрківський і Добр. Стефанія Юрківська положили дуже багато труду, щоб таку Оセルю зорганізувати й нею керувати. Ця Оселя поважно скріпила духовне, соціальне та

освітне виховання молоді, не лише в Катедральній Громаді, але також тієї молоді, що є в сусідних Громадах.

Подібні корисні впливи він мав на молодь як Капелян катедральних відділів СУМК і як Капелян Провінційної Екзекутиви СУМК на Манітобу.

Вечірні Курси для дорослих, які були зорганізовані Прот. М. Юрківським і ним керувалися, принесли дуже важні й практичні користі для учасників і для Парафії, особливо для учителів Недільної Школи й Української Школи. Цими Курсами молоді парафіяне й дорослі люди вивчалися Православної Віри, української мови, історії України й Української Православної Церкви та інших предметів.

Весь час Прот. М. Юрківський тримає близький контакт з членами й парафіянами, особливо з молодю Катедральної Громади. Він постійно відвідує доми, шпиталі і т. д. і ніколи не жалує труду і часу, щоб допомогти вірним своєю пастирською порадою під час їх недуг та турбот. Трудно знайти серед Духовенства іншого, який мав би таке широке, всебічне заінтересовання в усіх ділянках людського життя. Його прихильне, щире й вирозуміле відношення до людей причинилося до того, що число членів в Громаді так поважно збільшилося.

Поза рамцями праці в самій Катедральній Громаді Прот. М. Юрківський посвятив не мало часу на загальну церковно-місійну працю в користь Православної Церкви й в користь Кatedri. Своїми лекціями для православних студентів в Манітобському Учительському Семінарі, викладами в місцевих Колегіях і в Університеті, участю в радіових й телевізійних релігійних програмах і доповідями та викладами перед членством ріжких організацій і товариств у Вінніпегу, Прот. М. Юрківський не тільки інформував слухачів про основні прикмети Православної Церкви й Православної Віри, але також значно підніс престіж нашої Церкви перед членством інших Церков.

Прот. М. Юрківський є секретарем Релігійного Дорадчого Комітету в Ci-Bi-Ci, заступником голови комітету "Manitoba Alcohol Educational Services", член дирекції мані-

тобського відділу „Канадійського Біблійного Товариства”, дорадчим членом дирекції „УМСА” північного Вінніпегу, і займає багато інших подібних посад. Через ці й інші праці Прот. М. Юрківський буває в близьких контактах з людьми, які займають дуже поважні місця в загальному суспільному життю міста та провінції, отже має нагоду впливати на них і може інформувати їх про справи нашої Церкви та нашого народу.

Катедральна Громада чується дуже щаслива, що в часі добудови Катедри і в часі розвитку парафіяльного життя, мала такого щирого, відданого й широко досвідченого Пароха. Він ніколи не відмовився від ріжких обовязків, що так многочисельно були наложені на нього. Він сповняв усі праці совісно, не зважаючи на здоров'я і на нормальні вимоги родинного життя. Щоб задоволити вимоги Парафії й, щоб сповнити обовязки Священика Церкви та Настоятеля дорученої йому Громади, він часто працює до пізних годин ночі, а навіть до сходу сонця. За всі його вклади Катедральна Громада дуже вдячна йому.

Молимо Господа Бога, щоб обдарив нашого о. Настоятеля щасливим життям і здоровям враз із його милою родиною.

ДОБУДОВА КАТЕДРИ

Фінансування

Перший конкретний крок, по питанню добудови Катедри Пресвятої Тройці, був зроблений на Річних Зборах Громади які відбулися 3-го жовтня, 1954 року. Збори рішили почати будову з весною 1955 року і рішили почати кампанію за будівельними фондами. Скоро по цім Громада довідалася, що літом, 1955 року, відбудеться Однадцятий Собор УГПЦеркви. Ширше проголошення збирки грошей та рішення про будову відложено до Собору.

В міжчасі, в 1954 і 1955 роках провадилася вся підготовча праця. Катедральна Громада відбула цілий ряд нарад по справах будови. На підставі первісного проєкту Катедри обчислено, що кошта добудови Катедри ви-

несуть на около \$350,000.00. На основі цього кошторису Громада приготовила проект фінансування коштів будови. Запропоновано зібрати між парафіянами Вінніпегу \$100,000.00 готівкою, а других \$100,000.00 треба б зібрати між вірними УГПЦеркви в Канаді і поза Вінніпегом. Решта коштів в сумі \$150,000.00 запляновано позичити в банку на сплачення річними ратами через наступних кілька років.

Рекомендації відносно будови й фінансування коштів будови були предложені Одинадцятому Соборові УГПЦеркви в Канаді, що відбувся у Вінніпегу в днях 29-30 червня, 1955 року. Собор апробував рекомендації Катедральної Громади постановою слідуючого змісту:

„Взявші під увагу необхідність Всеканадійської Катедри, як духовної столиці Української Греко-Православної Церкви в Канаді, та взявшись під увагу теперішній стан вірних нашої Церкви по всій Канаді, Одинадцятий Собор Української Греко-Православної Церкви в Канаді підтримує рішення Надзвичайних Загальних Зборів Громади Пресвятої Тройці в Вінніпегу, щоб докінчення будови Катедри почати з весною 1956 р.; Собор також припоручує Зарядові Катедральній Громаді перевести відповідну збірку грошей у Вінніпегу і по всій Канаді та виготовити проект фінансування будови Катедри Пресвятої Тройці в Вінніпегу” (ІІ-й Собор УГПЦ в Канаді, 29-30 червня, 1955).

Праця над будовою Катедри не почалася з весною 1956 року, як це було пропоновано, через брак грошей. Крім предбачених коштів на будову Катедри ще був довг на збудованій спідній частині Катедри, на суму \$45,000.00. Завдяки надзвичайній жертвенності парафіян Вінніпегу і вірних УГПЦеркви в Канаді і завдяки великому й витривалому трудові Прот. Д. Ф. Стратійчука, Місіонера Катедри, цей довг був знижений до суми \$15,000.00. Тільки тоді Катедральна Громада вже могла починати нову кампанію за фондами. Поки проголошено кампанію за фондами на покриття коштів будови Катедри (1-го квітня, 1957 року), Катедральна Громада, зрісши матеріально, в членстві й в загальній парафіяльній активності, перебрала іс-

нуючий довг із конта будівельного на конто адміністративне й по нинішній день сплачує цей рахунок місячними ратами.

З весною 1956 року Прот. Е. Улян зголосився працювати як Місіонер Катедри в Східній Єпархії УГПЦеркви в Канаді. Катедра дуже радо прийняла його зголошення. Прот. Е. Улян щиро й завзято працював майже до кінця 1957 року. Безумовно, його праця принесла добрі користі для Катедри. Надзвичайно великих успіхів Прот. Улян не міг мати в цей час. Ширша кампанія за фондами на будову Катедри на той час ще не була розвинена. Для цього треба було багато часу, щоб навязати належні звязки з Парафіяльними Урядами, із Парохами та місцевими комітетами. Крім цієї недостачі до більшого успіху в збірці, Прот. Е. Улян мав певні труднощі в тому, що в Східній Єпархії провадились поважні місцеві будови й розбудови із збірками фондів на місцях. Його вклад до будови Все-канадійської Катедри Пресвятої Тройці, помимо обставин, був не малий.

В цьому часі, 1956 і 1957 роках, збірка в Вінніпегу провадилася з поважними успіхами. На початок збірки на фонд будови Катедри, яка офіційно проголошена дня 1-го квітня, 1957 року, тридцять членів Громади між собою зложили готівкою поверх \$15,000.00. До кінця 1958 року було зложене, готівкою і заявами, поверх \$40,000.00 на Будівельний Фонд Катедри.

В 1957 році Катедральна Громада мусіла надальше відложить плян на інтенсивну кампанію за фондами по Канаді, коли то стало відомо, що в 1958 році, з нагоди 40-ліття Української Греко-Православної Церкви в Канаді, переведеться збірка Ювілейного Фонду, яку призначується на Будівельний Фонд нової Колегії Св. Андрея у Вінніпегу, яка має побудуватися на площі Манітобського університету. Кампанія за фондами по Канаді вже ширше й пляново розвинулася в 1959 році, особливо в 1960 році.

В міжчасі Високопреосвященніший Іларіон, Митрополит Вінніпегу і всієї Канади, почав опрацьовувати організаційну схему й відповідні інструкції, за якими були

з'організовані Всеканадійський Комітет Будови Катедри Пресвятої Тройці у Вінніпегу, Єпархіальні Будівельні Комітети й Парафіяльні Будівельні Комітети. Після многої числа нарад із місцевими Священиками, особливо з Настоятелем Катедри, та із представниками Катедрального Заряду і Будівельного Комітету, із членами Президії Консисторії, Владика Митрополит видав опрацьований проект із днем 12-го червня, 1960 року.

На підставі проекта ВПреосв. Митрополита Іларіона покликано до життя Всеканадійський Комітет Будови Катедри Пресвятої Тройці у Вінніпегу, до якого увійшли слідуючі:

Високопреосвященніший Митрополит Іларіон — почетний голова; Високопреподобний о. д-р С. В. Савчук — голова; Високопреподобний Протоєрей Тома Ковалишин — секретар; Високопреосвященніший Архиєпископ Михаїл, Преосвящений Єпископ Андрій, Всеч. о. Михайло Юрківський (парох Катедри), Високопреподобний Протоєрей Сергій Герус (парох Собору), Високопреподобний Протоєрей Емануїл Горгіца (парох церкви св. Михаїла), Високопреподобний Ігумен Йов Скальський (парох округи Під-Вінніпег), Д-р Петро А. Кондра (голова Катедрального Будівельного Комітету) — члени Комітету; членами Виконавчого Комітету були: Никола Влад — голова, о. М. Юрківський — секретар, члени — Василь Процюк, Іван Вахняк, о. Мітрат Є. Грицина, Д-р Петро А. Кондра (голова Будівельного Комітету) і Суддя Іван Р. Соломон (голова заряду).

При плянуванні кампанії за фондами по Канаді, цей Комітет брав під увагу досвід із попередної кампанії, та-жок орієнтувався на досвідах інших збирок. Показалося було, що, в часі будови першої частини катедрального будинка, кампанія за фондами була найбільш успішна тоді коли Місіонер відвідував вірних. В теперішньому часі конечно було збирку пожертв якнайбільше приспішити. Катедральний Заряд і Будівельний комітет рекомендували, щоб Катедра просила призначити Місіонера Катедри. За благословенням Високопреосвященнішого Митропо-

лита Іларіона і за згодою Консисторії УГПЦеркви в Канаді, Катедральна Громада заангажувала Високопреподобного о. Мітрата Єроніма Грицину як Місіонера. Збори з дня 9-го серпня, 1960 року,aproбували рекомендацію про прийняття Місіонера.

12-го грудня, 1960 року, Високопреосвященніший Іларіон, Митрополит Вінніпегу і всієї Канади, видав Пастирського листа до всього Духовенства ѹ вірних УГПЦеркви в Канаді, яким благословив усім активно занятися збіркою потрібних фондів на докінчення будови Всеканадійської Катедри, звертаючи при цьому увагу, що збірка мала б перепровадитися згідно з його Архиєрейським благословленням від 12-го червня, 1957 року, і згідно із його Архиєрейським благословленням від 14-го жовтня, 1957 року.

Річні Збори членів Консисторії УГПЦеркви в Канаді відбулися в днях 27-29 грудня, 1960. Після звіту про будову Катедри Пресвятої Тройці, збори членів Консисторії ухвалили резолюцію слідуючого змісту:

„Члени Консисторії УГПЦеркви в Канаді, зібрани на своїх нарадах у Вінніпегу в днях 27-29 грудня, 1960 р., висловлюють своє глибоке вдоволення, що цього місяця уже розпочато працю над будовою верхньої частини Всеканадійської Катедри Пресвятої Тройці в Вінніпегу.

„Тому, що Катедра Пресвятої Тройці, як Митрополича, служить і служитиме всій нашій Церкві, Консисторія закликає вірних Церкви допомогти своїми щедрими жертвами у докінченні будови”.

Кампанія по Канаді почалася з початком 1961 року. Завдяки ширій й віddаній праці о. Мітрата Є. Грицини, збірка в Вінніпегу осягла намічену суму й кампанія по Канаді увінчалася успіхом.

З канцелярії Катедри Пресвятої Тройці у Вінніпегу вийшли схеми для з'організування Єпархіальних і Парофіяльних Збіркових Комітетів та розроблено пропонованій бюджет, якого кожна парафія могла б добровільно прийняти як ціль до осягнення збірки фондів в своїй парафії. Ця збіркова акція провадиться по нинішній день.

До наміченої суми пожертв, що її мали б зложити вірні УГПЦеркви в Канаді і згідно із постановами Соборів УГПЦеркви в Канаді, ще бракує дуже поважної суми грошей. Немає сумніву, що із часом ця сума буде зложена. В міжчасі Катедральна Громада докладає всіх зусиль, щоб будову належно довершити.

Добудова верхньої частини катедрального будинка до теперішнього стану будови коштує \$370,000.00. В нинішній день маємо приблизно \$200,000.00 довгу на катедральному будинку. З цього довгу є сума \$150,000.00 з 5½% річним відсотком, яка була позичена в банку як пляновано. Цю позичку заряджено за особистим впливом Судді Івана Р. Соломона й за порукою членів, які зложили офіційні заяви (обіцянки) на індивідуальні пожертви в наступних роках. Цю позичку Катедра з'обовязана сплатити річними ратаами через слідуючих вісім років. Кампанія у Вінніпегу, як вже було сказано, була успішна й навіть перевищила квоту яка була намічена. Збірка по Канаді ще не закінчена бо не осягла своєї квоти. Тому, що будову Катедри не припинено, хоч грошей всіх не було, то крім повище згаданої позички, Катедра завинила будівничим около \$30,000.00, а решта довгу є в формі позичок, які зложили члени Катедральної Парафії.

Щоб виплатилися усі залегlosti в коштах будови Катедри, треба вимагати великої жертвенности й постійної помочі зі сторони Катедральної Парафії й зі сторони вірних УГПЦеркви в Канаді. Але це не значить, що по сплаті залегlostей не буде інших коштів. До цього треба врахувати потребу на поважну суму грошей на покриття коштів умеблювання і розмалювання Всеканадійської Святині. По завершенню всієї цієї праці, й тільки тоді, можна буде сказати, що будова Митрополичної Всеканадійської Катедри Пресвятої Тройці цілком довершена.

Будова

За рішенням Одинадцятого Собору, 1955 року, щоб приступати до докінчення будови Катедри Пресвятої Трой-

ці у Вінніпегу, Заряд і Будівельний Комітет почали се-рійозно застановлятися над справами і самого будинка.

Після довших і якнайповніших розвідок було реко-мендовано, щоб архітект Олександер Нитчук був заанга-жований до опрацювання детальних плянів катедрально-го будинка. Пан О. Нитчук почав підготовчу працю від-разу. Контракт між ним і УГПЦерквою (почерез Консис-торію) був офіційно підписаний в рік пізніше, а це в день 23-го червня, 1958 року.

До Будівельного Комітету на той час входили сліду-ючі особи: Д-р Петро А. Кондра (голова), Петро Крипя-кевич (заст. голови), Іван Павлюк (секретар), Іван Вах-няк, Василь Касіян, Петро Ковтун, Никола Стринадка, Іван Анонійчук, Никола Долинчук, Василь Шевчук, Данило Загарія і Константин Масцюх. Члени цього Комітету тво-рили два під-комітети. Один під-комітет, під проводом Д-ра П. А. Кондри, був відвічальний за виготовлення будівничих плянів Катедри; другий під-комітет, під прово-дом п. Петра Крипякевича, був відвічальний за плянуван-ня і переведення грошової збірки. На дорадчих членів Ко-мітет запросив до складу Комітету Суддю І. Р. Соломона, інж. Михайла Ласька й інж. Йосифа Броду.

Після повної аналізи будівничих плянів першої (спід-ної) частини катедрального будинка архітект О. Нитчук приступив до оброблення подрібних плянів Храмової час-тини. В процесі оброблення плянів, рисунки, представлени архітектором, були регулярно переглянуті й одобріні спіль-ними нарадами з участю ВПреосв. Митрополита Іларіона і Президії Консисторії й членів Будівельного Комітету.

Архітект О. Нитчук порекомендував, щоб при добу-дові Катедри вживати певні нові матеріали й користати, де це можливо, із більш економічним та більш модерним стилем будови. В плянуванню будинка взялося під ува-гу манітобське поліття та інші чинники, отже оминалось все таке в архітектурі, що було менш витривале або таке, що могло б через морози або гаряч бути ушкоджене. То-му вигляд вибудованої Катедри дещо відмінний від ори-гінального начерка. Основні прикмети катедральногоbu-динка залишилися такими самими, які були в оригіналь-

ному проекті. Остаточний зовнішній плян Катедри був одобрений Високопреосвященнішим Митрополитом Іларіоном, Президією Консисторії і апробований Надзвичайними Зборами членів Катедральної Громади, які відбулися 5-го травня, 1958 року.

Високопреосвященніший Митрополит Іларіон зарядив був, щоб пляни Катедри були переглянуті архітектором Ю. Кодаком. Оцим висловлюється щира подяка архітекторові Ю. Кодакові за його цінні зауваги, які були взяті під увагу при обробленню плянів для будівничих.

Тому, що Катедра не є звичайна будівля, архітект часто користав із порад і помочі Церковного Проводу і Будівельного Комітету. В цьому особливо послужив Д-р Петро А. Кондра (голова Будівельного Комітету), який зібрал дуже багато фотографічних знімок і рисунків з парафіяльних церков в Канаді й славніших церков з України. Він простудіював стилі, пропорціональності та всі подробиці відносно бань і хрестів й цими аналізами причинився дуже багато до оформлення зовнішнього вигляду Катедри Пресвятої Тройці.

На весні 1959 року архітект О. Нитчук увійшов в склад великої й славної архітектурної фірми „Green, Blankstein, Russell & Associates”. Ця фірма, між іншим, звернула на себе чималу увагу за опрацювання плянів нового віннепегського ратуша. Ця фірма, прийнявши до себе п. О. Нитчука, прийняла з ним всі його з’обовязання відносно Катедри. Від тоді п. О. Нитчук користувався всіма спеціальністями цієї фірми. Це, очевидно, вийшло Катедрі на користь. Однак, перехід п. О. Нитчука в склад архітектурної фірми на якийсь час припинило було викінчення плянів кatedрального будинка.

Пляни й специфікації відносно будови вже були готові з початком 1960 року. Прийшов час, щоб Будівельний Комітет і Заряд Громади рішилися про спосіб будови та про форму угоди з будівничим. Ці питання були вирішені на спільніх зборах членів Будівельного Комітету і Заряду Громади, які відбулися 25 квітня, 1960 року. Розглянувши всякі можливі способи будови й угоди, спільні

збори постановили рекомендувати членам Катедральної Громади й Президії Консисторії, підписати угоду з будівничим п. М. Солоникою і його фірмою Semmler Construction Co., якої він є спільником, на таких умовах:

(а) Будівничі „Semmler Construction Co.” проголосять компетиції („тендерс”) на поодинокі галузі будови („соб трейдс”), з тим, що подання фірм будуть розглянені й вирішенні за спільною згодою будівничого, архітекта й представників Катедральної Громади.

(б) Будівничий „Semmler Construction Co.” виконає всю іншу роботу поза „соб трейдс”, як загальний контрактор, і з’обовязується взяти повну відповідальність за будову, за що отримає зворот коштів матеріалів і винагороду, яка буде виносити 6% коштів будови (Cost Plus 6%). (Звичайно за таку саму відповідальність контракти беруть около 12% —Р.)

(в) Будівничий зложить запевнення, що повний кошт добудови Катедри згідно з вимогами одобрених плянів не перевищить \$354,000.00, хіба будуть внесені апробовані зміни в плянах або зайде зміна в коштах матеріалів і робітників.

Члени Катедральної Громади апробували спільну рекомендацію Будівельного Комітету і Заряду на Надзвичайних Зборах, 11 травня 1960 року. В день 11 липня, 1960 року, Катедральна Громада (як виконавці будови), почесез Консисторію УГПЦеркви в Канаді, підписали контракт з будівничим „Semmler Construction Co.”.

На місці буде тут сказати, що для Катедральної Громади й Української Греко-Православної Церкви в Канаді, це була щаслива угода. Пан М. Солоника знаний був в Громаді за совісного, щирого й жертвенного члена. Він послужив Катедральній Громаді як активний член Будівельного Комітету до часу коли Громада почала звертатися до нього в справі будови й контрактів. Тоді п. Солоника вважав, що він не повинен би дальше служити в Будівельному Комітеті, отже подав резигнацію.

На доказ пильності й ощадності п. М. Солоника вистарчить сказати, що виконання ним контракту на підставі одобрених плянів коштувало Катедру приблизно \$10,000.-00 менше суми яка була запевнена в контракті.

В процесі будови були зроблені певні зміни в матері-ялах і т. п. Всі зміни увійшли на бажання і за апробатою Громади. Зміни піднесли кошта будови, але, на переконану думку всіх, ці зміни дуже багато додали до катедрально-го будинка.

Коли наспів час приступати до здійснення будови, тоді, щоб з найбільшим успіхом переводилася праця будови, Громада назначила Виконавчий Комітет Будови із таких осіб: Д-ра П. А. Кондри (голови), інж. Михайла Ласька й п. Павла Павлюковича (заступників). Обовязком Виконавчого Комітету Будови були: а) бути посередником між Громадою та архітектором і будівничим; б) наглядати над всякими розпорядженнями, яких Громада бажала вносити до архітектора й будівничого; в) наглядати над всіма справами будови; г) в разі незвичайної конечності на місці вирішити питання, яке могло б виринути в процесі будови. Усі справи важного характеру завсіди були розглянені на повному засіданні членів Будівельного Комітету й були апробовані Зарядом або зборами Громади. Ця процедура увінчалася успіхом і забезпечила спокій та добре відношення поміж всіма, що займалися будовою.

Членами Будівельного Комітету в цей час були слідуючі: Д-р Петро А. Кондра (голова), Іван Павлюк (секретар), інж. Михайло Ласько, Павло Павлюкович, Никола Долинчук, Іван Вахняк, Петро Крипякевич, Петро Ковтун, Данило Загарія, Дмитро Герич, Григорій Марко й Іван Карасевич.

Конкурсові оферти спів-будівничих були переглянуті на спільніх нарадах Виконавчого Комітету, архітектора й будівничого. За рекомендацією Будівельного Комітету вони були апробовані до прийняття Зарядом Громади на зборах, які відбулися 31 жовтня, 1960 року. Зараз по цім фірма „Домініон Бридж“ почала фабрикувати залізо для будинка Катедри.

Будівничі почали в'язати залізне оформлення з днем 20-го грудня, 1960 року. Ця робота, крім вложення заліза під центральну баню, була закінчена в січні, 1961 року. Під весну, наколи погода стала відповідна для цього, а са-

ме з днем 28-го березня, 1961 року, будівничі почали мурувати стіни катедрального Храму.

До цього часу Хрести вже були вироблені й готові до заложення.

В неділю, 30-го квітня, 1961 року, в Катедрі Пресвятої Тройці у Вінніпегу відбулася незвичайна урочистість. Високопреосвященніший Митрополит Іларіон в асисті о. Міттарата Є. Грицини (Прот. М. Юрківський був в місійній подорожі в цей час), о. д-ра С. В. Савчука й о. Г. Удода, посвятив великого центрального Хреста й чотирьох бічних Хрестів для заложення їх на бані Всееканадійської Катедри. Фундаторами центрального Хреста були панство Іван і Параскевія Кернац. Фундаторами бічних хрестів були панство Антон й Марія Цюник, панство Николай і Розалія Косован, Дмитро (Данило) й Марія Загарія і Теодор Яремко. Дня 10-го травня, 1961 року, у присутності ВПреосв. Митр. Іларіона, о. д-ра С. В. Савчука, архітектів, членів Заряду і Будівельного Комітету Громади, великого числа вірних, представників льокальної преси, представників радіо-станцій і представників телевізійних станцій закладено Хрести на вершки катедральних бань.

Суша літа, 1961-го року, була незвичайно сприятлива до будови, особливо до викінчення бань. Бані покриті мідяними листами, які вложені в формі „дзвінок”. Між іншим, цим способом покритті бані Собору Св. Софії в Києві. Хоч цей спосіб покривання бань забирає дуже багато часу і вимагає праці спеціалістів (яких тепер мало є), то вважалося, що це є найбільш практичний та найкращий спосіб покриття.

З днем 6-го жовтня, 1961 року, будівничі почали працю над внутрішнім викінченням Храму. З кожним днем Катедра зодягалася в повноту своєї краси. Всі члени Громади, Заряду і Будівельного Комітету очікували вже недалекого й радісного дня коли можна буде проголосити перше Богослуження в новому Храмі.

Завдяки жертвенности Парафіян Вінніпегу, а найперше парафіян Катедри, завдяки жертвенности вірних УГПЦ Церкви в Канаді, і завдяки особливій жертвенности членів

Заряду і Будівельного Комітету, які забезпечили покриття коштів частинного, але важливого викінчення Катедрального Храму, напередодні Різдва Христового (5 січня, 1962), Високопреосвященніший Митрополит Іларіон, при участі всього місцевого Духовенства й величного числа парафіян, совершив Чин Перенесення Св. Мощів і Освяченних Церковних Річей до новозбудованого Храму і поблагословив новозбудований Храм, щоб в ньому постійно совершалися Богослужби й Таїнства для віруючих УГПЦеркви в Канаді.

Першу Богослужбу в новому Храмі відправив Всечесний Прот. Михайло Юрківський (Настоятель Катедри) на Свят Вечер Різдва Христового, 6-го січня, 1962 року. Ранком великого свята Різдва Христового, 7-го січня 1962, Високопреосвященніший Іларіон совершив урочисту Архиєрейську Святу Літургію в сослужінні о. д-ра С. В. Савчука й Прот. М. Юрківського при величному співі Катедрального Хору, яким управляє п. Володимир Богонос та із участю переповненого Храму членів і парафіян катедральної громади. Другого дня Різдвяних Свят Богослужби совершив Високопреподобний о. Мітрат Є. Грицина.

В Страстний Понеділок, 23 квітня, Високопреосвященніший Митрополит Іларіон із своєю катедральною громадою мали незвичайну радість повітати гостюючого у Вінниці Грецького Архиерея Високопреосвященнішого Митрополита Атанагораса в Катедральному Храмі й в Катедральній Аудиторії, де гость виголосив доповідь про його участь й його спостереження на нарадах Світової Ради Церков.

Десяте Храмове Свято Катедри Пресвятої Тройці, перший Празник відсвяткований в новому Храмі, лишив милій гарні спомини.

Нинішне Свято, яким урочисто проголошується відкриття збудованої, хоч ще не цілком викінченої Всеканадської Катедри Пресвятої Тройці у Вінниці, як акт в імені всієї Української Греко-Православної Церкви в Канаді зо всіма урочистостями цього дня, є історичним днем Української Греко-Православної Церкви в Канаді й Ка-

тедральної Громади, які через останніх 16 років мріяли про остаточне довершення рішення Девятого Собору УГПЦеркви в Канаді 28-30 липня, 1946, яким фактично да-но почин до цього великого діла.

Недільна Школа

„Церква — основа правдивого й чеснотного життя.

„Церква — основа української родини.

„Церква — основа української нації.

„Українська Церква — головна основа всього україн-ського життя: духового, державного, політичного, освіт-нього!” (Із Послання ВПреосв. Митрополита Іларіона, 8-го липня, 1962 року).

Виховання і вишколення дітей є одним із найбільш відповідальних обовязків Церкви. Так як будуть виховані й вишколені діти в знанні і в ушануванні Божих Істин та в знанні своєї Віри, такими будуть будучі члени Церкви. Тому постійно підкреслюється вагу Недільної Школи в нашій Українській Греко-Православній Церкві. А кожний, хто працює в Недільній Школі, той бере на себе велику відповідальність і тому належиться найглибша по-дяка й найбільше признання.

Недільна Школа при Катедрі Пресвятої Тройці у Він-ніпегу провадиться безпереривно від 1946 року. Кілька років перед 1946-им роком були серіозні розмови про по-требу закласти Недільну Школу для дітей в північному Вінніпезі. Фактично, розмови про з'організовання Неділь-ної Школи почалися раніше від розмов про з'організован-ня УГП Громади. В часах, коли організувалася Громада, одночасно організувалася Недільна Школа.

До осені 1961-го року Недільна Школа провадила свою науку в будинку Колегії Св. Андрея. Від осені того ж року, Недільна Школа приміщується в будинку Катедри. Недільною Школою опікується Катедральна Громада по-через Комітет Недільної Школи, якого обирають члени Громади на своїх Річних Загальних Зборах.

Наука відбувається кожної неділі. Діти навчаються в класах через одну годину (звичайно в першу годину Святої Літургії) і тоді під проводом учителів переходятять до Св. Храму і беруть участь в Св. Літургії. Можна собі уявити образ „малих процесій” кожного недільного ранку, коли діти переходили на Св. Літургію із будинку Колегії Св. Андрея (около чотири міських блоків).

Недільна Школа розвинулась помимо дуже прикрайних обставин в минулих роках. Не було легко перепроваджувати дітей до Храму від будинка Колегії. Для Школи в місті немає всього опрацьованого матеріалу: підручників, лекцій і т.п. Від 1946-го року до 1952-го року Недільна Школа могла тільки періодично користуватись Богослужіннями й тільки періодично користуватись обслугою о. Настоятеля. В 1961-ім році, коли Недільна Школа перейшла з будинка Колегії Св. Андрея до будинка Катедри, наука провадилася тільки завдяки посвяті Комітету Недільної Школи, особливо учителів. Через осінь і до половини зими, Катедральна Аудиторія була тільки частинно приспособлена до приміщення шкіл.

Спільними силами Української і Недільної Школи діти влаштовують окремі програми та концерти й разом колядують в час Різдвяних Свят. Недільна Школа приготовляє окремі програми й приєднується до підприємства та програм Громади.

З ініціативи Комітету Недільної Школи при Катедрі існує дитяча оркестра, яка здобула собі гарне признання з сторони парафіян. Проби оркестри відбуваються періодично, як і бувають періодичні виступи їх на ріжних концертових програмах в протязу року.

Відколи почали організуватись літні оселі нашої Церкви в Канаді, Комітет Недільної Школи й Громада клопо-

Підписи до світлині Недільної Школи (ст. 63)

Сидять (зліва направо) учителі: Я. Анонійчук, Добр. С. Юрківська, панна М. Кондра, пані Л. Совсун, пані Р. Кондра, пані Г. Соломон, пані М. Анонійчук, О. Назаревич.

Стоять: Комітет — пані М. Богонос, пані К. Друль, І. Анонійчук, М. Карп'як (голова), А. Нитечук, пані П. Ігнаш (секретарка).

Нема на знимці: пані Г. Гаджоси (касієрка).

КОМИТЕТ і УЧИТЕЛІ НЕДІЛЬНОЇ ШКОЛИ

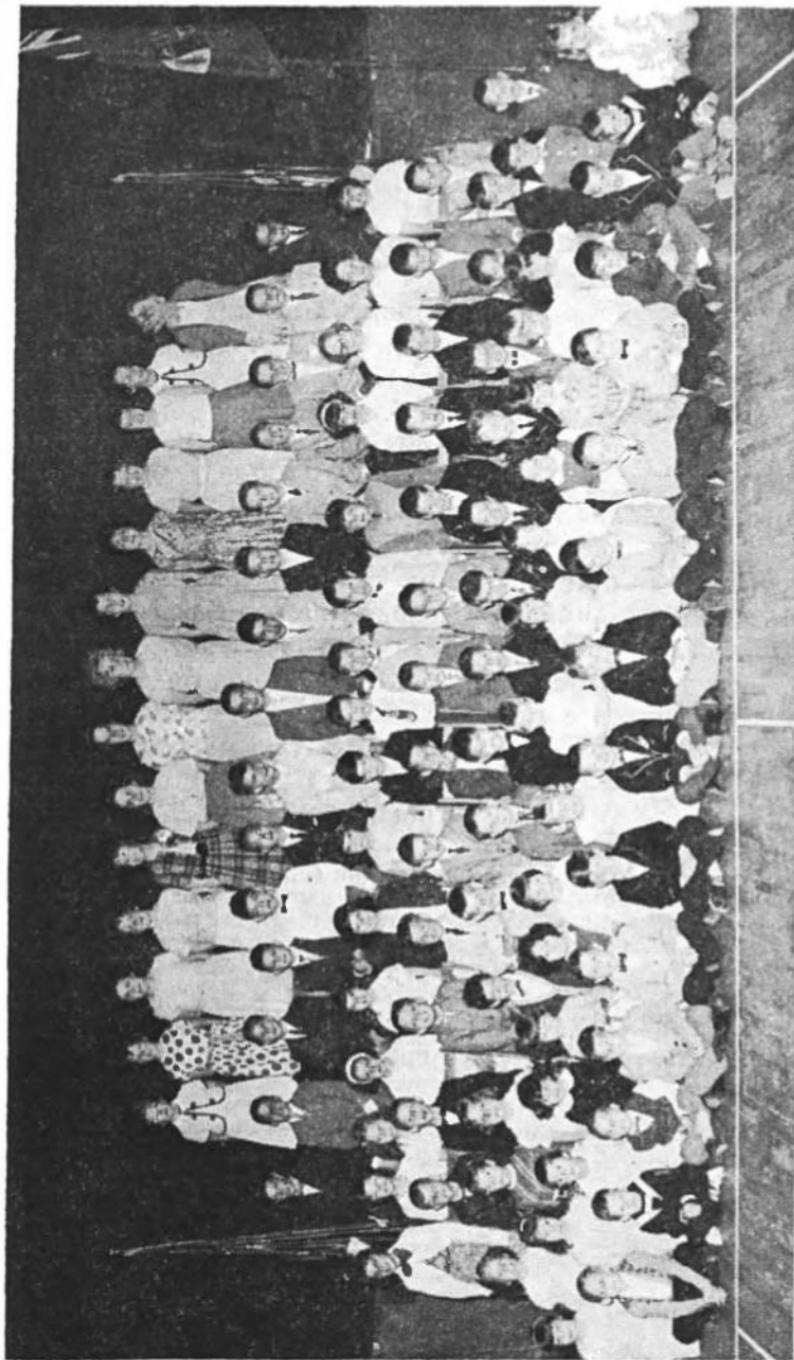

талися про набуття власної площі під оселю. З приїздом Прот. М. Юрківського, Комітет Недільної Школи відразу почав застосовлятися про можливості літньої оселі для дітей Парафії і всіх заінтересованих православних українських родин. Тому, що не було можливості відразу набути власну площину, Комітет Недільної Школи винаймав приміщення від Лютеранської Церкви. Невигода з цим не тільки в тому, що треба дорого заплатити за приміщення, але також в тому, що наші діти мусять чекати пізнішого сезону, коли вже властителі відбудуть усі свої програми й тоді користуватися оселею тільки один тиждень. Почавши літом 1955 року, Літня Оселя провадиться кожного року.

Помимо цих невигод діти й Громада дуже багато скористали з Літної Осели. Дальші старання принесли позитивну користь: минулого осені закуплено 18-акрову площину,коло 50 миль на північ від Вінніпегу попри головну дорогу і при березі Лейк Вінніпег. Перед Комітетом і громадянами стоять тепер потреба цю площину привести до повного порядку і на ній вибудувати належні будинки.

Комітет Недільної Школи та учителі покладають великі надії, що запропонована Школа для Учителів Недільних Шкіл буде дуже великою користю для усіх хто працює в цій Школі. За старанням Комітету Недільної Школи Заряд і Громада зроблять всякі можливі старання, щоб улекшити обовязки о. Настоятеля, Прот. М. Юрківського, щоб через літо й восені мав змогу виготовити відповідну програму лекцій для Катедральної Недільної Школи.

Ми вже згадали, що Недільна Школа пережила ріжні труднощі. Одної трудності Школа найменше мала, а це, що її ніколи не брачувало щиріх, відданих і працюючих учителів. Катедральна Громада постійно радіє, що мала й має щиріх, відданих і працюючих людей в Комітетах Недільної Школи. Катедра Пресвятої Тройці, при тому і УГПЦерква в Канаді, ніколи не зможе належно висловити своє вдоволення і свою радість із успіхів Недільної Школи. Батьки, які так старанно й регулярно привозять дітей на nauку, також не знаходять відповідних слів чи дій,

УЧНІ КАТЕДРАЛЬНОЇ НЕДЛЬНОЇ ШКОЛИ

щоб вповні виказати свою радість і вдоволення. Катедральна Недільна Школа далеко не досконала. Вона потребує ще багато праці, щоб її належно збудувати. В міжчасі люди, які працюють при Недільній Школі випроваджують її на все кращий рівень. І за це належиться їм призnanня і найширіша подяка.

Катедральний Хор

Заходи для зорганізування Катедрального Хору почалися з днем 22-го січня 1948 року. Того дня представники місцевих союзних організацій С.У.С. створили з-поміж себе „Пляновий Комітет”, до якого увійшли слідуючі особи від: місцевого відділу Т.У.С. — Йосиф Богонос, Катедральної Громади Пресв. Тройці — Петро Крип'якевич, Колегії Св. Андрея — Василь Сарчук, Відділу С.У.К. ім. Лесі Українки — Ольга Саранчук, Відділу С.У.М.К. ч. 81, ім. Богдана Хмельницького при громаді св. Михаїла — Анна Фігус, Відділу С.У.М.К. ч. 5, ім. Тараса Ферлея при Колегії св. Андрея — Мирослав Пахолок (тепер Священик).

На засіданні цього комітету ухвалено зорганізувати мішаний хор та заангажувати п. Володимира Богоноса, як його диригента. На оплачування диригента вищезгадані організації зобовязалися вносити ось такі місячні вплати: Колегія св. Андрея — \$20.00; відділ Т.У.С. — \$15.00; відділ С.У.М.К. ч. 81 — \$15.00; відділ С.У.К. ім. Л. Українки

Підписи до Хору Катедри (ст. 67)

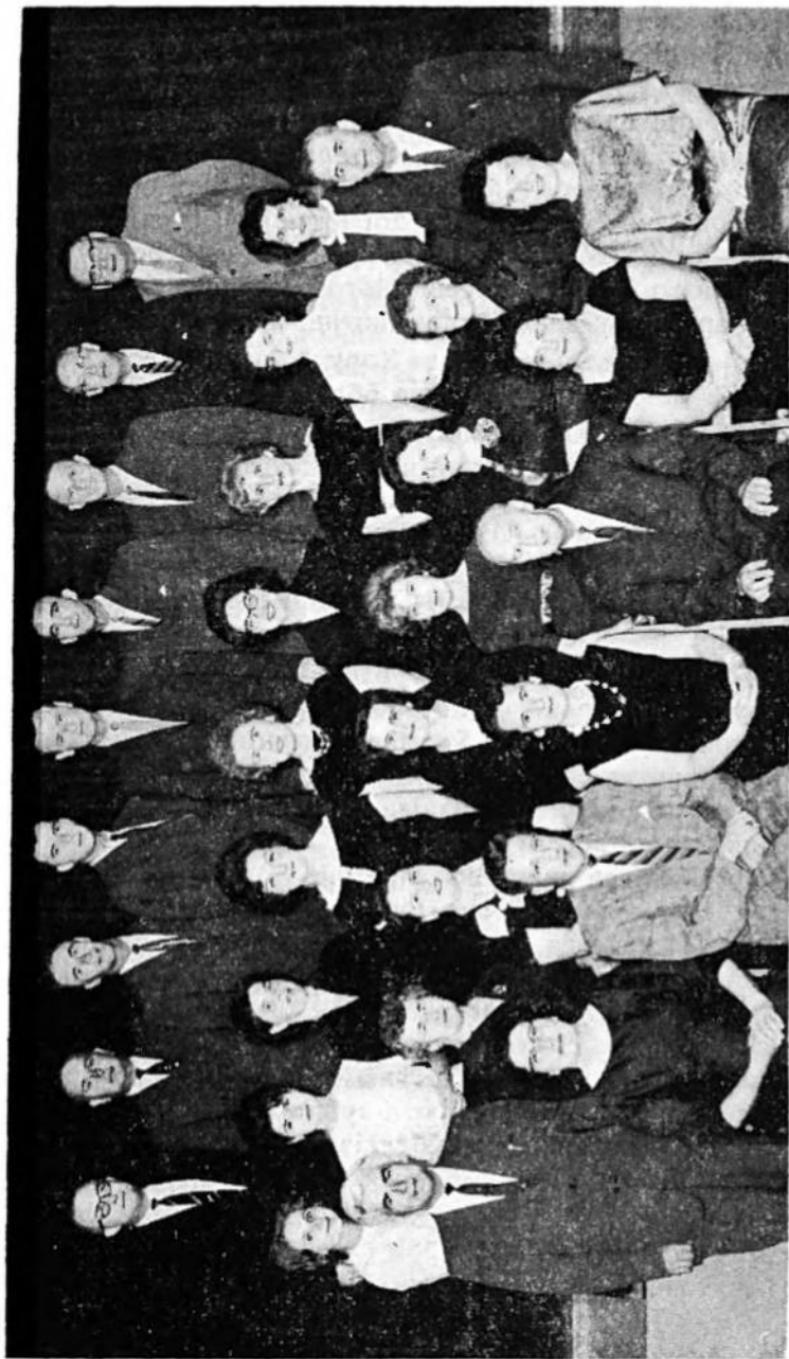
Сидять зліва направо: — Ольга Долинчук — пред. Альтів, Сергій Радчук — заст. голови, Анна Фігус — голова, Володимир Богонос — диригент, Славка Касян і Гая Майба — соціальний комітет.

Другий ряд: — Стефан Саранчук — касієр, Доця Павлюкевич, Вікторія Місяк, Кароля Романік, Ольга Саранчук, Стефанія Петрів, Анна Прокопчук, Теофіль Тесарський — предс. тенорів.

Третій ряд: — Софія Ярешко, Галина Чорноус, Анна Назаревич, Розалія Білич, Ірина Кравчук, Орися Яриш, Антоніна Степаненко, Марія Степанчук, Маруся Богонос.

Четвертий ряд: — Володимир Гривінський, — предс. басів, Прокіп Ярешко, Йосип Галас, Роман Долинчук, Михайло Кравчук, Нестор Богонос, Пилип Копчук, Д-р Василь Богонос, Павло Павлюкевич.

Немає на знимці: — Єлісавети Прокіпчук — секретарки, Ірини Котелко — пред. сопранів, Ольги Завісляк — соціал. комітет, Зеновії Богонос, Галі Гаджоси, Єлісавети Камінської, Стефанії Копчук, Івана Галужоси, Івана Прокіпчука, Петра Шаварського, Павла Місяка, Володимира Саранчука, Василя Соломона, Мирослава Стечишини, Михайла Завісляка.

ХОР КАТЕДРИ ПРЕСВ. ТРОІЦІ У ВІННІПЕГУ

— \$10.00; катедральна Громада Пресв. Тройці — \$10.00; відділ С.У.М.К. ч. 5 — \$5.00.

Головою Плянового Комітету став Петро Крипякевич, а Анна Фігус сповняла обовязки касієрки і секретарки. Комітет поставив собі за ціль створити мішаний хор для світських виступів та імпрез і остаточно перетворити його на церковний хор для будучої Катедри Пресв. Тройці. Ново-створений хор почав свою працю 10-го вересня 1948 року, коли то відбулася перша його регулярна проба. Всі проби хору відбувалися в приміщенні Колегії св. Андрея.

На першого голову Управи Хору выбрано Ореста Стратічука, а Анна Фігус сповняла обовязки секретарки.

Фінансування праці хору тривало від січня 1948 до листопада 1951 року і за той час місцеві організації виплатили від себе ось такі суми: Відділ Т.У.С. — \$685.00; Колегія св. Андрея — \$400.00; Відділ С.У.М.К. ч. 81 — \$466.66; Відділ С.У.К. — \$440.00; Катедральна Громада — \$470.00; Відділ С.У.М.К. ч. 5 — \$32.91; З підприємств прийшло — \$436.41. Разом — \$2,930.98.

До підприємств входили чайні прийняття, дохід з яких був призначений на потреби хору та концертові виступи, дохід з яких також був призначений на ту саму ціль. Чайні прийняття відбувалися в Колегії св. Андрея, а концерти в залі громади св. Михаїла. Оба ці місця давали приміщення хорові зовсім безплатно.

Хор відспівав перше катедральне Богослуження 11-го вересня, 1949 року, під час Посвячення площі під будову Катедри. Посвячення площі совершив Впреосв. Архиєпископ Мстислав при відслуженню Архиєрейської Святої Літургії. Слідуюча урочистість була Архиєрейська Свята Літургія і посвячення Угольного Каменя Катедри 30-го вересня, 1951 року. Богослуження і Посвячення совершив ВПреосв. Митрополит Іларіон. І тут, при великому здвизі народу, Катедральний Хор відспівав Богослужби дня — перше в будинку Катедри Пресвятої Тройці.

Від часу відкриття Катедри в 1952 році цей хор став Катедральним церковним хором і постійно співає в недільних і святочних Службах Божих, на Панахидах померших

членів і час від часу на програмах Академій-концертів, які Громада справляє, або в яких Громада бере живу участь. Хором управляет диригент п. Володимир Богонос.

Кожного Різдва, від 1952 року, Катедра Пресвятої Тройці у Вінніпегу виготовляє радіо-передачу коляд із святочним привітанням до всіх вірних УГПЦеркви в Канаді, які являються будівничими Катедри. Програму Коляд наспівує Хор.

З відкриттям Катедрального Храму, отже з теперішнім часом, Катедральний Хор поробить всякі старання, щоб поширити свою Богослужбову участь при чому, поза саму Святу Літургію, всі Богослужби великих урочистих Свят будуть відправлятися при співі цього сильного хору.

Культурно-освітна праця при Катедрі

Культурно-Освітна праця при Катедрі Пресвятої Тройці провадиться почерез Комітети, яких обирають члени Катедральної Громади на своїх Річних Зборах.

За ініціативою організацій, які працюють при Катедрі й спільними силами організацій провадяться культурно-освітні вечери з викладами, в формі дискусій, через вистави й покази та прямыми лекціями.

Через два роки провадилися успішні Вечірні Курси для дорослих. Курси зорганізував і керував Прот. М. Юрківський. В кожній місцевості знаходитьться поважне число молодших (дорослих) громадян, які з ріжких причин мало знають, або цілком не знають своєї рідної мови, не вишколені в знанні своєї Віри, історії свого народу і своєї Церкви. Маючи це на увазі, пороблені були старання, щоб прийти цим людям з поміччю. Показалося, що такі курси повинні б провадитись рік-річно бо участь учнів дуже добра й користі для них, отже й для всього нашого суспільства, надзвичайно великі.

Ідучи далі на зустріч потребам, при Катедрі організується семінар для вишколення учителів Недільної Школи. Предбачується, що на виклади можуть учащати всі заинтересовані батьки — парафіяне. Виклади будуть записані на рекордові тасьми й остаточно будуть переписані в підручники для учителів Недільної Школи.

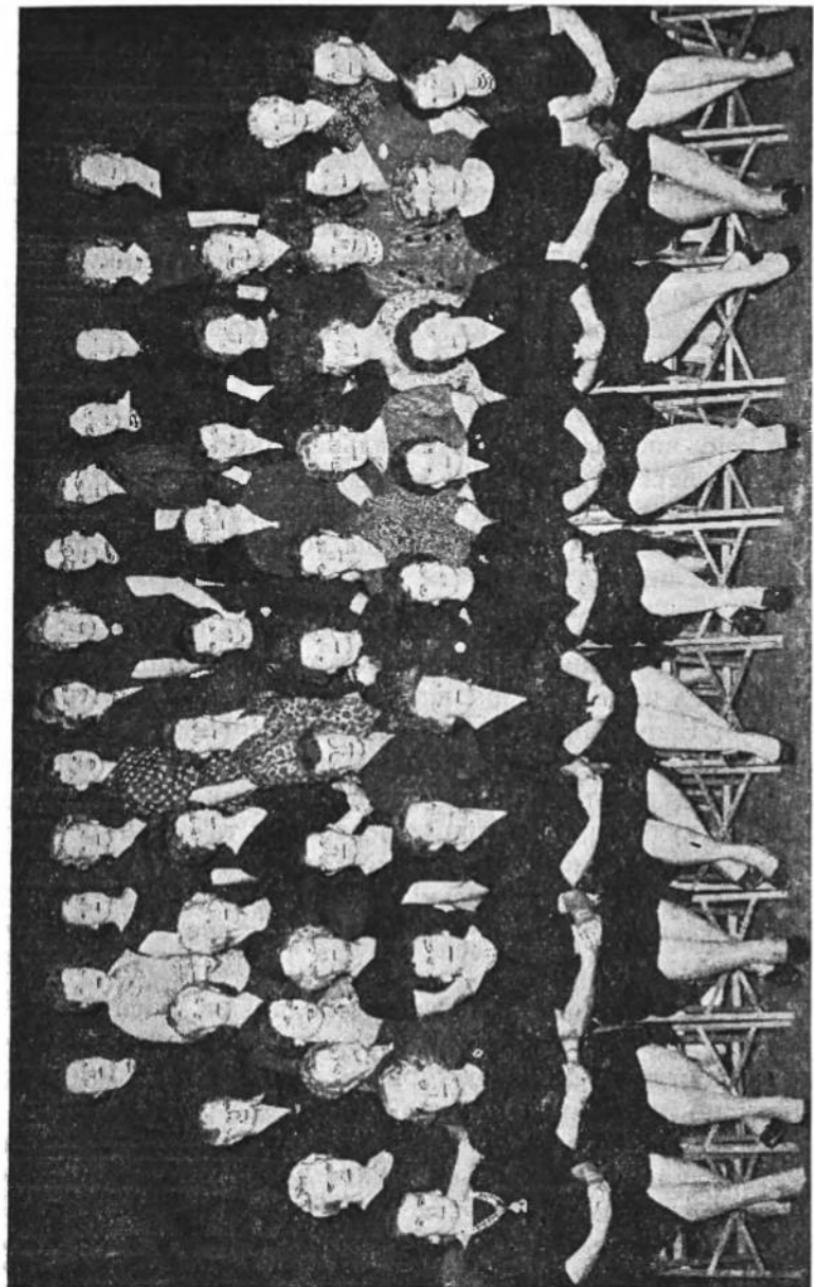
Жіноче Т-во, Відділ С.У.К. ім. Лесі Українки

До цього часу дуже мало сказано про корисну і будуючу працю Жіночого Товариства при Катедрі Пресвятої Тройці у Вінніпегу, Відділ Союзу Українок Канади ім. Лесі Українки. Це не з причини, що їхня праця була непомітна. Противно, — Катедральна Громада могла виконувати більшість із своїх обовязків завдяки Жіночому Товариству.

Жіноче Товариство, відділ С.У.К. ім. Лесі Українки з'організувалося 27-го лютого, 1941 року. Ініціативну думку створити товариство для жінок піддала була пані Ангелина Павлик. Головною ціллю заснування Товариства було згуртувати при організації молодих жінок і дівчат, щоб користувались взаємним товариством, щоб могли працювати для українського й суспільного добра та щоб мали змогу розвинути культурно-освітну працю між собою.

Підписи до світлинни С. У. К. (ст. 71)

Перший ряд. Зліва направо: Анна Фігус, Теодора Гавришишин, добр. Марія Грицина, Євгенія Соломон, Анна Процюк, Анна Воробець, Павліна Кревецька, Ольга Завісляк, Марія Марко, Ангелина Павлик. Другий ряд. Гаяля Влад, Марія Танчак, Марія Гурінов, Докія Міхоцька, Ф. Якиміщак, Доця Павлюкевич, Софія Тесарська, Марія Левицька, Марія Симчич, Анна Стечишин, Анна Соломон, Юстина Німчук, Анна Вишневська. Третій ряд. Марія Колтек, П. Гузій, Анна Олійник, Розалія Кондра, Р. Гуменчук, Єлісавета Білич, М. Монастирська, Анна Назаревич, Одарка Ярема, Анна Вахняк, Д. Паліброва. Четвертий ряд. Г. Дида, М. Веньгро, Катерина Криплякевич, Марія Юрків, А. Міщук, Леона Совсун, Євгенія Василишин, М. Петрів, Гаяля Бабій, Гаяля Ласько, С. Смік, Славка Карпяк, М. Анонійчук. Немає на знімці: П. Андрейчук, Марія Боянівська, Марія Богонос, Марія Бучковська, Маруся Богонос, Галина Богонос, Гаяля Баляс, Анна Черевик, Лілія Цапар, П. Циганевич, Ольга Долинчук, Анна Данильчук, Марія Драбінєста, Гаяля Гаджоса, Марія Грицик, Соня Галас, Софія Юськів, Параскевія Кернац, Наталя Когуська, Н. Камецька, добр. Анна Ковалішин, К. Кава, П. Кость, Славка Касян, Н. Камінська, М. Коваль, Гаяля Майба, П. Мимка, Т. Малиник, Марія Масциух, Т. Малина, М. Марко, Анна Новак, М. Остріжнюк, Галина Павлюк, Клементина Пасічняк, Стефанія Петров, М. Паньків, Марія Руда, Михайліна Школьна, добр. Марія Стефанюк, Марія Совсун, Катерина Соломон, Ольга Саранчук, Анна Сіцінська, Анастасія Сарчук, Константина Сарчук, Катерина Стецька, добр. Ольга Савчук, А. Савчук, Анастасія Скоробогач, Анна Соломон, Ольга Шарган, Анастасія Сирник, В. Сорочук, Василіна Таска, Ольга Юзвишин, Ольга Войценко, Анна Василюк, М. Вагнар, добр. Стефанія Юрківська, Христина Якиміщак, Северина Закус, М. Загарія, А. Шеремета, Зіна Чорна, Зіна Богонос, добр. Софія Стратійчук, С. Яриш, М. Караваєвич, Марія Марко.

Відділ С. У. К. ім. Лесі Українки у Вінниці

На перших зборах рішено, щоб невозорганізоване Жіноче Товариство увійшло в склад Союзу Українок Канади. Пані А. Павлик була обрана першою головою цього Товариства.

Від перших організаційних зборів до 1948 року Жіноче Товариство відбувало свої сходини в будинку Консисторії УГПЦеркви й по домах своїх членкинь. Від 1948 року до 1952 року Товариство містилося в будинку Колегії Св. Андрея у Вінніпегу. Після відкриття долішної частини Всеканадійської Катедри, Товариство льокується при Катедрі.

Жіноче Товариство внесло прохання до Заряду Громади 1946 восені, щоб Катедральна Громада прийняла відділ ім. Лесі Українки, як зорганізоване жіноцтво, при Катедральній Громаді. Від місяця січня, 1947 року, Товариство працює в Громаді як єдине зорганізоване Жіноче Товариство при Катедрі.

Кожного року, і через останніх 16 років існування Катедральної Громади, заряджувалися святочні обиди й вечери, чи то з приводу церковних свят, чи з приводу Архієрейської Візитації, З'їзду, Конференції, річниці, чи якої іншої оказії, Жіноче Товариство було покликане влаштувати прийняття для членів і гостей. Чайними прийняттями, базарами, культурно-освітнimimi вечерками та всякими гостинами й підприємствами зорганізоване жіноцтво збирало людей в корисні товариські зібрання і приносило велику матеріальну користь для Катедрі й для свого Товариства.

Хоч як корисна й конечна буває праця „господинь” в Громаді, культурно-освітна й виховавча праця організації приносить незамінну користь. З доручення Громади, й з власної ініціативи, Жіноче Товариство при Катедрі несе обовязки культурно-освітніх сходин, які влаштовують власними силами або спільно з іншими організаціями при Катедрі. Товариство опікується всіма потребами Української Школи (від 1948 року), всіма потребами Дитячого Садка, якого зорганізували в останньому шкільному ро-

ці, й всіма потребами Молодшого відділу Союзу Української Молоді Канади, яке зорганізували 1956 року.

При Катедрі пишається гарний музей українських народних строїв, вишивок, писанок, ручних виробів і ріжнородних памяток українського пionерського життя і народного мистецтва. Музеєм опікується Жіноче Товариство, дбає про нього й доповнює його.

Впродовж всіх років існування Жіноче Товариство причинилося до поширення українського мистецтва через влаштування загальних вечерків й зорганізованим кляс. Особливо в часах коли Колегія Св. Андрея у Вінніпегу вела курси навчання Вищої Школи й мала дівчат-студенток й також в програмах Літніх Курсів при Колегії, Жіноче Товариство віддало не мало труду, щоб предмет українського ручного, народного мистецтва був належно доглянений.

В загально громадсько-суспільному житті Жіноче Товариство завсіди приєднувалося до таких праць і проектів, які були на часі або бувають в користь української жінки й українського громадянства. Ще з 1942 року членкині Товариства беруть живу участь у діяльності Червоного Хреста. Під час другої світової війни Товариство висилало харчеві пачки до Української Гостинниці в Лондоні, Англія, приготовляло прийняття для українських вояків, давало й дає матеріальну допомогу Фондові Допомоги, висилало пачки до Європи, збирало грошеві пожертви на допомогу новоприбулим українцям та взагалі позитивно відзвівалося на всякі потреби й прохання помочі.

Інститут Сліпих, Комюнеті Чест, Гуд Нейборс Клоб, У.М.С.А. північного Вінніпегу, Шер, льокальний Генеральний шпиталь, Дитячий шпиталь, льокальна Жіноча Рада, Канадійська Асоціація Консументів, Елизабет Фрай організація, місцевий відділ КУК і много інших установ знаходило піддержку через пожертви, через працю або через постійне членство із сторони Жіночого Товариства при Катедрі.

З матеріальної сторони Жіноче Товариство завсіди було щедре. В перших роках існування Жіноче Товариство

тво складало щедрі пожертви на фонди Консисторії УГП-Церкви в Канаді. При заснуванню Колегії Св. Андрея Жіноче Товариство пожертвувало понад \$600.00 на покриття коштів умебльовання бібліотеки Колегії й кожного року складало пожертви на потреби Колегії. Найповажнішу свою пожертву Жіноче Товариство зложило Катедрі Пресвятої Тройці, яка по нинішній день сягає понад \$20,000.00.

Всеканадійська Катедра й Катедральна Громада завдячує Жіночому Товариству, Відділові Союзу Українок Канади за матеріальний успіх Катедри й Громади й за оформлення суспільно-громадських, навчальних й виховальних та підприємчих ділянок при Катедрі й в Громаді.

Українська Школа

Катедральна Українська Школа працює від 1948 року. Школу зорганізувало Жіноче Товариство її опікується всіма потребами цього виховавчого відділу через комітет, якого жіноцтво обирає на Річних Зборах свого відділу.

До 1961 року Українська Школа провадилася в Коле́гії Св. Андрея. В програмі навчання є такі предмети: читання і писання, розговірна мова, спів і народні танці. Нauка відбуваєтьсяожної суботи від 9.30 години рано до обіду — 12.30.

Катедральна Українська Школа, як і більшість подібних шкіл, клопочеться справою відповідних читанок і підручників для своїх учнів. Останніми трьома роками наша Школа випробовувала цілком новий підхід до навчання початкуючих кляс, при чому вживається цілком нові підручники. За дозволом фірми, яка друкує шкільні підручники для державних шкіл, учителі й Комітет Катедральної Української Школи зробили переклад підручників державних шкіл, наклеюючи український текст поверх підручникового англійського змісту. В цьому часі, помимо певних недостач, учителі й Комітет Школи вважають, що ця проба увінчується дійсно добрым успіхом.

В реєстрі Української Школи на 1961-62 було вписано 105 учнів.

УКРАЇНСЬКА ШКОЛА ПРИ КАТЕДРІ ПРЕСВ. ТРОИЦІ

Від 1961 шкільного року, після продажі будинків Колегії Св. Андрея у Вінніпегу, Українську Школу і інші відділи, які користали з приміщення в Колегії, перенесено до Катедральної Аудиторії. Катедральна заля була звільнена від Богослужбових обовязків із днями Різдва Христового, 1962 року. Щоб належно улаштувати школи, Катедральна

Комітет Української Школи при Катедрі

Всеч. о. М. Юрківський, парох громади, пані М. Юрків, голова Рідної Школи, пані А. Назаревич, голова садочки, пані Жук, членка Комітету, пані С. Петров, членка Комітету, пані М. Анонійчук, секр., пані Яр. Карпяк, касієрка.

Учителі Рідної Школи:

пані Г. Козоріз, учителька садочки, Я. Острижнюк, учитель танків, пані О. Скегар, учителька, Я. Анонійчук, учитель, В. Процюк, учитель, пані Мулик-Луцик, учителька, М. Карпяк, учитель (нема на знимці).

Учні М. Карпяка:

Дж. Жук, Б. Руснак, Б. Савіцький, В. Димонт, Ш. Гладюк, Г. Іваніцький, К. Петрас, З. Ломацький, К. Цапар, В. Липинський.

Учні пані Мулик-Луцик:

Ю. Бойко, П. Кондра, Ів. Павлик, Б. Карасевич, Т. Петрів, Д. Юрків, Д. Шмігельська, В. Божик, О. Ласько, Дж Топольніцька, Л. Чорний, С. Чорний, І. Сарчук, М. Сорочук, Ів. Грекоращ, Е. Пицанюк.

Учні Яр. Анонійчука:

Д. Друль, С. Друль, Б. Грекоращ, В. Гурінов, Ю. Гикавчук, Д. Гладун, А. Кушнір, О. Мулик-Луцик, О. Назаревич, О Назаревич, Е. Піуш, Д. Романик, Д. Сорочук, О. Шумик, І. Венгер, Е. Зазеленчук, Л. Бойко, Дж. Бойко, Р. Бойко.

Учні В. Процюка:

Д. Труба, С. Галас, М. Калинюк, П. Ласько, Е. Маслюх, Г. Соломон, І. Соломон, Л. Суравський, З Анонійчук, Л Карпяк, Д. Ласько. Е. Пазернюк, Д. Писанюк, П. Солоника, Е. Солоника, Я. Карасевич, Д. Павлик, Г. Гурінов, Д. Юрківський, О. Юрківський.

Учні пані О. Скегар:

К. Анака, Д. Анонійчук, Д. Атаманчук, В. Божик, П. Цапар, Б. Деманюк, Б. Гладюк, І. Карпяк, Дж. Мимка, С. Мулик-Луцик, В. Пестрак, Л. Петрас, Д. Пробець, Д. Причун, Г. Росолович, Г. Руснак, П. Шмігельський, В. Смеречанський, М. Слоновський, Н. Слоновський, Ш. Жук.

ДИТЯЧИЙ САДОК ПРИ КАТЕДРІ ПРЕСВЯТОЇ ТРОЇЦІ клас пані Г. Козоріз:

Катерина Сорочук, Петруся Атаманчук, Олекса Суроський, Богдан Козоріз, Катруся Осадчук, Олександер Назаревич, Сінді Причун, Михась Соссун, Юліян Назаревич, Тома Смеречанський, Степан Соломон.

**ОРКЕСТРА ПРИ КАТЕДРІ ПРЕСВЯТОЇ ТРОЇЦІ,
диригент: Г. Шевчук, заст. диригента, пані Марія Богонос**

Члени оркестру:

Денис Кріпякевич, Денис Юрківський, Дж. Богонос, Дж. Славінський, Сильвія Друль, Орися Юрківська, Іванна Анонійчук, В. Кость, Лорейн Карпяк, Степан Юрківський, Борис Богонос, Джуді Деманюк, Єлісавета Пазернюк, Данило Ласько, Денис Юрків.

НОВІ ЧЛЕНИ В 1962 Р.

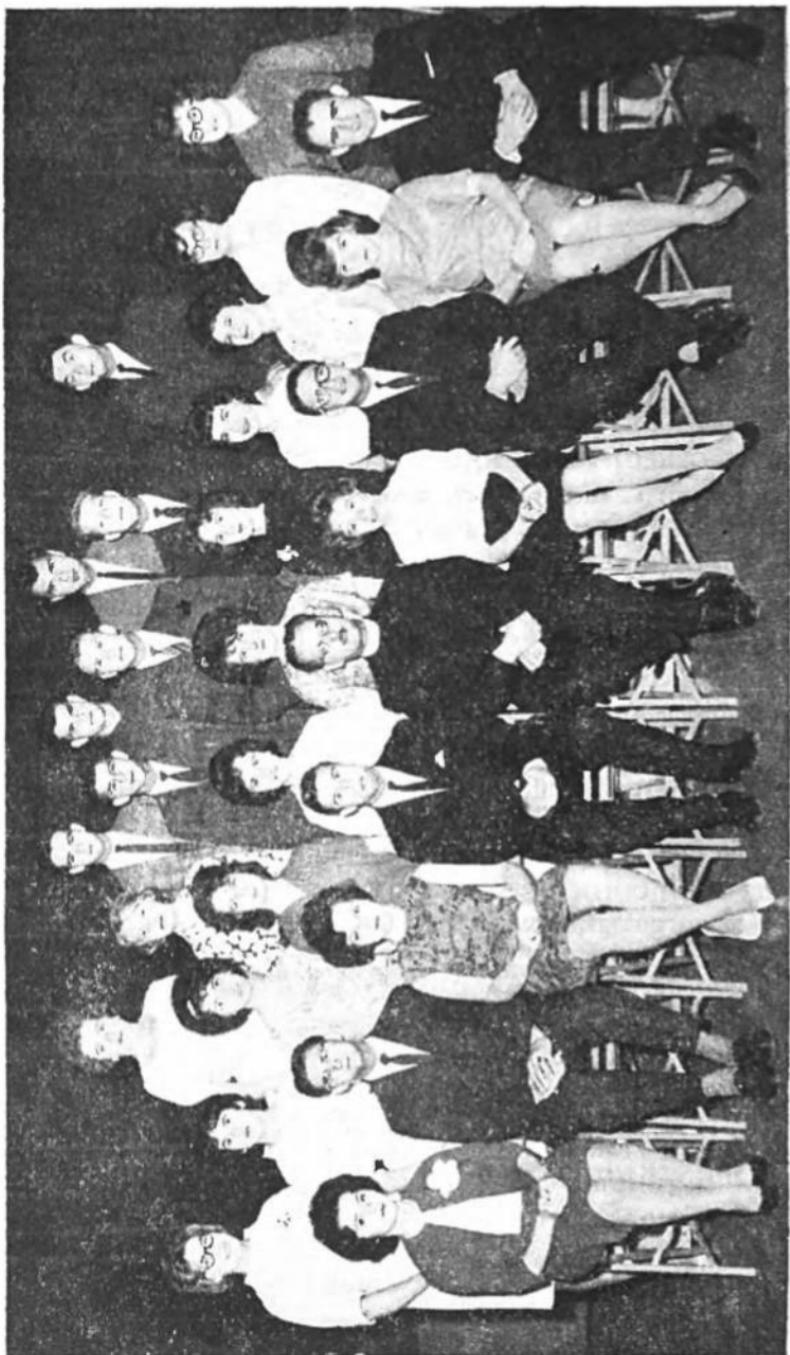
Баб Грегораш, Ігор Шаварський, Юрко Головко, Черил Малина, Беті Малина, Евелин Піуш, Дж. Жук, Павло Саранчук, Борис Павлюк.

Громада постаралася, щоб балькони (в долі й горішні) були відділені від головної залі заслонами (Fold-Doors). Цим способом залю можна поділити на шість заль і сцену, отже можна примістити сім кляс школи, або відбувати сходини кількох організацій в Аудиторії в одному вечері.

Відділ СУМК — Старший

Старший відділ СУМК (Союз Української Молоді Канади) працює в Катедрі Пресвятої Тройці від часу її відкриття в 1952 року.

Відділ СУМК мав свої слабші й сильніші роки. Це пояснюється тим, що сама Катедральна Громада складається із родин молодшого пересічного віку. Отже, донедавна Відділ СУМК складався по більшості із студентів, які навчаються у Вінніпегу через шкільний сезон, із молодих лю-

ВІДЛІТ СУМК ІМ. ІВАНА МАЗЕПИ ч. 220

дей, які прибувають до Вінніпегу на працю і певного числа дітей парафіян. Останніми роками відділ включає молодь, яка виростає у Вінніпегу, цебто із дорослою молоді Парафії.

Відділ СУМК доповняє і заокруглює повноту зорганізованого парафіяльного життя. Своїми програмами, курсами й почерез лекторів, молодь виховується і вишколюється на будучих членів Церкви й зорганізованого українського суспільства.

Відділ СУМК є активною організацією. Кожне підприємство, кожний концерт і національне свято та ріжні галузі громадського життя користають із прислуг й помочі членів СУМК. Через останніх дев'ять років СУМК-івці перевибрали повну обслугу Храму раз на місяць під час недільних Богослужб. Рік-річно СУМК-івці колядують в користь Катедри під час Різдва. Відділ допомагає Катедрі обслуговуючи під час усіх підприємств, які Катедральна Громада справляє. На Будівельний Фонд Катедри цей відділ безпосередньо зложив поверх \$2,000 готівкою.

В 1961 й в 1962 роках відділ СУМК поширив свою діяльність тим, що спільно з відділом при Соборі Св. Покрови, зорганізували молодечий хор і танцювальну групу. Хор і танцюристи виступають на програмах концертів та академій у Вінніпегу та на таких, які відбуваються в Авдито-

Спис членів СУМК., частина яких на стор. 78.

Олександер Анонійчук, Ярослав Анонійчук (голова), Петrusя Арсеній, Микола Озерянський, Сілвія Боднарчук, Джим Богословський, Л. Бурдейний, Зіна Безрук, Розалія Марія Білич, Веронія Черевайко, Гая Чарноус, Олеся Цитульська, Берніс Гушуляк, Долорес Гушуляк, Гледис Гушуляк, Ів. Фургаль, Іванна Іваницька, Елісавета Камінська, Денис Кава,adelia Kерелюк, Марія Кибзей, Орися Кіянська, Сілвія Когут, о. Нестор Коваль, Олеся Когут, Маруся Кондра, Ів. Кость, Денис Ковалишин, Орися Кривецька, Мих. Кривецький, Ед. Куритнюк, Мих. Ласько, В. Лисий, Оля Левицька, Джойс Мельничук, Розалія Мигайчук, Павло Місяк, Тарас Монастирський, Марія Олійник, Мих. Олійник, Яр. Острижнюк, Орест Олексій, М. Піньюта, Богдан Пазернюк, Роман Павлик (заст. голови), Маргарета Ратушняк, Дж. Роїк, Наталя Шевчук, Євген Шимків, Ів. Швалюк, П. Слоновський, Леона Соломон (секр.), Петrusя Соломон, Марія Стефанчук, Степан Сліпко, Лорейн Слижук, Марія Смік, Сілвія Стефюк, Вол. Сидор, Соня Тесарська, Петrusя Тесарська, Оля Торська, Іванна Турко, Марія Велещук, Орися Влад, Петrusя Вулф, Марко Воробець, Вас. Василів, Донна Юрків, Степан Юрківський, Зенон Завісляк.

рії Катедри, чи в залі Собору Св. Покрови. Крім цього вони роблять виступи із співами й танцями по ріжних околицях провінції Манітоби. Час від часу СУМК-івці виїжджають до ріжних місцевостей в ціллях організування місцевої молоді в відділи СУМК. Своїми відвідинами та програмами збагатили працю між молоддю в багатьох околицях Манітоби.

Катедральна Громада завсіди готова піти назустріч своїй молоді й допомагає молодим так, скільки треба й скільки можна. З відділів СУМК Катедральна Громада, як і ціла наша Церква, черпає своє молоде членство. Тому при Катедрі, як в кожній Громаді, працююча молодь є радістю, потіхою і заохотою для членів Громади.

Відділ СУМК — Молодший

До молодшого відділу СУМК (Союзу Української Молоді Канади) входять хлопці й дівчата від 12 до 16 літ життя. Цей відділ був зорганізований на весні 1956 року. Матірною організацією цього відділу є Жіноче Товариство при Катедрі. Жіноче Товариство вповні опікується всіма потребами цього відділу, вибирає Голову Комітету молодшого відділу СУМК., яка надає програму діяння та виховує й вишколює цю молодь.

Головою й опікункою цього відділу молоді є пані Ангелина Павлик. Під її вмілим проводом відділ відбуває свої тижневі сходини (звичайно в четвервечер, від 7.30 до 9.30 години вечора). На зборах членів завсіди є дбайливо виготовлена культурно-освітна точка програми, уважно впорядкована організаційна нарада й приемна гутірка.

Через останні роки, члени цього відділу СУМК навча-

Спис членів СУМК., Молодшого відділу, частина яких на стор. 81.

Зірка Анонійчук, Борис Богонос, Джуді Деманюк, Леся Карпяк, Валін Кость, Єлісавета Краснов, Данило Ласько, Володимир Лебединський, Діяна Павлик, Борис Павлюк, (секретар), Никола Павлюк, Богдан Пазернюк, Діяна Питсанюк, Іванна Соломон, Петруся Солоника, Едвард Солоника, Ірина Сеніцька, Денис Юрківський (голова), Орися Юрківська, Гаяля Завісляя, Олександра Живило, Ярослав Карасевич, Діяна Бабій, Катруся Довгейко, Дмитро Стадник, Віктор Верхогляд, Данило Труба, Єлісавета Надурак, Павло Ласько, Нестор Косован, Роман Прокіпчук, Марія Анна Кульчицька, Михайло Мочарський, Луція Камінська. Голова Комітету Молодшого СУМК — пані Ангелина Павлик.

ЧЛЕНЫ МОЛОДШЕГО ВІДДІЛУ СУМК ІМ. ІВАНА ДАНИЛЬЧУКА

лися ріжких ручних робіт: вишивання для дівчат, різьба для хлопців, витискання й вироблення шкіряних речей, клеєння дерева і т. п. Кожні сходини мають офіційний виклад (українською мовою). Лектори виголошують науку на ріжні теми, але найчастіше на теми українського життя, історію українців і їх Церкви і про Православну Віру. Найчастіше до молоді промовляє о. Настоятель Катедри, Прот. Михайло Юрківський.

Крім своїх тижневих сходин, виконання своїх програм і забав, молодший відділ СУМК багато приєднується до парафіяльної праці для Катедри. Члени цього відділу ходять колядувати в часі Різдвяних Свят нарівні зі старшиими парафіянами, помагають в підприємствах і, взагалі, при всьому де треба молодих рук.

Інші Організації

При Катедрі, крім вже згаданих організацій і відділів, є Відділ ТУС (Товариство Українців Самостійників), Кредитова Спілка „Степ”, відділ Взаємної Помочі й молодший відділ ТУС, який буде включати мужчин і жінок і саме тепер організується.

Всі ці Товариства й відділи роблять корисну працю для Катедри і Громади. Як окремі організації, кожна із них включається в програми року і віддає працю для потреб громадського й суспільного життя.

Намічене Товариство молодших парафіян (Молодший відділ ТУС) виповнить прогалину, яка існувала в зорганізованому житті при Громаді. Вік членів молодшого ТУС охопить тих молодших парафіян, які виходять із рядів СУМК і понище 40 літ життя.

Катедра й Катедральна Громада радіє з чисельності співпрацюючих організацій. Вінніпегський відділ СУЖЕРО включається до спільніх програм і дуже часто є ініціатором спільної праці. Товариство Волинь, так як і відділ СУЖЕРО, збагачують загальне життя при Катедрі. Кілька років тому члени цього товариства постаралися, щоб була виготовлена Ікона Почаївської Божої Матері. Після немалих старань і трудів, Ікона Почаївської Божої Матері була

формально внесена до Катедри Пресвятої Тройці у Вінніпегу і тепер вставлена на тимчасовому місці, чекаючи повного викінчення Катедрального Храму, щоб заняти своє призначене місце в Храмі.

Тим, що працювали

Ми дуже часто згадуємо, що Громада Пресвятої Тройці свідомо взяла на себе обовязки Всеканадійської Катедри Пресвятої Тройці в 1946 році. Треба сказати, що в 1946 році й в наступних перших роках існування Громади, мало хто міг собі уявити повноту всієї праці, що припадала Катедральній Громаді. Не можна було предвиджувати всіх труднощів, що їх завдала членам будова Всеканадійської Катедри. Взагалі, не можна було злагнути повноту відповідальностей, які пізнішими роками випробували й оформили Катедральну Громаду Пресвятої Тройці у Вінніпегу.

Тим членам Катедральної Громади, які були членами перших років існування Громади належиться признання не тільки за те, що з'організувалися і розвинули працю, але й за те, що зрозумівши, які велиki труdi й працю взяли на себе, не впали на дусі й не відмовилися їх нести. В членстві Катедральної Громади по нинішній день працюють ті члени, які були ними від 1946 року і перших років існування Громади. Через свою продовженість в членстві й праці вони були й є тими, які витворюють атмосферу довіря для нових кандидатів на членство.

Кожна Громада мусить встановляти управи й комітети, через яких вона провадить своє парафіяльне життя. Щаслива та Громада, яка може викликати з-поміж свого членства здібних і щирих людей, які на просьбу членства, приймають велику відвічальність в уряді й в комітетах. Катедральна Громада Пресвятої Тройці у Вінніпегу мала в своїх управах дійсно щирих й працюючих людей. Ці члени Управ, особливо члени Будівельного Комітету, відбували десятки й десятки нарад і зборів. Вони віддали Громаді й Церкві сотні годин свого дорогого часу, щоб збирати потрібні інформації, опрацьовувати рекоменда-

ції й звіти. В імені Громади вони відбували часті наради з будівничими, архітекторами, фірмами й всякими інституціями. Не можна не згадати того, що кожна кампанія за фондами й кожна позичка починалася поміж членами Управи. Не раз бувало, що члени Управи, своїми додатніми пожертвами грошей або через додаткову позичку грошей, забезпечили безпереривність будови Кatedри. Вони давали з свого часу, з своїх сил та з своїх матеріальних засобів, „бо так справа вимагала”, бо вони члени Церкви й Громади. Українська Греко-Православна Церква в Канаді й вірні Церкви включно із Катедральною Громадою Пресвятої Тройці у Вінніпегу і членами Громади оцею дорогою відзначають працю членів Управ Кatedри й складають найщирішу подяку їм за великі труди, що вони дали для Всеканадійської Кatedри й в імені Катедральної Громади.

Мрії про Всеканадійську Кatedру Української Греко-Православної Церкви в Канаді могли здійснитися тільки працею і пожертвами грошей. Нині обходимо велику урочистість Відкриття Митрополичної Всеканадійської Кatedри. Вона збудована пожертвами вірних Української Православної Церкви поза межами України, а найперше вірними Української Греко-Православної Церкви в Канаді. Кожна жертва записана в рекордах, якими опікується Кatedральна Громада. Історики, які будуть колись досліджувати історію Всеканадійської Кatedри, зможуть взглянути в ці записи. Вони побачать як це ширі й щедрі люди зо всіх кінців цього Північного Американського Континенту складали пожертви, менші й більші, а деякі незвичайно часті й щедрі, наче будівничі цеглу, щоб їхня „Нова Софія — Памятник” з’ображала їх віру в Бога, їхню любов до Святої Церкви, їхню відданість в служінню Богові й Народові. Сама величність Всеканадійської Кatedри свідчить про жертвенність вірних Церкви. Всім хто зложив свою пожертву — Покровителям, Ктиторам, Фундаторам, Добродіям, Почесним Братчикам і Сестрицям, Прихильникам і всім членам і парафіянам — складаємо найщирішу подяку за їх дари. Хочемо вірити, що дальшими своїми пожертвами ви цілком викінчите Митрополичу Всеканадійську Кatedру так, щоб в ній нічого ніде не бракувало.

УПРАВА КАТЕДРАЛЬНОЇ ГРОМАДИ на 1962 рік

Перші Богослужби звершаються в добудованій, не цілком викінчений, Катедрі. Урочисте Відкриття Митрополичної Всеканадійської Катедри Пресвятої Тройці у Вінниці-пегу (8 липня, 1962 Р. Б.)

Заряд: Почесні члени — ВПреосв. Митрополит Іларіон й о. д-р С. В. Савчук, голова — Суддя Іван Р. Соломон, заст. гол. — Никола Влад, рек. секр. — Василь Процюк, заст. секр. — пані Марія Симчич, фін. секр. і касієр Адміністративного Фонду — Теофіль Тесарський, касієр Будівельного Фонду — Павло Павлюкевич, члени — член Консисторії, голови комітетів, Іван Карасевич і Анна Фігус (голова Хору) та господар — Іван Юрків.

Будівельний Комітет — д-р Петро А. Кондра (голова), інж. Михайло Ласько, Петро Ковтун, Дмитро Герич, Іван Вахняк, Іван Павлюк (секретар), Никола Долинчук, Данило Загарія і Григорій Марко.

Збірковий Комітет — Андрій Павлик, Суддя Іван Р. Соломон, Петро Крипякевич (голова), Володимир Гришинський (голова Вінніпегського відділу), Прот. М. Юрківський й о. Мітрат Є. Грицина.

Виконавчий Комітет Будови — д-р Петро А. Кондра, інж. Михайло Ласько й Павло Павлюкевич.

Виконавчий Комітет Всеканадійського Комітету — Никола Влад (голова), Василь Процюк, Іван Вахняк, о. Мітрат Є. Грицина й Прот. М. Юрківський (діловий секретар).

Комітет Коляд — Петро Крипякевич (голова), Роман Павлик, пані Ірина Кравчук, пані Гаяля Майба й панна Анна Фігус.

Комітет підприємств — Михайло А. Яриш (голова), Григорій Соломон, Юліян Воробець, Евген Анонайчук, Михайло Грегораши, пані Галина Павлюк й пані Анастасія Шеремета.

Культурно-освітній Комітет — Василь Сарчук (голова), Василь Соломон, Мирослав Кревецький, Нестор Богонос і панна Теодора Гавришишин.

Господарчий Комітет — Мирослав Карпяк, Никола Когут, Петро Гурінов, Антон Молитвиник, пані Михальда Анонійчук і пані Ангелина Павлик.

Комітет членства — Дмитро Угринюк, Данило Загарія, Сергій Радчук, панна Марія Марко й о. Мітрат Є. Грицина.

Старші Брати — Никола Влад (голова), Олександер С. Брик, Василь Касіян, Калиник Щерблюк, Семен Сірський, Олександер Шарган і Герман Шевчук.

Старші Сестри — пані Параскевія Кернац (почесна), пані Софія Тесарська, пані Галина Влад, пані Марія Загарія, пані Евдокія Венгров, пані Павліна Андрейчук, пані Катерина Нитепчук і пані Марія Гурінов.

Комітет Недільної Школи — Мирослав Карпяк (голова), Іван Анонійчук, Андрій Нитепчук, пані Марія (В.) Богонос, пані Галина Гаджоса, пані Катерина Друль і пані Павліна Ігнаш.

Контрольна Комісія — д-р Василь Черевик, Ярослав О. Масцюх і Михайло Новосад.

Настоятель — Прот. М. Юрківський.

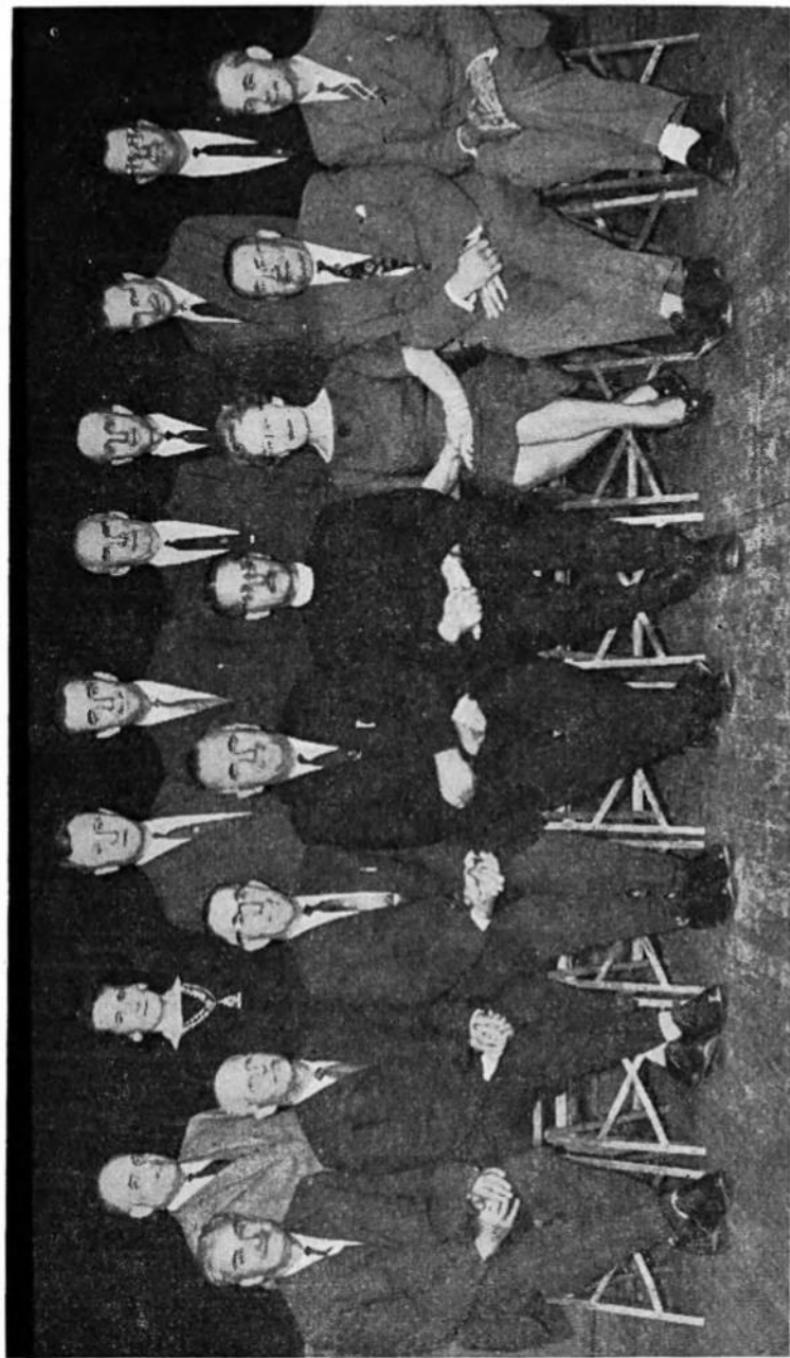
Парох-Місіонер — о. Мітрат Є. Грицина.

—0—

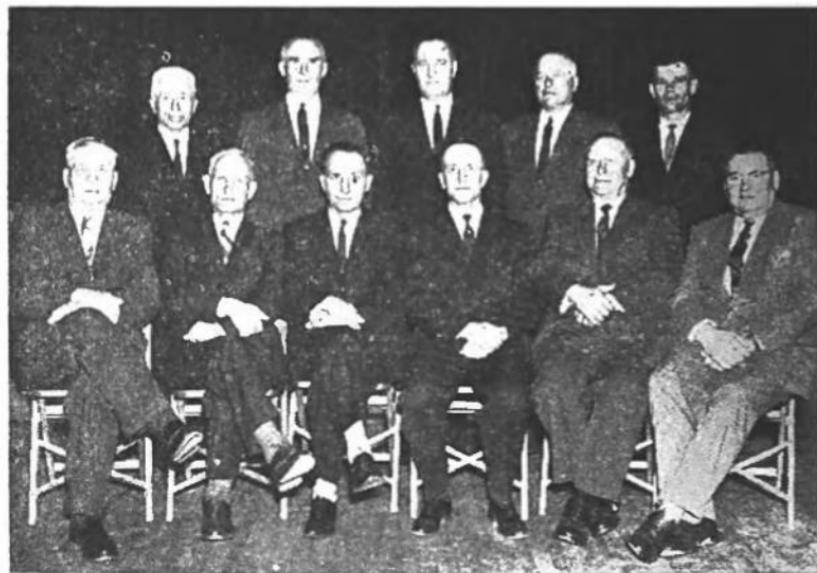
Підпис до світилини Заряду Катедральної Громади (ст. 87)

Перший ряд (зліва направо): Іван Юрків, Василь Процюк, Никола Влад, суддя Іван Р. Соломон (голова), Прот. М. Юрківський, пані Марія Симчич, Павло Павлюкевич, Теофіль Тесарський.

Другий ряд (зліва направо): Ярослав О. Масцюх, панна Анна Фігус, Мирослав Карпяк, Григорій Соломон, Іван Карасевич, д-р Петро А. Кондра, Андрій Павлик, Василь Касіян.

ЗАРЯД КАТЕДЕРАЛЬНОЇ ГРОМАДИ

БУДІВЕЛЬНИЙ КОМІТЕТ НА РОКИ 1961 і 1962

Перший ряд (зліва направо): Никола Долинчук, Петро Ковтун, інж. Михайло Ласько, д-р Петро А. Кондра, Іван Вахняк, Павло Павлюкевич.
Другий ряд (зліва направо): Петро Крипякевич, Іван Карасевич, Данило Загарія, Дмитро Герич, Іван Павлюк (секретар).

На знимці нема: Григорія Марка.

КОМІТЕТ ПІДПРИЄМСТВ

На знимці зліва: Ю. Воробець, пані Анастасія Шеремета, Г. Соломон.
Нема на знимці: пані Галини Павлюк, М. Яриша, М. Грегораша,
 Е. Анонайчука.

СТАРШІ БРАТИ І СТАРШІ СЕСТРИ

Перший ряд (зліва направо): пані Галина Влад, пані Евдокія Венгров,
Прот. М. Юрківський (Настоятель), пані Марія Гурінов,
пані Софія Тесарська.

Другий ряд (зліва направо): Василь Касіян, Семен Сірський, Никола
Влад (голова), Олександер Брик.

На знимці нема: К. Щерблюка, Олександра Шаргані, Германа Шев-
чука, пані Параскевія Кернац, пані Марія Загарії, пані Павліни
Андрейчук, пані Катерини Нитепчук.

КУЛЬТУРНО-ОСВІТНІЙ КОМІТЕТ

Перший ряд зліва: панна Д. Гавришишин, Василь Сарчук.

Другий ряд зліва: Нестор Богонос, Іван Павлюк.

Нема на знимці: Мир. Кревецького, Вас. Соломона.

THE HOLY TRINITY CATHEDRAL
of the
UKRAINIAN GREEK-ORTHODOX CHURCH
OF CANADA

The Holy Trinity Cathedral is located at 1175 Main Street in Winnipeg, adjacent to the lovely St. John's Park. It is the Cathedral of the Metropolitan Bishop who is the spiritual head of the Ukrainian Greek-Orthodox Church of Canada.

History

The Holy Trinity Parish was organized in March of 1946. Initiative organizational work was started by eleven prominent men of the community. It was originally intended that this would be an ordinary Parish in North Winnipeg. However, because the Ukrainian Greek-Orthodox Church of Canada was seriously concerned with a need for a central Archiepiscopal Cathedral, the newly organized Parish offered to serve as a Cathedral Parish.

The offer of the Holy Trinity Parish was placed on the agenda of the Ninth General Council (in Ukrainian—Sobor) of the Ukrainian Greek Orthodox Church in Canada which met in sessions in Saskatoon, Sask., July 28—30, 1946.

The Sobor accepted the offer of the Parish and ruled that the Parish would be charged with the responsibility of building a suitable Cathedral Church. Because the Parish would build a Cathedral rather than a larger Parish Church, the Sobor ruled that one half of the building costs would be financed by donations from the Parish and the other half by donations of the faithful of the U. G. O. Church in Canada.

The present site was purchased in May, 1946. Architectural designs for the proposed Cathedral were sought. For this purpose invitations were sent out to prominent Ukrainian architects on a world wide basis inviting them to participate in a design competition for a Cathedral building. The contest brought in forty sketches. On May 26th, 1948, the Selection Committee recommended a sketch entitled "Kiev"

which was submitted by George Korbin and Alexander Powstenko. The "Kiev" sketch served as a model from which the present Cathedral building was developed.

Some changes from the original were made in the final architectural drawings of the Cathedral Church. The Building Committee took into consideration the requirements of the Cathedral Parish, the climatic conditions of Manitoba and also the availability of modern materials and building procedures. Guidance in these matters was given by Mr. Alexander Lasko, a Toronto, Ont. architect. The firm of Pratt & Ross of Winnipeg were engaged as architects and, on the basis of the „Kiev” sketch, drew up plans and specifications for the building of the Auditorium portion of the Cathedral as the first phase of the building program.

The Auditorium was constructed by Wallace and Aikens of Winnipeg. The building was started late in 1949 and was completed in 1952. The completed Auditorium was dedicated on Holy Trinity Sunday, June 8th, 1962, by the Most Reverend Metropolitan Ilarion who is the spiritual head of the U.G.O. Church in Canada. Until January 6th of 1962 the Auditorium served as a Church and as a cultural centre.

Preparations for the completion of the Cathedral Church were started in 1957. Mr. Alex W. Nitchuk of Winnipeg was engaged as the architect. The preliminary drawings which were prepared by Pratt & Ross during the building of the Auditorium were carefully reviewed. Some modern and practical features were proposed and incorporated in the drawings for the final structure. This is evident when a comparison is made with the original sketches. The Building Committee and the architect were guided by the experiences of other Parishes in Canada who had built recently and by some valuable recommendations which were offered by Mr. George Kodak who has distinguished himself as an architect and designer of Ukrainian Churches in Eastern Canada.

The building contract was awarded to Semmler Construction Co. of which Mr. Matt Solonyka, a member of the Cathedral Parish, is a partner.

Installation of the structural steel commenced on Decem-

ber 20th, 1960, and was completed on March 23rd, 1961. An unusually dry summer was most conducive towards an uninterrupted building program. A most generous response from the faithful of the U.G.O. Church in Canada contributed towards the decision to carry construction work further than was originally planned.

The first Divine Service within the newly built and almost completed Cathedral Church was celebrated on Ukrainian Christmas Eve, January 6th, 1962, by the Pastor, the Very Rev. Father Michael Yurkiwsky. The first Pontifical Divine Liturgy was celebrated by the Most Rev. Metropolitan Ilarion on Christmas Day, January 7th, 1962.

Architecture

The Holy Trinity Cathedral building reflects the principle features of Byzantine architecture as it was developed in Ukraine. The ancient byzantine Churches were richly decorated with elaborate arches, delicate scrolls and exceptionally fine stone work. The Holy Trinity Cathedral retained the richness of the design of the domes, but simple and straight lines were used for the walls and roof lines. This decision was adopted not only because of the modern trend in building designs but was dictated by the local climate and by an attempt to ease maintenance problems and costs.

The walls of the Cathedral are of tyndal stone and white perla brick. The building is 108 feet in length and 75 feet in width. The central dome Cross reaches 150 feet into the air. The Cathedral has a seating capacity for about 800 persons which includes the nave and the north and south balconies.

The domes of the Holy Trinity Cathedral are characteristic of the Ukrainian-Byzantine Church architecture. One of the most renowned Cathedrals in Ukraine is St. Sophia in Kiev. The lines of the domes of the Holy Trinity Cathedral closely follow the lines of the St. Sophia domes. The domes of both Cathedrals are sheathed in diamond shaped panels of copper. The pedestals of the Holy Trinity

Cathedral domes are covered with anodized aluminum. In the ancient Churches the interior of the central dome pedestal opened into the nave of the Church and its windows shed natural light into the interior of the Church. The Holy Trinity Cathedral dome pedestal is closed off but does have a semicircular opening without windows. For this reason the pedestals have simulated windows which are sheathed with gold coloured anodized aluminum.

The five domes are symbolic of Christ amid the four Evangelists.

The Crosses which surmount the five domes are of an aluminum alloy composition. The Cross is the most revered Christian symbol in the world. It was upon the Cross that Christ offered up Himself for the salvation of the world. The Cross, then, is a symbol of salvation.

The Ukrainian Orthodox Church uses a "three barred" Cross as her symbol. This is the Cross of the Crucifixion. It is a very ancient concept of the Crucifixion Cross and dates back in the earliest years of Christianity. When we envision the outlines of the Cross upon which Jesus Christ was crucified, we envision an outline of a standing upright and a cross bar with a tablet nailed above the crossbar and a slanted footrest below it. There are many symbolical interpretations given for the outlines of the "three-barred" Cross, but essentially it is the Cross of the Crucifixion.

Ancient byzantine style Churches had many small windows. The Cathedral has fewer but larger windows. It is hoped that in time the plain cathedral glass will be replaced by stained glass windows. The canopy, which is located over the main entry doors, is another modern feature and replaces the ancient entry porch.

Above the canopy, on the outside west wall of the Cathedral building, there is 25 foot high tyndal stone framed arch. This is a frame within which there is to be placed an Ikon of coloured mosaic glass tile. When completed, this Ikon (Holy picture) will be, without doubt, one of the outstanding features of the Cathedral.

The interior of the Cathedral Church, as is typical of

all Eastern Orthodox Churches, is divided into three floor sections: the narthex (or vestibule), the nave (the church proper) and the sanctuary.

In our times the narthex is little more than a relic from the days when the catechumens (those who were under instruction prior to being Baptized into the faith) were restricted to that space and were not permitted to enter the Church proper.

The nave extends from the narthex to the solea and sanctuary which are in the eastern end of the building and raised above the floor of the nave. The ceiling of the nave is 35 feet above the floor. The Cathedral nave is surrounded on three sides by balconies which were incorporated into the design of the Cathedral for the practical purpose of providing additional seating accommodation for the congregation. The rear balcony is reserved for the Cathedral Choir. At the east of the nave there is the Analogion (Service Table) on which is placed an Ikon and a Cross and at which all Services are celebrated which belong to the order of Services which are celebrated in the Nave of the Church: Baptisms, Marriages, Services of Blessing etc. During Pontifical Services there is placed in the centre of the nave a raised dias with the Bishops throne (chair) at which, as a father surrounded by his children, the Bishop is robed and from which he attends the first portion of the Divine Liturgy.

The Sanctuary of the Eastern Orthodox Church is located to the east of the Church building. The nave and the sanctuary are separated by an Ikonostasis (a wall with three entry doors and on which are placed Ikons in a particular order).

The Sanctuary contains the Holy Altar Table which is placed in the centre of the Sanctuary floor, the Prothesis Table (Table of Oblations) which is located to the north of the Holy Altar Table and the Bishops Throne which is located against the east wall and directly behind the Holy Altar Table.

At the Holy Altar Table the Divine Services are celebrated, the chief among these being the Divine Liturgy

during which the Holy Sacrament of the Eucharist (Holy Communion) is performed. The Holy Altar has upon it a Tabernacle (with us in the form of a miniature Church) in which the Holy Sacrament of the Body and Blood of Christ is reserved for the benefit of the sick. Before the Tabernacle there rests the Corporal Cloth and the Book of Gospels.

At the Prothesis Table the gifts of bread and wine are prepared for the Holy Sacrament of the Eucharist.

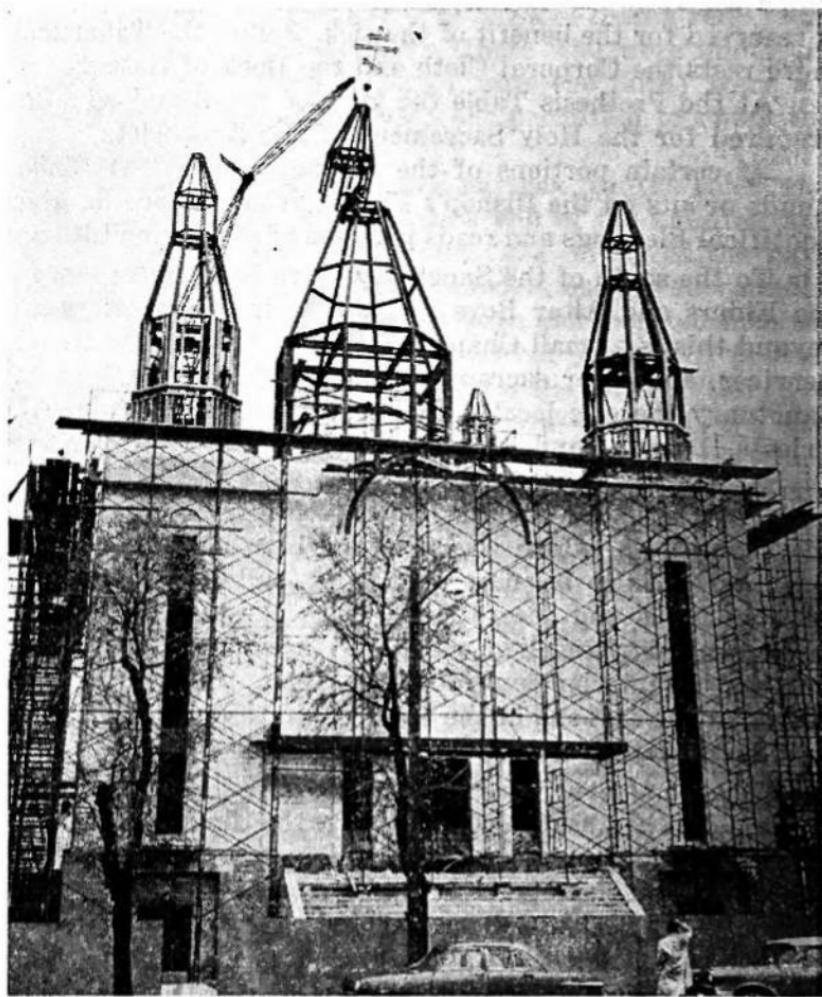
At certain portions of the Divine Services the Bishop stands or sits on the Bishop's Throne from whence he gives Pontifical Blessings and reads portions of the Divine Liturgy.

To the south of the Sanctuary there is a small room for the Elders and Altar Boys who assist in the services and beyond this is a small Chapel which may be used for Prayer Services, and other sacramental needs. To the north of the Sanctuary there is located the vestry room in which the Priests, Deacons and Sub-Deacons robe and prepare for Divine Services.

The Cathedral Church is far from completion. Besides the Ikonostasis, which was mentioned earlier, the whole of the interior is to be decorated with suitable mosaic and painted Ikons and decorations. There is yet to be placed a large central chandelier which will hang from the central point of the interior dome opening. Other chandeliers will be placed at the east end of the nave and in the sanctuary. Pews will be installed and other furnishings provided.

The completed structural cost the Holy Trinity Cathedral will be about \$600,000.00. By the time the Cathedral is altogether complete in decorations and furnishing it is estimated that the total cost will be about one million dollars.

A great deal of labour, sacrifice and love was offered up for the building of a Cathedral Church which is dedicated unto the service of God. It stands as a monument to the Canadian Ukrainian pioneer who answered the call of a new land, far from his oppressed homeland, and who has so diligently guarded the spiritual gifts of his faith and his culture for the benefit of his children and for the enrichment of Canada.

ЗАЛОЖЕННЯ ПОСВЯЧЕНИХ ХРЕСТІВ

ПОСВЯЧЕННЯ УГОЛЬНОГО КАМЕНЯ В 1952 Р.

П О Д Я К А

З нагоди відкриття Всеканадійської Катедри Пресвятої Тройці у Вінніпегу ця книжка-памятка була видана. Ми оцим складаємо щиру подяку всім тим, хто в будь який спосіб причинився до видання цієї книжки — чи матеріалами, чи оголошеннями.

К О М I Т Е Т :

**Прот. М. Юрківський
о. Мітрат Є. Грицина
Д-р Петро А. Кондра
Іван Юрків
Петро Крипякевич**

Відкриттю Всеканадійської
Катедри Пресвятої Тройці
в Вінніпегу.

ПРИВІТАННЯ

З нагоди довершення світлої й радісної історичної події — відкриття величної української православної святині — Всеканадійської Катедри Пресвятої Тройці в Вінніпегу, Централя Союзу Українців Самостійників в імени всього Членства й Проводу своїх складових організацій: Товариства Українців Самостійників, Союзу Українських Народних Домів, Союзу Українок Канади, Союзу Української Молоді Канади і Інститутів: ім. П. Могили, Св. Івана й Св. Володимира, сердечно вітає Високопреосвященнішого Владику ІЛАРІОНА — Митрополита Вінніпегу й всієї Канади, Високопреосвященнішого Владику МИХАІЛА — Архиєпископа Торонто й Східної Канади, Преосвященнішого Владику АНДРЕЯ — Єпископа Едмонтону й Західної Канади, Світлу Консисторію, Колегію Св. Андрея, Духовенство й Манашество, Заряд і вірних Церковної Громади Катедри Пресв. Тройці і Всіх вірних Української Греко-Православної Церкви в Канаді.

Хай ця велична свяตиня — Всеканадійська Катедра Пресв. Тройці вічно знаменує нашу безмежну любов до Нашого Милосердного Бога і Нашої предківської Православної Віри!

Хай вона буде Світлом Христової Науки і вічної Божої Правди!

ЦЕНТРАЛЯ СОЮЗУ УКРАЇНЦІВ САМОСΤІЙНИКІВ:

Д-р Левко Г. Фарина,
Голова.

Інж. К. Теличко,
Генеральний Секретар.

У ЦЕЙ РАДІСНИЙ ІСТОРИЧНИЙ ДЕНЬ
сердечно вітаємо Ієрархів
Української Греко-Православної Церкви
в Канаді,

членів Катедральної Громади Пресв. Тройці
та усіх православних українців у Канаді

ВИДАВНИЦТВО УКРАЇНСЬКОГО ГОЛОСУ

• • •

„Український Голос”

ПЕРЕДОВИЙ УКРАЇНСЬКИЙ ТИЖНЕВИК
піонер громадського життя в Канаді.

Передплата в Канаді \$5.00 річно.

• • •

Друкарня „Українського Голосу”

виконує всякі друкарські роботи скоро, добре
і по приступних цінах.

UKRAINIAN VOICE

210—216 Dufferin Ave.
Telephone JU 9-5101

Box 3629, Station B,
Winnipeg 4, Manitoba.

НАЙЩИРІШІ ПОБАЖАННЯ
з нагоди
ОФІЦІЯЛЬНОГО ВІДКРИТТЯ КАТЕДРИ

Катедра Пресвятої Тройці у Вінніпегу

**SEMMLER
Constr. Co. Ltd.**

GENERAL CONTRACTORS

1140 Winnipeg Ave. SPruce 4-5477
WINNIPEG 3, MANITOBA

J. K. SCHELLENBERG
GR 5-6151

MATT SOLONYKA
JU 6-1626

GENERAL CONTRACTORS FOR
HOLY TRINITY CATHEDRAL, 1175 Main St.,
WINNIPEG, MANITOBA

MEMBERS: WINNIPEG HOUSE BUILDING ASSOC.
WINNIPEG BUILDING EXCHANGE.

НАЙЩИРІШІ ПОБАЖАННЯ

УКРАЇНЦІ МІСТА ВІННІПЕГУ!

Ви можете позичати гроші
в Ощадно-Кредитовій Спілці
КАРПАТИЯ.

В КАРПАТИЇ можете також складати Ваші ощадності. За 1961 рік КАРПАТИЯ виплатила 4.5% дивіденди. Понад 2,200 членів користають з наших послуг. Маєтковий стан КАРПАТИЇ з кінцем травня 1961 р. — \$1,916,000.00.

Влишіться ще сьогодні до Карпатії.

За інформаціями звертайтеся до:

**CARPATIA
CREDIT UNION SOCIETY LTD.**

862 Main Street

Phone JU 6-1223

WINNIPEG, MAN.

ПОБАЖАННЯ
з нагоди відкриття
КАТЕДРИ ПРЕСВЯТОЇ ТРОЙЩИ

ВСЯКА АСЕКУРАЦІЯ І ПРОДАЖ РЕАЛЬНОСТЕЙ

Петро Крипякевич
STANDARD INVESTMENT CO.

**715 McIntyre Block — 416 Main Street
WINNIPEG — MANITOBA
WH 2-3892 — Anytime.**

Flin Flon Cleaners Ltd.

Box 671

Flin Flon, Man.

ПЕТРО СІРИЙ і СИНІ — власники

пересылаютъ

НАЙШІРІШІ ПОБАЖАННЯ

з находи

ОФІЦІЙНОГО ВІДКРИТТЯ КАТЕДРИ ПРЕСВЯТОЇ ТРОЙЦІ

Talbot Realty Ltd.

D. A. ZAHARIA, Pres.

- Sales of All Types of Property in Winnipeg.
- Funds Available For Financing Sales.
- An Efficient Well Trained Staff.
- Appraisals Made on Dwellings, Apartment Buildings and Business Properties.

Mortgage Department

- Invest Your Money in Good First and Second Mortgages.

Member of the Winnipeg Real Estate Board and the Multiple Listing Service.

*"Our Service —
Your Protection"*

Bus. JU 9-5351 — Res. HU 9-7128

874 Main Street

Winnipeg

* * *

On the occasion of the
OFFICIAL OPENING OF
HOLY TRINITY CATHEDRAL
SINCERE CONGRATULATIONS!

НАЙЩИРІШІ ПОБАЖАННЯ
з нагоди
ОФІЦІЙНОГО ВІДКРИТТЯ КАТЕДРИ!

Avenue Meat Market

595 Selkirk Ave.

WINNIPEG

- Свіже й готове м'ясо.
- Свіжі овочі й дріб.
- Всякі гросерії.

НАША СПЕЦІЯЛЬНІСТЬ
домашнього виробу ковбаса з часником.

Безплатна достава.

Telephones JU 9-3587, JU 9-3455

БРАТТЯ ДОЛИНЧУКИ.

НАЙЩИРІШІ ПОБАЖАННЯ

RITE-WAY CLEANERS

TAILORS & FURRIERS

STORAGE — ALTERATIONS — REPAIRS

Owner — OLGA STROKAN

1829 Main Street

Winnipeg, Man.

ED 9-2043.

У ЦЕЙ РАДІСНИЙ ІСТОРИЧНИЙ ДЕНЬ
сердечно вітаємо Ієрархів
Української Греко-Православної Церкви
в Канаді,

членів Катедральної Громади Пресв. Тройці
та усіх православних українців у Канаді

ВИДАВНИЦТВО УКРАЇНСЬКОГО ГОЛОСУ

• • •

„Український Голос”

ПЕРЕДОВИЙ УКРАЇНСЬКИЙ ТИЖНЕВИК
піонер громадського життя в Канаді.

Передплата в Канаді \$5.00 річно.

• • •

Друкарня „Українського Голосу”

виконує всякі друкарські роботи скоро, добре
і по приступних цінах.

UKRAINIAN VOICE

210—216 Dufferin Ave.
Telephone JU 9-5101

Box 3629, Station B,
Winnipeg 4, Manitoba.

ГРАТУЛЯЦІЇ ВІД РОДИНИ
ВАСИЛЯ І. ПЕРЕПЕЛЮКА
з нагоди відкриття
НОВОЇ ВСЕКАНАДІЙСЬКОЇ КАТЕДРИ!

**Central Meat & Grocery
LTD.**

79 Main St. **1702-3 Sherritt Ave.**
FLIN FLON, MAN. **LYNN LAKE, MAN.**

COPPER WORK & ROOFING
on
HOLY TRINITY CATHEDRAL
done by

**AETNA ROOFING
COMPANY LIMITED**

1138 Main St., **WINNIPEG**
Phone JU 9-5375

The acknowledged leaders in built up roofing.

НАЙЩИРІШІ ПОБАЖАННЯ
ДЛЯ ВСЕКАНАДІЙСЬКОЇ КАТЕДРИ
з нагоди
ОФІЦІЙНОГО ВІДКРИТТЯ

Marion Hotel

393 Marion St.
ST. BONIFACE

РН. СЕ 3-1477

Г. І. МАРКО,
управитель

- * 28 Room Hotel — Fully Modern
- * 2 Air Conditioned Banquet Halls
- * Dining Room — Cocktail Lounge.

BEVERAGE ROOM — BEER PARLOR.

З нагоди офіціяльного відкриття
ВСЕКАНАДІЙСЬКОЇ КАТЕДРИ
ПРЕСВЯТОЇ ТРОЙЦІ В ВІННІПЕГУ
широ вітаємо членів Катедальної Громади і всіх
вірних Української Греко-Православної Церкви
в Канаді.

УКРАЇНСЬКЕ ТОВАРИСТВО ВЗАЇМНОЇ ПОМОЧІ В КАНАДІ

В ЗАЇМНА ПОМІЧ:

- має найmodерніші пляни життєвої асекурації як для дорослих, так і для дітей.
- має нижчі вкладки (премії) від багатьох інших асекураційних компаній і товариств.
- дає різні додаткові бенефіси своїм членам, як допомога на випадок слабости, подвійне відшкодування внаслідок наглої смерти члена, канцеляція вкладок у випадку непрацездатності, канцеляція вкладок в дитячій асекурації, коли батько дитини помре.
- дає \$21.00 тижневої допомоги своїм членам, коли вони захворіють і не можуть працювати.
- діє під строгою контролю асекураційних законів Канади і тому ваш гріш у Взаїмній Помочі є вповні забезпечений.
- обезпечує своїх членів на суму від \$500.00 до \$50,000.00 і вище.
- є під контролем і власністю її членів.
- не є імпортованою з-поза Канади. Її заснували канадські українці для обслуги українського загалу в Канаді, керуючись кличем: "українці собі і для себе".
- була заснована для того, щоб українці не тинялись попід чужими тинами, а обслуговували себе самі у своїй українській інституції.

Стаючи членом ВЗАЇМНОЇ ПОМОЧІ, ви в першій мірі помагаєте собі і своїй родині, а рівночасно помагаєте розбудовувати українську асекураційну інституцію, яка має велике значення для нашого народу в Канаді.

**UKRAINIAN FRATERNAL SOCIETY
OF CANADA**

BOX 3512, STA. B, WINNIPEG 4, MANITOBA, CANADA.

УПРАВА Й ЧЛЕНКИНИ
ВІДДІЛУ СОЮЗУ УКРАЇНОК КАНАДИ
ім. Лесі Українки
ПРИ КАТЕДРІ ПРЕСВЯТОЇ ТРОЙЦІ
складають
ЩИРИЙ ПРИВІТ
з нагоди
ОФІЦІЙНОГО ВІДКРИТТЯ КАТЕДРИ.

САМОПОШАНА САМОДІЯЛЬНІСТЬ САМОСТІЙНІСТЬ

ПРИВІТ
в і д
ТОВАРИСТВА
УКРАЇНЦІВ САМОСТІЙНИКІВ
при Катедрі

А. Павлик,
голова.

Я. О. Масциух,
касієр.

Мир. Кревецький,
секретар.

Community

**CHEVROLET -
OLDSMOBILE LTD.**

PARTS FOR...

CHEVROLET — OLDSMOBILE — PONTIAC
BUICK — CHEVROLET and G.M.C. TRUCKS

1149 MAIN ST. — WINNIPEG 4

Phone JUstice 9-8341

* * *

For the best deal
On the best car
You can always depend on

NICK DYMONT

at **COMMUNITY**

* * *

CONGRATULATIONS
ON THE OFFICIAL OPENING
OF CATHEDRAL.

НАЙЩИРІШІ ПОБАЖАННЯ
з нагоди
ОФІЦІЙНОГО ВІДКРИТТЯ
КАТЕДРИ ПРЕСВЯТОЇ ТРОЇЦІ
від
СОЮЗУ УКРАЇНСЬКОЇ МОЛОДІ КАНАДИ
(С. У. М. К.)

Відділ 220 ім. Івана Мазепи
при Катедрі Пресвятої Троїці в Вінніпегу.

ЩИРІ ПОБАЖАННЯ
від
КРЕДИТОВОЇ СПІЛКИ „СТЕП”
при Катедрі Пресвятої Троїці у Вінніпегу

П. Крипякевич — голова.
П. Матіовський — секретар.
В. Гривінський — управитель.

Тел. JU 2-8946

НАЙЩИРІШІ ПОБАЖАННЯ
з нагоди
ОФІЦІЯЛЬНОГО ВІДКРИТТЯ КАТЕДРИ

Melnyk Bros. Ltd.

ELECTRICAL CONTRACTORS

- INDUSTRIAL
- COMMERCIAL
- RESIDENTIAL

Wiring for Automatic Heating
Range Installations.

JU 9-1487 — 561 Selkirk Ave.
WINNIPEG — MANITOBA

After hours call.

JU 6-1383

ED 9-8464

ЩИРИЙ ПРИВІТ
з нагоди відкриття
КАТЕДРИ ПРЕСВЯТОЇ ТРОЙЦІ!

**УКРАЇНСЬКЕ ТОВАРИСТВО
ВЗАЇМНА ПОМІЧ**

Відділ 23 при Катедрі

Гр. Соломон, голова, пані А. Павлик, секретарка.

DEER LODGE PHARMACY

WM. COWTUN, Ph.C. Chemist

PRESCRIPTIONS CALLED FOR AND DELIVERED

2059 Portage Ave.

Winnipeg

Phone TU 8-6302

Sub Post Office

Light & Telephone Collections

ST. JAMES VARIETY SHOP

Corner Bruce and Strathmillan

Post Office, Gas, Telephone & Light Collections

Owned by

P. COWTUN & SON

Phone VE 2-3631

НАЙЩИРІШІ ПОБАЖАННЯ

LUBRICATION — TIRES — TUNE-UP
TOWING

ROYAL MOTORS

"Automatic Transmissions A Specialty"

MOTOR REBUILDING
BRAKE SERVICE

Phone JU 2-4733

JOHN LYSAK, Manager

MAIN and MANITOBA

Hours: Daily 8 am. to 11 p.m.

НАЙЩИРІШІ ПОБАЖАННЯ
з нагоди
ОФІЦІЙНОГО ВІДКРИТТЯ КАТЕДРИ

Empire Drug Co. Ltd.

PHARMACISTS

IVAN SYMCHYCH — E. A. SYMCHYCH

Phone JU 6-2212 801 Selkirk Ave. at Arlington

Winnipeg 4, Man.

BEST WISHES!

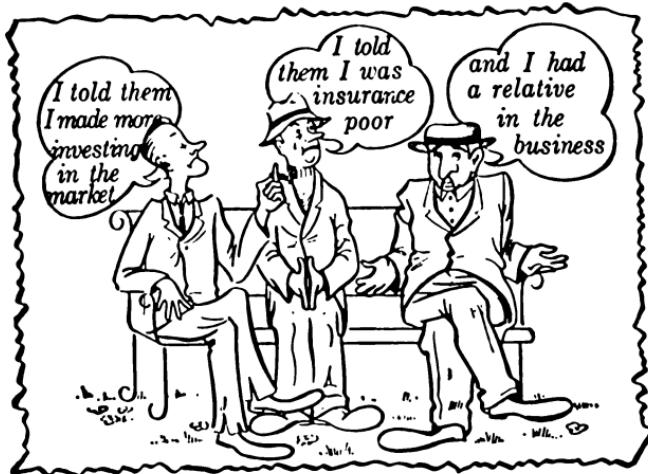
FLAMINGO MOTEL

1680 Pembina Hwy, (75), — Winnipeg 19, Man.

A HOME AWAY FROM HOME,
MODERN — CLEAN — COMFORTABLE
HOUSEKEEPING, UNITS, REASONABLE PRICES,
10 MINUTES TO CITY CENTRE.

YOUR HOSTS JOHN & AGNES YAKYMIW
For Reservation Phone GL 2-2898

HOW TO GET RID OF INSURANCE MEN

BUT IF YOU WANT THE BEST IN CALL
LIFE INSURANCE COUNSEL

J. A. YURKIW

210 Curry Bldg.
1206 Troy Ave.

WH 2-8118
JU 2-5679

WINNIPEG, MAN.
REPRESENTATIVE OF

CROWN LIFE

Established
1900

Insurance Company

Home Office
Toronto

НАЙЩІРІШІ ПОБАЖАННЯ
з нагоди
ОФІЦІЙНОГО ВІДКРИТТЯ
ВСЕКАНАДІЙСЬКОЇ КАТЕДРИ
складає

Mrs. J. M. Remenda

WALBEC THEATRE
Lac du Bonnet, Manitoba.

Congratulations on official
opening of Holy Trinity
Cathedral from

**City Tire & Front
End Service**

907½ Main Street, Winnipeg

Bus. Ph. WH 3-4479
Res. Ph. ED 4-3313

CONGRATULATIONS
Eastern Sales Ltd.

DIRECT (TELEX) SERVICE WITH
ALL FACTORY DEPOTS
PROMPT ACCURATE SERVICE

*PLYMOUTH — CHRYSLER
VALIANT — FARGO TRUCKS
CHRYCO PARTS
and ACCESSORIES.*

1905 Main St.
WINNIPEG

Wm. KASIAN,
Master Salesman

Phone ED 9-2011.

Res. Phone 256-2825

НАЙЩИРІШІ ПОБАЖАННЯ

від

MANOR HOTEL

across CPR Station

692 Main Street

Ph. WH 2-1343

NEWLY REMODELLED HOTEL
NICE CLEAN ROOMS
PLEASANT SURROUNDINGS
RENTED BY DAY OR WEEK.

Owners: *ALEXANDER DOLYNCHUK
JOHN MELENICK
WALTER DOUGLOSKI*

Manager — *J. MELENICK*

ЩИРИЙ ПРИВІТ
ВСЕКАНАДІЙСЬКІЙ КАТЕДРІ ПРЕСВЯТОЇ ТРОЙЦІ
МИКОЛА ЗАЛОЗЕЦЬКИЙ

EMPIRE PHARMACY

542 Selkirk Ave.

Winnipeg 4, Man.
Phone JU 6-2074

НАЙЩИРІШІ ПОБАЖАННЯ
БАРИЛЮК і ГЕНИК

Адвокати і нотарі

BARYLUK & GENIK

4th Flr. Crown Trust Bldg.

364 Main St.

WINNIPEG 1, MAN.

WH 2-5151

WH 2-5152

ЩИРІ ПОБАЖАННЯ
складає

Д-Р П. ЗАКУС

ДЕНТИСТ

592 Selkirk Ave.

WINNIPEG 4, MAN.

Office Phone: JU 2-5103

ЩИРІ ПОБАЖАННЯ
складає

M. REUTCKY

OAK BANK

Phone 423

СЕРДЕЧНИЙ ПРИВІТ!

КАРАСЕВИЧ і РАДЧУК

Адвокати, повновласники і нотарі

711 McIntyre Block, Winnipeg, Man.

WHitehall 2-2414

WHitehall 2-2415

НАЙЩИРІШІ ПОБАЖАННЯ

INKSTER FOOD CENTRE

GROCERIES — MEATS — FRUITS — VEGETABLES

WE DELIVER

1329 McPhillips St. Winnipeg
JU 6-6986.

A. KREPIAKEVICH, Owner

PALM BEACH

17 miles from Downtown Winnipeg on Henderson Highway
at Lockport, Manitoba.

SWIMMING — IDEAL PICNIC AREA — WITH CAMP TABLES
BAR-B-Q PITS — CHILDREN'S AMUSEMENTS, ETC.

OPEN DAILY — For reservations PHONE JU 6-4032

John Yuzyk — Proprietor
Watch Television on Channel 7, July 11th, 1962.

TOWN HOUSE

MOTOR LODGE

(FORMERLY LAZY-U MOTEL)

- 30 SUITES
- AIR CONDITIONED
- MEETING ROOMS
- EXECUTIVE SUITES
- EFFICIENCY UNITS
- 10 MINUTES FROM DOWNTOWN

1844 Pembina Hwy. (75)

YOUR HOSTS

BORDEN and LUBA PRYCHUN

Phine GL 3-6229

John Anonychuk

Member of General Motors
Master Salesmens Club
NEW & USED CAR SALES

- PONTIAC
- BUICK
- VAUXHALL
- ACADIAN

Winnipeg Motor Products Ltd.

NORTH MAIN AT CHURCH
Phone JU 9-5381 Res. JU 6-4082

CONGRATULATIONS
TO HOLY TRINITY
CATHEDRAL

BOWYER-BOAG Limited

Plumbing, Heating
& Ventilation Contractors.

J. Wachniak & Sons Auctioneers

Furniture, Concoleum, Tools, Dishes
and other Household Goods Sold by
Auction every Saturday at 10.00 A.M.
Furniture at 2.00 P.M.

Private Sales Daily at J. W. & SONS
AUCTION SALES ROOMS

281 Logan Avenue & 288 King Street
We pick up Furniture and Deliver. We
Sell on Commission or buy for Cash.

Phone WH 3-8321

НАПІЦИРІШІ ПОБАЖАННЯ
від
Павла і Вікторії Місяків
Invest in personal appearance
at
Paul's Barber Shop

465½ Salter St. PAUL MISIAK
at Church Prop.

НАПІЦИРІШІ ПОБАЖАННЯ
**ANDRUSIAK'S
Hardware Co.**

1923 — 1962
Перший Український Склеп
ралізних товарів.

Store No 1 — 1556 Arlington St.
JU 2-5155

Store No 2 — 795 Selkirk Ave.
JU 6-2745

ЩИРИЙ ПРИВІТ

GEORGE KOWALENKO

PAINTING AND DECORATING CONTRACTORS

FREE ESTIMATES

Work Fully Guaranteed.

Ph. ED 9-0181

1161 Inkster Blvd.

Winnipeg 14

НАЙЩИРШІ ПОБАЖАННЯ

Від

Wm. J. BOHONOS (O.D.)

OPTOMETRIST

EYES EXAMINED

GLASSES FITTED

Phone JU 2-3286 = Res.: ED 4-5698

615 Selkirk Avenue

Winnipeg 4, Man.

CONGRATULATIONS ON OFFICIAL OPENING OF HOLY TRINITY CATHEDRAL

H. FORSYTH PLASTERING LTD.

PLASTERING CONTRACTORS

Phone GL 3-8182

720 Riverwood Ave.

Winnipeg 19, Manitoba

І ПОБАЖАННЯ ЕСВЯТОЇ ТРОЙЦІ

Від

МИРОСЛАВА і ПАВЛНИ

КРЕВЕЦЬКИХ

Віннідер

НАЙЩИРІШІ ПОБАЖАННЯ
**SWYSTUN, SWYSTUN, SKWARK
& LIZAKOWSKI**

АДВОКАТИ. ПОВНОВЛАСНИКИ і т. д.

V. John Swystun, LL.B. Nestor W. Swystun, B.A., LL.B.
Michael Skwark, B.A., LL.B. (also of Ontario Bar)
Theodore J. Lizakowski, B.A., LL.B.

608 Great Western Building
WINNIPEG 1, MANITOBA

356 Main Street
WHitehall 2-5101

FINISHING HARDWARE & MODERNFOLD PARTITION DOORS

Supplied by

**THE WINNIPEG PAINT & GLASS COMPANY
LIMITED**

179 Pioneer Avenue.

ЩИРІ ГРАТУЛЯЦІЇ!

KAY'S GENERAL STORE

Anola

Man.

Phone 2661

Prop. PAUL NIMCHUK

НАЙЩИРІШІ ПОБАЖАННЯ

ЄВГЕН УГРИНЮК, Аптекар

CHARLES DRUG

291 Selkirk Ave.

Ph. JU 2-4898 — Winnipeg

ЩИРИЙ ПРИВІТ З НАГОДИ ОФІЦІЙНОГО ВІДКРИТТЯ
ВСЕКАНАДІЙСЬКОЇ КАТЕДРИ ПРЕСВЯТОЇ ТРОЙЦІ

Передплачуйте „ВІСНИК”

РЕЛІГІЙНИЙ ЧАСОПИС ДЛЯ УКРАЇНЦІВ

Виходить 1-го і 15-го кожного місяця.

„ВІСНИК” є органом Української Греко-Православної Церкви в Канаді. На його зміст складаються статті на релігійно-моральні та церковно-історичні теми, гарні й повчальні оповідання для молоді й старших, матеріали для Недільних Шкіл. новинки з церковного світу й т. п.

„ВІСНИК” стоїть на сторожі найдорожчого скарбу українського народу — на сторожі його Віри й Церкви, — й тому повинен знаходитися в хаті кожного православного українця.

П Е Р Е Д П Л А Т А :

У Канаді	\$3.00 на рік
За кордоном	\$3.50 на рік

THE HERALD

7 St. Johns Ave.,

Winnipeg 4, Man.

Canada.

У цей радісний і вроочистий день висловлюємо шире признання за дотеперішні осяги та найкращі побажання на майбутнє!

СКЛАД ЦЕРКОВНИХ РЕЧЕЙ

ОДИНОКИЙ СКЛЕП ЦЕРКОВНИХ РЕЧЕЙ
УКРАЇНСЬКОГО ПРАВОСЛАВНОГО СТИЛЮ.

У Складі можна набути всі потрібні Церковні та Богослужбові речі, якнайкращої якості та по уміркованих цінах, на приклад:

ЄВАНГЕЛІЇ, КИВОТИ, ДАРОХРАНІТЕЛЬНИЦІ, СВІЧНИКИ, ХРЕСТИ, ХОРУГВИ, ОБЛАЧЕННЯ (ризи), ЧАШІ, ІКОНИ, ЦЕРКОВНЕ СВІТЛО, ІКОНОСТАСИ, і т. п.

Пишіть за каталогом та бажаними інформаціями.

Листи, замовлення і гроші слати на адресу:

CONSISTORY CHURCH GOODS SUPPLY,

7 St. Johns Ave.,

Winnipeg 4, Man.

Canada.

В цей історичний день офіційного відкриття Всеканадійської Митрополичної Катедри Пресвятої Тройці у Вінніпезі шлемо свій сердечний братерський привіт та бажаємо вірним Катедри найбільших успіхів у службі Богові і рідному народові на Канадійській землі.

**СОЮЗ УКРАЇНЦІВ ЖЕРТВ
РОСІЙСЬКО - КОМУНІСТИЧНОГО ТЕРОРУ**

За Управу Відділу у Вінніпезі:
Д. Федько, голова
М. Корінь, секретар.

НАЙЩИРИШІ ПОБАЖАННЯ
ВСЕКАНАДІЙСЬКІЙ КАТЕДРІ
ПРЕСВЯТОУ ТРОЙЦІ

складає

Інститут Дослідів Волині

та

Товариство „ВОЛИНЬ”

509 Stella Ave., Winnipeg, Man.
P.O. Box 606.

ЩИРИЙ ПРИВІТ!

Д-р Т. КРАВЧУК

ДЕНТИСТ

1138 Main St.

WINNIPEG 4, MAN.

Office Phone: JU 6-1559
Res. Phone: JU 9-5443

ЩИРИ ПОБАЖАННЯ

Felix Tesarski C.L.U.

21 Primrose Cres Winnipeg, Man.

District Manager

FIDELITY LIFE ASSURANCE CO.

ЩИРИ ГРАТУЛЯЦІУ

N. Strashok & Co.

ACCOUNTANTS and AUDITORS

Phone SUNset 3-1424
Room 4 - 246 Toronto Street
Winnipeg 10, Man.

ЩИРИ ГРАТУЛЯЦІУ

Я. О. МАСЦЮХ

АДВОКАТ і НОТАР

Office Phone: WH 3-0416
Res. Phone: JU 6-3974

618 McINTYRE BLK.
WINNIPEG, MAN.

НАЙЩИРИШІ ПОБАЖАННЯ

від

Д-ра П. І. Палащука

ХІРОПРАКТИК

135 McGregor St. Winnipeg

Bus. Ph. JU 6-1630
Res. Ph. LE 8-2177

НАЙЩИРИШІ ПОБАЖАННЯ

з нагоди

Офіційного Відкриття Катедри

Д-р Ігор і Галя Майби

BETTER NUTRITION FOR THE ENTIRE FAMILY

A COMPLETE VITAMIN, MINERAL & PROTEIN FOOD SUPPLEMENT

Better and proper nutrition along with Better Mental and Physical Health Habits can help each member of your family to be more alert, calmer, more pleasant and to enjoy a greater Zest for Living! All Nutri-Bio ingredients are from Natural Food Sources.

Available only through Nutri-Bio Distributors.

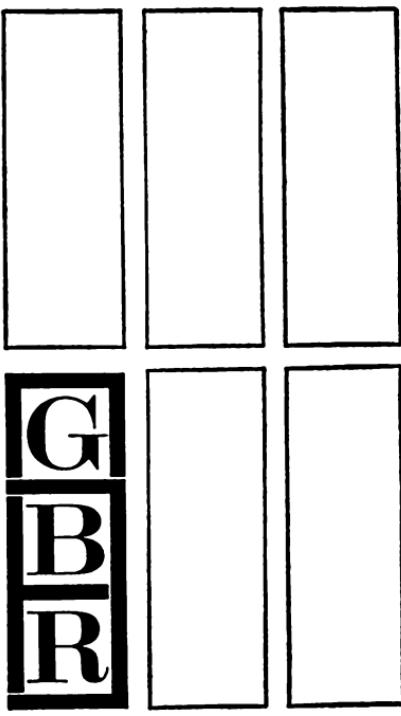
To answer your question
"Why a Food Supplement?"
write to:

LAWRENCE ANONYCHUK
Sponsoring Distributor

443 Inkster Blvd., Winnipeg 4, Man.
Phone JUSTice 6-4082

Anyone wishing to become a full or part time distributor should contact the Sponsoring Distributor.

Associates Architects & Engineers

**222 Osborne Street North Winnipeg
Green Blankstein Russell Associates
Offices in Winnipeg Brandon & Ottawa
Affiliated offices Regina & Edmonton**

З НАГОДИ ВІДКРИТТЯ
КАТЕДРИ ПРЕСВЯТОЇ ТРОІЦІ

пересилаю щирій привіт!

СТЕПАН КУШНІР, власник

Montreal Fur Co.

Телефон JU 9-4445

502 SELKIRK AVE., WINNIPEG 4, MAN.

* * *

ФУТРА!

ФУТРА!

Виконуємо нові футра для жінок і чоловіків та переробляємо старі по найновіших зразках моди. Теж маємо готові футра на продаж.

ЦІНИ УМІРКОВАНІ !

РОБОТА СОЛІДНА !

Для висилки рідним в УКРАЇНУ можете купити у нас по гуртових цінах („голсейл“) ШКРИ Й МАТЕРІАЛИ на УБРАННЯ як також інші речі.

**РУЧИМО ЗА ВДОВОЛЯЮЧУ ОБСЛУГУ
ТА ДОБРУ ПОРАДУ.**

